

REVOLUȚIA TA FINANCIARĂ

Puterea asigurării resurselor

GARY KEESEE

Dragă frate în Hristos,

Ne rugăm ca această învățătură să fie o binecuvântare și o încurajare pentru tine! Poți împărtăși aceste materiale cu prietenii, familia și membrii bisericii tale. Intră pe FLNFree.com pentru a descărca mai multe exemplare și materiale gratuite în limba ta.

Dumnezeu te iubește și are un plan incredibil pentru viața ta! Când am învățat cum funcționează Împărăția lui Dumnezeu, viața noastră s-a schimbat în bine și cu siguranță se va întâmpla și în viața ta!

Cu iubire,

Gary și Drenda Keese

P.S. Nu uita să intri pe FLNFree.com pentru a descărca materiale gratuite în limba ta.

REVOLUȚIA TA FINANCIARĂ

Puterea asigurării resurselor

GARY KEESEE

Your Financial Revolution, The Power of Provision, Romanian

Copyright © 2023 by Gary Keesee

Originally published in English

Copyright © 2020 by Gary Keesee

ISBN: 978-606-8993-83-6

Gary Keesee Ministries

P.O. Box 779, New Albany

OH 43954, USA

GaryKeesee.com

This book is a free gift from Gary Keesee Ministries and is
NOT FOR SALE

Revoluția ta financiară. Puterea asigurării resurselor

Copyright © 2023 by Gary Keesee

Publicată inițial în limba engleză

Copyright © 2020 by Gary Keesee

ISBN: 978-606-8993-83-6

Această carte este un dar din partea Gary Keesee Ministries și
NU ESTE DE VÂNZARE

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată electronic, mecanic, prin fotocopiere, înregistrare audio sau în orice altă formă, exceptând cazul unor scurte recenzii sau citate, fără permisiunea în scris a Editurii Succeed Publishing. Toate citatele din Biblie, cu excepția locurilor precizate, sunt din traducerea Dumitru Cornilescu.

CUPRINS

INTRODUCERE	7
CAPITOLUL 1 : Lumina strălucește în întuneric	21
CAPITOLUL 2 : Un mod nou de gândire	37
CAPITOLUL 3 : Problema jurisdicției	57
CAPITOLUL 4 : Nu vă aduceți aminte?	87
CAPITOLUL 5 : Împuternicirea pentru asigurarea resurselor voastre	105
CAPITOLUL 6 : Credința este cheia	135
CAPITOLUL 7 : Avertisment: rămâneți în credința pe care ați dezvoltat-o!	153
CAPITOLUL 8 : Aveți nevoie de un plan	171
CAPITOLUL 9 : E timpul să mergeți!	187

INTRODUCERE

Titlul acestei cărți pare unul de la sine înțeles, care vorbește despre o realitate evidentă. Cine ar contrazice faptul că asigurarea celor necesare traiului este esențială? Cu toate acestea, atât de mulți oameni nu au parte de această asigurare a lucrurilor de care au nevoie. De fapt, mulți se luptă să aibă minimul necesar supraviețuirii. Trăiesc o viață de robie față de facturile și datoriile pe care le au de achitat, robie care nu pare să cunoască sfârșit. În loc să își trăiască visurile, își duc zilele într-o stare de disperare, copleșiți de groaza mersului la un loc de muncă pe care îl detestă și, mai rău decât toate, neavând niciun scop semnificativ în viață.

Un studiu recent arată că 48% dintre americani aduc acasă 31.562 de dolari pe an, adică 2.630 de dolari sau mai puțin pe lună,¹ și că 40% din populație nu poate scrie un cec de patru sute de dolari fără să planifice mai întâi o asemenea cheltuială.²

Vă puteți închipui stresul care însoțește faptul că trebuie să fiți atenți la fiecare cent pe care îl cheltuiți, sperând săptămână de săptămână și lună de lună că veți reuși să vă descurcați până la următorul salariu, dar fără a întrezări un sfârșit al acestui mod de viață? În loc să înaintați, descoperiți că vă afundați tot mai mult în datorii, fără să vedeți vreo cale de ieșire. Îmi pot imagina cum este o astfel de viață, fiindcă am trăit-o timp de nouă ani lungi; nu a fost o închipuire, ci o experiență cât se poate de reală.

1 <https://howmuch.net/articles/how-much-americans-make-in-wages>

2 <https://www.cnbc.com/2018/05/22/fed-survey-40-percent-of-adults-cant-cover-400-emergency-expense.html>

Rușinea lipsurilor

Eu și soția mea, Drenda, ne-am căsătorit și am sperat că vom începe o viață uimitoare, dar ne-am trezit înglodați în datorii și trăind sub povara stresului financiar. În câțiva ani, am ajuns să avem zece carduri de credit anulate sau folosite pentru a scoate de pe ele suma maximă admisă, trei împrumuturi bancare cu o dobândă de douăzeci și opt la sută, rate la două rable de mașini, fiecare cu peste trei sute cincizeci de mii de kilometri la bord, bunuri puse sub sechestru și numeroase alte datorii pe care nu le puteam plăti. Le datoram părinților noștri mii de dolari, astfel că au ajuns în punctul în care au încetat să ne mai dea bani cu împrumut.

Nu porniserăm la drum urmărind să ne distrugem viața cu toate acele datorii, ci încercam pur și simplu să supraviețuim. Oricât de nebunește ar suna, eu lucram în domeniul financiar și rolul meu era de a-i ajuta pe oameni să aleagă asigurările necesare și să facă investiții potrivit cu nevoile lor. Salariul meu consta exclusiv din comisionul obținut în urma vânzărilor făcute, dar suma la care ajungeam nu era niciodată de ajuns. Am tot sperat că afacerea se va dezvolta, dar săptămânile s-au făcut ani, fără să aducă vreo schimbare pozitivă.

În cele din urmă, după nouă ani lungi în care ne-am achitat facturile apelând la noi datorii, am epuizat orice posibilitate la care ne puteam gândi de a mai împrumuta bani. Amanetasem aproape orice bun de valoare pe care îl aveam, iar stresul provocat de viața trăită în această mlaștină a datoriilor începuse să își pună vizibil amprenta asupra mea și a familiei mele.

Am ajuns să am atacuri de panică și să îmi fie prescrise antidepresive care nu m-au ajutat prea mult, dar care au fost însoțite de o serie de efecte secundare grave. Medicii mi-au spus că mă voi îmbolnăvi de diabet din cauza nivelului ridicat de zahăr pe care îl aveam în sânge.

Mai gravă decât starea mea de sănătate era frica apăsătoare, din pricina căreia am ajuns să mă tem chiar să mai ies din casă. Lumea mea părea că se năruie peste mine, în timp ce eram paralizat de o groază infernală, chinuitoare. Eram restanți la plata tuturor facturilor și în fiecare lună ne confruntam cu provocarea de a ne da seama pe

care trebuia neapărat să o plătim și pe care o mai puneam amâna până luna următoare.

Cred că unul dintre aspectele cele mai istovitoare ale dezastrului financiar în care ne aflam era rușinea pe care o simțeam. Mă năpădea frica ori de câte ori foloseam cartea de credit, sperând că va mai funcționa încă o dată. Am ajuns să invoc mereu felurite scuze (să mint, de fapt) în fața diferiților furnizori de servicii care ne sunau aproape zilnic pentru plata facturilor. Cred că cel mai greu mi-a fost să îmi văd familia frumoasă fiind nevoită să se lipsească de lucrurile de care avea nevoie, fapt care îmi îndurera sufletul. Sincer să fiu, aproape în fiecare zi mă simțeam un ratat, în timp ce mă confruntam cu o problemă sau alta.

Acest haos financiar nu a fost un punct apărut la un moment dat pe radarul timpului, ci a durat nouă ani lungi!

În cazul în care vă întrebați, da, mergeam la biserică în fiecare săptămână. Aveam o diplomă în teologie și afaceri, și mersesem un an de zile la o școală biblică. Eram botezat în Duhul Sfânt și Îl iubeam pe Dumnezeu, dar ceva era teribil de greșit. Știam lucrul acesta, dar ce anume? Istorisirile pe care le citeam în Biblie pur și simplu nu se întâmplau în viața reală.

Mergeam la o biserică grozavă, care ne învăța că voia lui Dumnezeu era să propășim, dar eu nu vedeam lucrul acesta întâmplându-se și nu aveam idee de ce. Adevărul era că nu îi vedeam nici pe prietenii mei prosperând prea tare.

Semnalul de alarmă

Lucrurile s-au împotmolit de-a binelea când un avocat, unul dintre mulții care mă hăituiau pentru banii datorăți, m-a sunat din nou. De data aceasta, mi-a spus fără ocolișuri: „Domnule Keesee, vă dau trei zile să trimiteți cei o mie șase sute de dolari pe care îi datorăți clientului meu. Altfel, vă voi da în judecată pentru suma aceasta”, după care a închis telefonul.

Am știut atunci că totul s-a sfârșit. Eram terminat. Nu aveam nicio posibilitate la care să pot apela și pe care să nu o fi folosit deja.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Nu aveam nici bani, nici mâncare. Frigiderul nostru era la fel de gol cum era și contul bancar. Sperasem că voi avea o săptămână bună la muncă, astfel încât câștigul ei să ne scoată din încurcătură, dar lucrurile nu s-au derulat cum îmi doream.

Cuprins de o disperare cumplită, am mers în micul nostru dormitor din căsuța veche de la fermă pe care o închiriaserăm pentru trei sute de dolari pe lună. Știam că nu era voia lui Dumnezeu ca noi să trăim într-o asemenea robie financiară; cu toate acestea, despre viața noastră se putea spune orice, dar nu că prospera.

M-am prăbușit pe pat cu ochii scăldați în lacrimi și am strigat spre Dumnezeu. În mod uimitor, în timp ce strigam, L-am auzit dintr-o dată răspunzându-mi. Am auzit în duhul meu cuvintele următorului verset:

Și Dumnezeul meu Se va îngriji de toate nevoile voastre, potrivit cu bogățiile Lui, în slavă, în Cristos Isus.

—Filipeni 4:19, NASB

Am zis cu voce tare: „Cunosc versetul acesta, dar nu îl văd împlinindu-se în viața mea.” Atunci am auzit glasul Duhului Sfânt spunându-mi:

„Eu nu am nimic de-a face cu haosul în care ești. Motivul pentru care te afli aici este că nu știi cum operează Împărăția Mea.” Glasul Lui a continuat afirmând că Biserica Sa trăia ca poporul Israel în robia faraonului. Apoi a adăugat: „Eu vreau ca poporul Meu să fie liber din punct de vedere financiar!”

Deși nu prea știam la ce se referea când vorbea despre Împărăție, am priceput că viața înglodată în datorii nu funcționa și că El îmi dădea de înțeles că exista una mai bună, pe care eu nu o descoperisem încă. Nu aveam idee cum arăta sau cum funcționa o astfel de viață, dar știam că trebuia să aflu.

Primul lucru pe care l-am făcut a fost să dau fuga la parter, unde era Drenda, și să o iau de mâini. I-am spus ce îmi zisese Dumnezeu și țin minte că stăteam acolo, ținând-o de mână și pocăindu-mă înaintea

lui Dumnezeu și înaintea ei pentru haosul în care adusesem familia noastră. Deși nu înțelegeam la ce se referea Dumnezeu prin Împărăție, ne-am luat chiar atunci angajamentul să aflăm și să nu mai folosim datoriile ca mod de viață, deși nu știam cum altfel să procedăm. În timp ce ne rugam, am simțit cum mă învăluie pacea și am știut că Dumnezeu urma să ne arate cum să acționăm potrivit cu voia Lui.

Revenind la cuvântul „Împărăție”, nu aveam nici cea mai vagă idee la ce se referea. Știam că mă îndreptam spre cer și aveam destul de multă pregătire biblică, dar nu aveam habar ce voia să îmi spună Domnul. De fapt, nu cunoșteam prea multe despre conceptul de Împărăție. Singurul loc din Biblie în care îmi aminteam că era folosit acest cuvânt era cel din rugăciunea domnească.

...vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

—Matei 6:10

Credeam pe atunci că aceasta era o referire la viitoarea Împărăție pe care Isus o va instaura cândva pe pământ, dar nu aveam idee în ce consta în mod concret aceasta. După ce am studiat textul, mi-am dat seama că mă înșelasem. Isus ne spunea în pasajul respectiv cum să ne rugăm aici, chiar acum. Noi trebuie să ne rugăm ca voia Lui să se facă pe pământ. Dar ce este Împărăția lui Dumnezeu?

Dacă ați citit celelalte cărți ale mele, puteți trece la capitolul 1, dacă doriți, dar eu cred că întotdeauna este bine-venită o recapitulare înaintea unui test. Testul vostru, cel al vieții, a început deja, dar nu vă îngrijorați. Încă aveți timp să găsiți răspunsurile corecte și să îl treceți. Dar, dacă acum citiți pentru prima oară despre subiectul acesta, paginile care urmează sunt esențiale!

Un mod nou de viață

Când Dumnezeu mi-a spus că nu am descoperit niciodată cum funcționa Împărăția Lui, am rămas nedumerit. Eu și Drenda nu aveam idee la ce se referea. Ne-am rugat și I-am cerut să ne învețe ce voia să ne spună prin cuvintele acestea.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Primul lucru pe care a trebuit să îl descopăr era sensul obișnuit al termenului *împărăție*. Cred că acest concept este mai greu de priceput pentru mintea noastră de occidentali, fiindcă noi avem mentalitatea democrației și a libertății de exprimare. Împărăția lui Dumnezeu nu este o democrație; este o Împărăție condusă de un Împărat. Autoritatea Împăratului se manifestă în cadrul ei, prin intermediul celei delegate diferitelor agenții de guvernământ și al oamenilor care lucrează sub autoritatea Lui. O mulțime de oameni nu formează o împărăție. Ați putea avea o gloată de un milion de oameni, însă ei nu ar constitui o împărăție. O împărăție este un grup de oameni care sunt reuniți de aceeași lege sau guvernare.

Definiția din dicționar a împărăției este următoarea: un stat sau o guvernare condusă de un împărat sau de o împărăteasă.

Deși noi sărbătorim la Crăciun venirea lui Isus pe pământ, de obicei ne scapă faptul că El a adus cu Sine o guvernare. Biblia vorbește despre această guvernare în Isaia 9:6-7:

Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și până-n veci: iată ce va face râvna Domnului oștirilor.

Isus este Capul acestei cârmui și, când Îl primim pe El ca Mântuitor personal, noi devenim beneficiarii ei; devenim cetățeni ai Împărăției. Pe lângă faptul acesta, devenim parte a familiei Lui, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu, născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, ci din Dumnezeu.

—Ioan 1:12-13

Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu.

—Efeseni 2:19

Ca membri ai casei lui Dumnezeu, noi devenim parte a familiei Lui și, astfel, părtăși la tot ce are El. În același timp, devenim cetățeni ai Împărăției Lui mărețe, cu toate drepturile și beneficiile legale care decurg de aici.

O Împărăție nouă

Pentru a înțelege mai bine despre ce vorbesc, dați-mi voie să fac o paralelă cu statutul de cetățean al Statelor Unite. În calitate de cetățeni ai acestei țări, voi aveți drepturi legale. Ele sunt prevăzute de Constituție și de legile adoptate de aparatul legislativ. Aceste legi și beneficii sunt valabile pentru fiecare cetățean, indiferent cine ar fi el. Drepturile nu se bazează pe sentimentele sau pe inteligența noastră. Nu, ci ele sunt stabilite prin lege și sunt valabile pentru fiecare cetățean al acestei țări. Se poate ca un cetățean nici măcar să nu știe care sunt drepturile sale legale; cu toate acestea, el le are prin simplul lui statut de cetățean al Statelor Unite.

Aș vrea să vă gândiți la ceea ce urmează și sper că rândurile acestea vor schimba perspectiva pe care o aveți despre Dumnezeu și despre modul în care primiți din partea Lui. Aici, în Statele Unite, dacă ceva sau cineva încearcă să ne lipsească de drepturile noastre sau dacă am fost nedreptățiți, avem acces la justiție (justiția se referă la punerea în aplicare a legii), la un proces care garantează aplicarea drepturilor noastre legale. Ne prezentăm în fața curții de judecată, iar judecătorul nu se uită la felul în care arătăm, nici la cât de bogați sau de săraci suntem. El se uită doar la lege și are menirea de a asigura de fiecare dată aplicarea ei. Legea și judecătorul sunt garanții siguranței noastre.

Noi avem drepturi legale, iar autoritățile vor garanta și vor pune în aplicare aceste drepturi, în urma unui proces desfășurat în cadrul

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

sistemului de justiție al Statelor Unite. Păstrând în minte ideile acestea, haideți să privim mai îndeaproape la pasajul citat din Isaia 9, care vorbește despre noua guvernare adusă de Isus pe pământ.

El (Isus) va domni pe tronul lui David și peste împărăția lui, instaurând-o și întărind-o cu dreptate și neprihănire...

—Isaia 9:7, NIV

Acest pasaj din Scriptură spune că Împărăția lui Dumnezeu este instaurată și întărită prin dreptate, prin administrarea legii divine. Această administrare se referă la procesul de implementare sau de aplicare a drepturilor voastre legale.

Drepturile voastre legale sunt ceea ce Dumnezeu numește neprihănire sau ceea ce El spune că este drept, legea Lui. Pentru a se asigura că beneficiați de ceea ce Dumnezeu afirmă că vă revine în Împărăția Lui, de ceea ce este legal al vostru, ca cetățeni ai Împărăției Sale, Dumnezeu v-a dat acces la justiție, la procesul sau garanția prin care veți avea ceea ce El v-a promis.

Dumnezeu ne-a făcut cunoscută voia Lui prin Cuvântul Său, Biblia, ca să cunoaștem drepturile legale pe care le avem în Împărăția Sa. Aceasta este o veste bună! Tot ce citiți în Biblie cu privire la ce v-a promis Dumnezeu este deja al vostru, ca cetățeni ai Împărăției Lui!

Pasajul din 2 Corinteni 1:20 declară clar că fiecare promisiune, FIECARE PROMISIUNE, este „Da” și „Amin”. Lucrul acesta a fost deja hotărât; ele vă aparțin deja în mod legal.

În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea, și „Amin” pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.

— 2 Corinteni 1:20

Însăși temelia Împărăției lui Dumnezeu este dreptatea și neprihănirea. Această temelie nu se poate clătina. Gândiți-vă la ea în felul următor: dacă eu cunosc legea Împărăției lui Dumnezeu (voia Lui) și știu că

am acces la justiție, la procesul aplicării ei care îmi garantează ceea ce spune legea, atunci sunt plin de încredere și nu mă tem.

Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.

—1 Ioan 5:14-15

Când versetul spune că El ne aude, nu se referă la perceperea undelor sonore ale cuvintelor noastre, ci la faptul că Dumnezeu preia cazul nostru.

Gândiți-vă la un judecător care audiază un caz pentru a se asigura că se face dreptate în speța respectivă. Curtea de judecată și judecătorul au rolul de a asigura fiecărui cetățean accesul la justiție. Decizia judecătorului nu se bazează pe simțurile lui, ci pe prevederile legii, care trebuie să fie aplicate pentru fiecare cetățean. Judecătorul are rolul de a se asigura că justiția (aplicarea legii) își urmează cursul, potrivit prevederilor legii scrise.

În cazul lui Dumnezeu, tronul Lui (locul autorității) și puterea Sa asigură înfăptuirea justiției (aplicarea voii Lui) pentru toți oamenii care vin la Isus, intrând în Împărăția Sa.

Vă rog să citiți din nou afirmația aceasta, pe îndelete, și comparați-o cu perspectiva pe care o aveți acum cu privire la Dumnezeu. Cei mai mulți oameni au impresia că El ia deciziile de la caz la caz, ceea ce nu este adevărat. El este Împăratul unei Împărății ale cărei legi nu se schimbă. El nu ia și nu va lua decizii în afara legii Sale. Noi știm care va fi răspunsul Lui încă înainte să cerem și putem fi siguri că avem ce spune legea Lui, înainte să vedem ce am cerut, fiindcă El are puterea de a o pune în aplicare.

Gata cu cerșitul

Când eu și Drenda am început să învățăm despre drepturile noastre legale în Împărăție, aceasta a schimbat radical perspectiva noastră

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

asupra lui Dumnezeu și a Bibliei. Rezultatul modului nostru nou de a înțelege lucrurile l-a schimbat pe cel în care trăiam. Am încetat să mai cerșim și să mai implorăm. Am aflat ce ne-a fost dat deja, prin lege, ca cetățeni ai Împărăției, și am continuat să învățăm cum să revendicăm acele promisiuni și să le vedem manifestându-se în lumea fizică. A fost o adevărată revelație pentru noi faptul că eram proprietarii a tot ce are cerul. Ca cetățeni, avem acces legal la legile Împărăției. Dar, ca membri ai familiei lui Dumnezeu, suntem proprietari și avem dreptul legal de a revendica moștenirea a tot ce are cerul.

Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Cristos.

— Romani 8:17

Observați că, potrivit textului, noi suntem comoștenitori cu Cristos! Aceasta înseamnă că tot ce are Cristos este și al nostru!

Când Dumnezeu mi-a vorbit în ziua aceea în căsuța dărăpănată de la fermă și mi-a spus că nu știam cum opera Împărăția Lui, Se referea la legile și la structura legală a Împărăției Sale și avea dreptate. Eu nu aveam idee ce era sau cum funcționa o împărăție. Însă elementul de care m-am agățat repede și care m-a ajutat să înțeleg conceptul de împărăție a fost acela că împărăția funcționează pe baza unor legi care nu se schimbă. Aceste legi nu cunosc favoritisme. Ele nu se schimbă pentru a favoriza o anumită persoană. Nu, ci sunt neclintite și constante.

Îngăduiți-mi să vă dau un exemplu. Astăzi, ne bucurăm de electricitate și de lumina pe care o asigură aceasta caselor noastre. Sunteți de acord cu mine că legile care guvernează electricitatea au fost în vigoare de la începutul creației. Cu toate acestea, timp de mii de ani, nu au existat becuri. De ce? Pentru că nimeni nu descoperise legile care guvernau electricitatea și modul în care ele puteau fi folosite pentru a lumina cu ajutorul becurilor. Deși fulgerele și electricitatea statică au fost observate ca parte normală a vieții, ele erau doar atât, niște aspecte observate. Nimeni nu s-a gândit la multiplicarea a ceea

ce se vedea, fiindcă oamenii nu știau că observau elemente bazate pe legi fizice care puteau fi descoperite.

Aceeași lipsă a înțelegerii este prezentă și astăzi în Biserică. Oamenii citesc despre lucrurile mari pe care le-a făcut Dumnezeu în Biblie, dar nu trec niciodată dincolo de înțelegerea doar prin prisma observării a ceea ce citesc.

Mulți L-au văzut pe Dumnezeu făcând lucruri uimitoare în viața lor, dar ca niște oameni care zăresc un fulger strălucitor brăzdând cerul în timpul unei furtuni de vară, privesc și zic: „Oau! L-ai văzut?” Dar nu îl pot reproduce, fiindcă nu înțeleg legile care guvernează ceea ce tocmai au văzut. Însă astăzi, noi putem pune lumini oriunde dorim, fiindcă am înțeles legile care guvernează electricitatea.

Tot astfel, în prezent ne bucurăm de abilitatea de a călători cu avionul mii de mile într-o zi, oriunde vrem în lume. Avionul a ajuns să poată zbura pentru că omul a înțeles și a folosit legile aerodinamicii. Însă legile acestea au existat încă de la creație, după cum ne arată păsările, care le folosesc în fiecare zi. Cu toate acestea, niciun avion nu a zburat timp de mii de ani în istoria omenirii, fiindcă nimeni nu descoperise aceste legi și nu știa cum să le folosească.

La fel stau lucrurile și în Împărăția lui Dumnezeu. Cei mai mulți oameni cerșesc, strigă și caută să Îl convingă pe Dumnezeu să facă ceva în favoarea lor. Ceea ce nu știu ei este faptul că, atunci când devin credincioși, pot folosi și se pot bucura de toate legile și beneficiile Împărăției, fără să fie nevoie să cerșească.

Să zicem că eu vin la biserica voastră. Ați cere echipei de rugăciune să se roage și să postească pentru ca becurile să se aprindă în seara în care sunt eu la voi? Desigur că nu! Dacă s-ar întâmpla să vin la biserica voastră și luminile să nu fie aprinse, ar începe toți să strige spre Domnul, implorându-L și plângând pentru a-L convinge să le aprindă? Nu, ci ar căuta întrerupătorul, ar apăsa pe el și lumina s-ar aprinde. Ar aprinde lumina pur și simplu, fără teamă, fără confuzie!

Dar, nu știu din ce pricini, creștinii nu au abordat niciodată Împărăția și Cuvântul lui Dumnezeu din perspectiva aceasta. Ei petrec cea mai mare parte a timpului cerșind și sperând că se va întâmpla ceva. Când nu se întâmplă, Îl învinovățesc numaidecât pe

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Dumnezeu, crezând că El a ales să respingă cererea lor. Această lipsă a înțelegerii este motivul pentru care majoritatea creștinilor cred astăzi că Dumnezeu îngăduie să se întâmple lucruri rele sau că El știe cel mai bine de ce a avut loc o tragedie. Prieteni, Împărăția lui Dumnezeu NU operează în felul acesta! Haideți să privim din nou la pasajul nostru din 1 Ioan.

Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.

—1 Ioan 5:14-15

Din moment ce știm că cerem în conformitate cu dreptul nostru legal și că Dumnezeu preia cazul nostru, suntem încrezători că avem ce am cerut de la El! Din păcate, adevărul revelat în acest text nu este înțeles de o mare majoritate a credincioșilor. Potrivit experienței mele, așa spune că nu e înțeles de cei mai mulți. Însă înțelegerea lui este cea care a schimbat efectiv viața mea!

Viziune sau strategie

Am început să citesc relatările din Biblie cu un interes înnoit. Știam că în fiecare dintre ele existau legi spirituale care aveau menirea de a fi descoperite și am devenit un cercetător în domeniul spiritual. Am început să pun întrebări când citeam fiecare povestire. „De ce s-a întâmplat așa în contextul acela? Ce lege este ilustrată în pasajul aceasta?” Încetul cu încetul, am început să observ principiile și legile de care pot beneficia în Împărăția lui Dumnezeu, iar lucrul acesta mi-a schimbat literalmente viața.

Când am început să aplicăm aceste legi, am ajuns să scăpăm de toate datoriile în doi ani și jumătate. Am început să plătim cu bani gheață mașinile, am construit casa visurilor noastre pe un teren de cincizeci și cinci de acri, și multe altele. Partea cea mai bună acum este aceea că nu ne mai confruntăm cu nicio presiune financiară.

Casa noastră este plătită integral și acum ne putem concentra asupra sarcinii pe care o avem de îndeplinit, asupra scopului nostru, nu asupra supraviețuirii.

Am fost atât de încântați de ceea ce descopeream, însă nu îi vedeam pe cei mai mulți dintre prietenii și cunoscuții noștri bucurându-se de aceleași lucruri pe care le vedeam noi întâmplându-se. Din dorința de a-i ajuta pe oameni să descopere ceea ce descoperiserăm noi, am deschis Biserica Faith Life, în anul 1995. Ne-am concentrat asupra împărtășirii legilor și principiilor pe care ni le descoperise Duhul Sfânt, arătând oamenilor cum puteau să fie liberi și să trăiască o viață bună în Împărăție.

Apoi, în anul 2005, am început lucrarea noastră din sfera televiziunii, pe care am numit-o Faith Life Now. Aceasta difuzează zilnic cele două programe televizate ale noastre, *Rezolvă problema banilor* și *Drenda*, pe toate fusele orare de pe glob, vorbind despre vestea bună a Împărăției.

Astăzi nu mai căutăm monede pierdute printre scaunele mașinii, sperând că vom găsi suficient mărunțiș pentru a cumpăra un meniu Happy Meal, pe care să îl împărțim între cei trei copii ai noștri. Cheltuim milioane de dolari făcând ceea ce facem acum și avem pasiunea de a-i ajuta pe oameni să afle cum am reușit lucrul acesta.

Am trecut dintr-o dată de la mentalitatea supraviețuirii la gândirea bazată pe viziune și am început să visăm la ceea ce am putea crea și face cu viața noastră. Am trecut de la haos și sclavie financiară la libertate financiară.

În perioada în care eram faliți și robiți, fiecare cheltuială măruntă devenea o urgență majoră. Sub presiunea uriașă a stresului, încercam să găsim pe cineva de la care să împrumutăm bani sau mergeam din nou la casa de amanet locală. Însă astăzi, ne bucurăm de puterea asigurării resurselor.

Poate veți întreba: „Gary, ce este puterea asigurării resurselor?” Este abilitatea de a vă găsi scopul și de a scăpa de viața trăită doar urmărind supraviețuirea. Nu uitați niciodată că asigurarea „proviziilor” necesare susține viziunea, adică este „pro-viziune”. Citiți încă o dată ideea aceasta, care implică un joc de cuvinte a cărui semnificație este evidentă.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Lipsa resurselor necesare duce la o viață de robie, iar robii nu au visuri mari! Și nu uitați niciodată: voi nu sunteți robi! Sunteți membri ai familiei lui Dumnezeu, moștenitori împreună cu Isus a tot ce are El. Așadar, ridicați-vă ochii și vedeți un viitor nou. Vreau să fiți liberi să visați, liberi să vă simțiți bine, conturându-vă viziunea, și liberi să trăiți o viață bună. Cred că, lecturând această carte, veți fi inspirați, dar nu numai atât, ci veți deveni și încrezători. Aceleași legi ale Împărăției care au schimbat viața mea o pot schimba și pe a voastră.

– Gary Keese

Aceasta este a patra carte dintr-o serie intitulată „Revoluția ta financiară.” Vă încurajez să le citiți pe cele trei anterioare, ca să înțelegeți bine legile la care mă refer și modul în care operează Împărăția lui Dumnezeu. Ele sunt: *Revoluția ta financiară. Puterea loialității*, *Revoluția ta financiară. Puterea odihnei*, *Revoluția ta financiară. Puterea strategiei*. Le puteți găsi pe site-urile GaryKeese.com sau Amazon.com.

CAPITOLUL 1

LUMINA STRĂLUCEȘTE ÎN ÎNTUNERIC

V-am povestit în introducere despre acel telefon primit de la avocat, în urma căruia am fost pus față în față cu situația noastră, ajungând să strig către Dumnezeu. V-am spus și ce mi-a vorbit Domnul în timp ce eram prăbușit pe pat și plângeam, și anume că încurcătura în care mă găseam era pricinuită de faptul că nu învățasem niciodată cum funcționa Împărăția Lui. Dar cum funcționa ea? Ce încerca Dumnezeu să îmi arate? Nu aveam idee, dar urma să descopăr.

Dacă vă aduceți aminte, trebuia să plătesc cei o mie șase sute de dolari avocatului în răstimp de trei zile, ca să evit procesul. În vremea aceea, nu aveam niciun ban și nici perspectiva de a câștiga la muncă o asemenea sumă la timp pentru a plăti datoria. Mă aflam într-o situație imposibilă; cel puțin, așa mi se părea mie. În contextul acela, urma să învăț însă prima mea lecție privitoare la Împărăție.

Pe atunci, aveam un Dodge Caravan vechi, care scotea fum ca un horn când porneam la drum. În seara aceea, aveam programată o întâlnire cu o familie pentru a discuta despre asigurarea de care aveau nevoie. Urma să merg la ei acasă, adică la vreo cincisprezece minute de condus de la mine de la birou.

În perioada aceea, parcam intenționat la o oarecare depărtare de casa clienților. Motivul pentru care procedam așa era foarte simplu. Ori de câte ori porneam mașina, aceasta lăsa în urmă un nor mare de

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

fum alb, ceea ce nu credeam că ar fi fost o reclamă prea bună a afacerii mele, din moment ce eram considerat un expert financiar care își sfătuia clienții cum să își investească banii sau ce asigurare să încheie.

Ei bine, în seara aceea, am parcat ca de obicei după colțul casei clientului meu. Am avut o întâlnire grozavă și apoi mi-am luat rămas bun, însă m-a cuprins îngrijorarea când am văzut că omul mă însoțea spre mașină. Deși eram întrucâtva neliniștit, îmi spuneam că totul va fi bine, câtă vreme nu rămânea în preajmă cât să mă vadă pornind motorul. Din păcate, așa a făcut. Deși mi-am așezat pe îndelete servieta și celelalte lucruri în mașină, lăsându-i timp să se îndepărteze, omul a rămas răbdător lângă ea, până când nu am avut de ales și a trebuit să pornesc motorul. Cum era de așteptat, toată strada s-a umplut de fum alb.

Eram gata să pornesc la drum, când mi-a făcut semn să opresc mașina, în timp ce s-a apropiat de geam. Mi-a spus că repara mașini în timpul liber, ca să câștige un ban în plus, și că voia să arunce o privire sub capotă. Am consimțit și am ridicat capota. Știam că nu conta ce problemă descoperea. Oricum nu aveam bani de investit în acea mașină veche.

După câteva minute, a venit și mi-a zis: „E exact ce mă gândeam: o garnitură ruptă. Mergi acasă și du-o la reparat înainte să mai faci alte drumuri. Te va costa doar vreo șapte sute de dolari.”

I-am mulțumit pentru sfat și am pornit spre birou. În mintea mea răsunau întruna cuvintele lui: „Te va costa doar vreo șapte sute de dolari.” Pentru mine, în momentele acelea, șapte sute de dolari păreau cât un milion, pe lângă faptul că trebuia să fac rost de cei o mie șase sute pe care să îi trimit avocatului. În plus, aveam un teanc întreg de facturi care trebuiau plătite.

Nu aveam un răspuns pentru situația în care ne găseam, dar mi-am adus aminte de rugăciunea pe care o făcusem mai devreme împreună cu Drenda: „Doamne, învață-ne cum funcționează Împărăția Ta și arată-ne cum să scăpăm de datorii.”

În timp ce conduceam spre birou, am început să vorbesc cu Domnul despre situația mea financiară. „Doamne, Tu știi de ce bani am nevoie. Știi că încă mai avem rate de plătit la mașina aceasta,

iar acum îmi trebuie încă șapte sute de dolari să o repar. Doamne, dacă socotesc banii pe care îi datorez băncii pentru mașină și costul reparației, ar fi mai bine, probabil, dacă mașina ar lua foc și asigurarea ar plăti toată suma!” Am spus cuvintele acelea cu voce tare, frustrat și pe un ton sarcastic, nu ca pe o rugăciune.

În clipa în care am terminat de rostit acele cuvinte, ceva mi-a atras atenția. Nu eram sigur dacă fusese întotdeauna acolo, dar acum vedeam o umflătură mică pe capotă. În timp ce mă uitam la ea, mi se părea că, încetul cu încetul, devine tot mai mare. Urmărind-o cu privirea, am fost convins că umflătura chiar creștea. Am rămas șocat, ca să nu spun altfel. Nu vedeam nicio urmă de fum, în afară de dâra albă pe care mașina o lăsa întotdeauna în urma ei, așa că mi-am continuat drumul spre birou.

Când am oprit în parcare din fața biroului, partea din față a mașinii a fost cuprinsă dintr-o dată de o vâlvătaie de flăcări! Focul ieșea din zona motorului și se ridica la doi metri în aer. Am zis atunci cu voce tare: „Doamne, ai auzit ce am spus?”

A doua zi, compania de asigurări a acoperit paguba și am avut suficienți bani pentru a achita avocatului cei o mie șase sute de dolari și a plăti băncii ce mai datoram pentru mașină; ne-au mai și rămas bani să cumpărăm câte ceva de mâncare. Ne-am bucurat și am rămas uimiți totodată, însă acum nu mai aveam mașina de familie pe care o folosisem pentru a putea merge toți șase într-un loc sau altul.

Nu mi-am putut explica atunci ce s-a întâmplat, dar faptul că spuseseam cu voce tare că îmi doream ca mașina să ardă și așa se întâmplase mi-a atras atenția. Trebuia să recunosc faptul că nu mai pășisem niciodată ca vreuna dintre mașinile pe care le avusesem până atunci să ia foc. Pe de altă parte, nici nu mai spuseseam cu voce tare că îmi doream ca o mașină să ia foc.

Aveam cele petrecute vreo legătură cu Împărăția? Făcusem ceva ce provocase evenimentul acela sau era doar o coincidență? Nu eram siguri. Deși ne-am bucurat că achitasem împrumutul pentru mașină și

**AM ZIS ATUNCI CU
VOCE TARE: „DOAMNE,
AI AUZIT CE AM SPUS?”**

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

plătisem creditorul, tot aveam nevoie de altă mașină, dar cum puteam rezolva această problemă?

Găsirea unei noi mașini

Tatăl meu m-a sunat să vadă ce mai făceam și s-a oferit să ne ajute să înlocuim mașina distrusă. Tata avea bani și speram în sinea mea că ne va cumpăra pur și simplu o mașină. El mi-a sugerat să merg la câteva reprezentanțe din zonă și să caut o mașină second-hand în stare bună. Desigur, am primit cu bucurie oferta.

Am mers la câteva reprezentanțe și am găsit un Dodge Caravan perfect. Avea un an vechime și arăta ca nou. I-am spus tatălui meu că aceasta era mașina care credeam că i-ar fi plăcut Drendei, o frumusețe vișinie, sperând că el va zice: „Grozav! Să mergem să o cumpărăm!” Dar cuvintele lui au fost altele: „Eu vă dau cinci mii de dolari din prețul ei.” Oferta era foarte generoasă, dar suma aceea reprezenta avansul, rămânând ca eu să acopăr restul.

Realitatea m-a izbit cu cruzime. Starea mea financiară nu ar fi convins nicio bancă să îmi acorde un împrumut. Până în momentul acela, reușisem să ascund de tatăl meu situația financiară dificilă în care ne găseam. În al doilea rând, simțeam că nu mai puteam face alte datorii.

Neavând însă alte opțiuni la îndemână, am hotărât îndată să completez cel puțin cererea pentru acordarea creditului. Pentru aceasta, știam că trebuia să îi mărturisesc tatălui meu situația în care eram și că aveam nevoie ca el să semneze împreună cu mine cererea respectivă, ca garant. Fără tragere de inimă, i-am spus tatei toată povestea; el s-a oferit să gireze împrumutul și am depus hârtia. Cei de la reprezentanța de mașini mi-au spus că mă vor anunța a doua zi ce le va comunica banca.

Desigur, știam că împrumutul va fi aprobat, fiindcă situația financiară a tatălui meu nu era problematică. Însă nu aprobarea împrumutului mă frământa în drum spre casă. Știam că nu puteam face încă un împrumut, însă aveam o nevoie reală și nu dispuneam de alți bani. Ce trebuia să fac? Eram confuz și puțin tulburat.

Când am ajuns acasă și i-am spus Drendei care era situația, a fost de acord că nu puteam semna încă o hârtie prin care ne îndatoram. Dar ce alte opțiuni aveam? În noaptea aceea ne-a fost greu să adormim, dar a doua zi dimineața, eram convinși că nu trebuia să împrumutăm alți bani.

L-am sunat pe tatăl meu și i-am mulțumit pentru ofertă, spunându-i că nu puteam face încă o datorie pentru a finanța mașina. Apoi am sunat la reprezentanță și am anunțat că renunțam la mașină. Cei de acolo mi-au spus că împrumutul fusese aprobat și că mașina fusese curățată și gata să fie livrată. Le-am mulțumit, dar am insistat că nu puteam lua mașina.

Când am închis telefonul, am avut pace, dar, în același timp nu știam cum vom reuși să cumpărăm o mașină suficient de mare pentru familia noastră formată din șase persoane. Aveam o mașină veche, de cinci locuri, cu două uși, cu care mergeam la muncă și cu care trebuia să ne descurcăm până când găseam o soluție. Au trecut vreo două săptămâni în care am folosit mașina de cinci locuri, făcând mai multe drumuri când aveam de mers undeva.

Apoi, într-o zi, am primit un telefon de la un domn pe care Drenda îl întâlnește întâmplător cu câteva luni în urmă. Ea căuta obiecte de vânzare pentru licitația de antichități pe care o organizau părinții ei în fiecare lună în Atlanta, orașul în care locuiau. Ei veneau o dată pe lună în Ohio, să cumpere marfă pentru licitația lor, iar Drenda era atentă la orice fel de marfă care credea că i-ar fi interesat pe părinții ei. În felul acesta, câștiga o mică sumă în plus în fiecare lună, fiindcă părinții ei îi dădeau un comision pentru toate obiectele pe care le găsea.

S-a întâlnit ca Drenda să întâlnească undeva un om cu care a intrat în vorbă despre ce făcea ea și ce făcea el. Drenda i-a spus în treacăt că, dacă el avea vreodată ceva de vândut, era posibil să fie interesată. Domnul respectiv administra o casă mare pentru vârstnici și, din când în când, un pacient își vindea toate bunurile când se muta în acel cămin. Dacă pacientul cu pricina nu avea membri ai familiei care să dorească bunurile acelea, administratorul căminului le depozita într-un spațiu și, în cele din urmă, le vindea.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Eu nu îl cunoșteam, așa că, atunci când a sunat, am notat despre ce era vorba și mai apoi i-am spus Drendei cine o căutase. Ca să scurtez povestea, când l-a sunat înapoi, omul i-a spus că avea trei încăperi pline cu mobilier și alte obiecte, spațiu pe care dorea să îl elibereze, și a întrebat-o dacă era interesată. S-a oferit să îi dea la un preț foarte mic tot ce avea depozitat acolo.

Am mers împreună cu Drenda să vedem despre ce era vorba și, cu toate că nu ne-am putut uita la toate obiectele, care erau clădite unele peste altele până la tavan, am observat câteva care credeam că, dacă s-ar fi vândut, ar fi acoperit suma pe care omul ne-o cerea pentru toată cantitatea. I-am sunat pe părinții ei și, când ne-au trimis banii, am achitat suma, după care am adus camionul lor și am transportat toată marfa în Atlanta, pentru licitația pe care o organizau lunar.

Licitația s-a bucurat de mare succes și, în locul comisionul nostru, părinții Drendei ne-au dat un Peugeot mare care avea câțiva ani, dar era în stare excelentă. Știu că, pentru cei mai mulți oameni, primirea unei mașini de mâna a doua nu ar fi un motiv de mare bucurie. Însă pentru noi, în perioada aceea, a fost prima oară când conduceam o mașină la care nu aveam de plătit rate. Automobilul fusese revopsit de curând și arăta ca unul nou-nouț. Am fost în culmea fericirii.

Dintr-o dată, am început să întrezăresc adevărul. Puteam avea încredere că Dumnezeu mă va ajuta cu ceea ce aveam nevoie, fără să intru în alte datorii.

O schimbare de paradigmă

Alt eveniment de care avusesem parte ceva mai devreme, în cursul aceluiași an, când locuiam încă în Oklahoma, a început acum să se clarifice în mintea mea. Privind în urmă, mi-am dat seama că Domnul încerca să îmi atragă atenția, dar că noi eram atât de înglodați în datorii și apăsați de presiune încât pur și simplu nu vedeam ce căuta El să ne învețe.

Mie îmi place mult să vânez, mai ales căprioare. Îmi place și să mănânc carne de vânat și să nu mă întorc cu mâna goală de la vânătoare. Cu toate acestea, în ultimii câțiva ani nu aveam ce arăta

după tot efortul depus cu partidele de vânătoare. Mergeam și stăteam în frig zi după zi, fără să văd măcar o căprioară. Eram puțin descurajat, fiindcă aveam copii de hrănit și ne-ar fi prins bine niște carne de vânat. Deși avusesem un oarecare succes mai demult, trecuseră ani de când nu mai prinsesem nimic în sezonul de căprioare și nu mai adusesem carne acasă.

Într-o zi, în timp ce mă gândeam la sezonul care stătea să înceapă, am auzit glasul Domnului zicându-mi: „De ce nu Mă lași pe Mine să-ți arăt cum să prinzi o căprioară anul acesta?” Întrebarea m-a făcut să tresar. „Să-mi arate cum să prind o căprioară?” Ce însemnau cuvintele acestea?

Rugându-mă cu privire la ele, am simțit că Duhul Sfânt m-a îndemnat să semăn o sămânță în bani sau un dar pentru ca recolta culeasă în urma ei să fie acea căprioară. Nu mai semănasem niciodată bani așteptând ca recolta să fie sub forma unei căprioare și ideea mi s-a părut puțin ciudată la început. Dar am simțit clar că Domnul mă îndemna să semăn acea sămânță, dându-mi instrucțiuni foarte detaliate în timp ce o făceam. Trebuia să scriu un cec cu suma pe care mă simțeam îndrumat să o semăn, iar apoi eu și Drenda să ne punem mâinile peste el și să declarăm că am primit căpriorul nostru pentru sezonul din 1987 chiar atunci și acolo, când ne-am rugat, nu mai târziu, când venea recolta, ci în momentul în care am rostit rugăciunea.

Deși, creștin fiind, dăruisem întotdeauna bani și îmi susținusem biserica, practica aceasta de a semăna cu o intenție precisă și crezând că primesc în momentul în care mă rog era una nouă pentru mine.

Așa că am luat un cec, l-am completat, iar în secțiunea mențiunilor am scris „Pentru căpriorul meu din 1987”. Mi-am pus mâinile peste el împreună cu Drenda, am trimis cecul unei lucrări creștine în care aveam încredere și am declarat că am primit căpriorul când am trimis cecul. Am luat o bucată de hârtie și am notat pe ea ziua și ora la care am crezut că am primit căpriorul, iar apoi am pus-o în buzunarul hainei cu care mergeam la vânătoare.

Pe atunci locuiam în orașul Tulsa din Oklahoma și nu aveam un loc anume pentru vânătoare, însă un prieten de la biserică m-a invitat

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

să merg la casa bunicii lui de la țară, cu ocazia Zilei Recunoștinței. Mi-a spus că, în preajma fermei, erau câteva căprioare.

Împreună cu familia mea, am pornit la drum de dimineață, cu gândul că ne vom bucura de o zi minunată, de mâncare bună și părtașie, iar eu eram pregătit să pun mână pe căpriorul acela. Prietenul meu nu știa prea bine unde să mă îndrume să merg, dar pe proprietate era o pajiște mărginită de pădure, iar el mi-a sugerat să merg acolo și să stau lângă copacul mare care creștea chiar în mijlocul pășunii.

Imaginați-vă scena: în timp ce soarele se ridica și razele lui începeau să lumineze peisajul, eu stăteam pe un câmp proaspăt cosit, lângă singurul copac aflat în mijlocul lui. Mi se părea că locul unde mă aflam era cu totul nepotrivit, știind că nicio căprioară nu avea să apară acolo, văzându-mă așezat în câmp deschis.

Era cât pe ce să mă ridic și să pornesc spre pădure, care era la vreo o sută de metri în fața mea, când am auzit o mișcare în apropierea gardului din stânga mea. Auzeam foșnetul frunzelor la distanță și știam că era făcut de copitele unor căprioare.

Dintr-o dată, de-a lungul gardului, în pădure, am zărit trei căprioare. Le-am văzut doar preț de o clipă, fiindcă au dispărut îndată printre tufișuri. Căprioarele erau prea departe, dar apariția lor m-a făcut să mai aștept câteva minute înainte să mă îndrept spre pădure, unde credeam că puteam da de ele. Apoi, pe neașteptate, s-a ivit un căprior care străbătea în fugă pajiștea din spatele meu, îndreptându-se direct spre pomul sub care eram așezat.

Eu mă aflam de cealaltă parte a trunchiului, astfel că animalul nu m-a văzut în timp ce traversa pășunea și se îndrepta spre pădure. Căpriorul a alergat spre copac, apoi mi-a simțit mirosul și s-a oprit cu un fornăit zgomotos, care m-a făcut să tresar. Când m-am uitat spre dreapta, de unde auzisem fornăitul neașteptat, am rămas șocat văzând un căprior cu șase ramificații pe coarne țintuindu-mă cu privirea de la câțiva metri distanță. Într-o clipă, înțelegând ce se întâmpla, căpriorul a pornit cu toată viteza spre pădure, în salturi mari.

Un căprior care gonește cât îl țin puterile nu este tocmai o țintă ușoară și știam că nu mai aveam timp să trag decât o singură dată

Înainte ca vânatul să dispară în pădure. Nu aveam cum să ținesc cu grijă spre animalul care se îndepărta cu salturi mari. Când mai avea vreo douăzeci de metri până la marginea pădurii, am apăsat pe trăgaci. Căpriorul s-a prăbușit și nu s-a mai mișcat. Am rămas șocat! Chiar era real ce se întâmplase? Totul se petrecuse atât de repede! M-am ridicat în grabă și m-am îndreptat spre locul unde zăcea căpriorul. Am scos imediat hârtia din buzunarul hainei și am început să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru acel căprior.

La auzul împușcăturii, prietenul meu a ieșit din casă și m-a felicitat pentru căpriorul întins în fața noastră. Nu îi povestisem ce îmi spusese Domnul, dar i-am zis: „Nu cred că l-am prins datorită marilor mele abilități vânătoarești”, după care i-am arătat bucata de hârtie și cuvintele pe care le scrisesem pe ea în ziua în care eu și Drenda ne rugaserăm pentru acel căprior. Pe bilet scria doar atât: „Cred că am primit căpriorul meu din 1987 în data și la ora la care m-am rugat în Numele lui Isus.” Am ținut hârtia în fața prietenului meu, să o poată citi, și am început să îi povestesc ce îmi spusese Domnul să fac.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Acest eveniment mi-a atras atenția. Știam fără umbră de îndoială că Dumnezeu era în spatele lui, dar nu reușisem să unesc încă punctele pentru a vedea imaginea de ansamblu. Conceptul de lege a Împărăției și legătura dintre căprior și resursele mele financiare nu își făcuseră încă loc în mintea mea. Fusesse uimitor faptul că prinsesem căpriorul, dar avea să se repete experiența aceea? În absența unui concept al legii Împărăției, nu știam cum sau ce legi făcuseră căpriorul să apară. Însă așteptam cu nerăbdare următorul sezon de vânătoare, pentru a vedea dacă avea să se întâmple încă o dată același lucru.

ACEST EVENIMENT MI-A ATRAS ATENȚIA. ȘTIAM FĂRĂ UMBRĂ DE ÎNDOIALĂ CĂ DUMNEZEU ERA ÎN SPATELE LUI.

Credința funcționează de fiecare dată

Următorul sezon de vânătoare a adus cu sine o schimbare, fiindcă ne-am mutat din Tulsa în Ohio, după ce Duhul Sfânt mi-a vorbit într-o zi, în timp ce făceam jogging, spunându-mi că era vremea să ne mutăm în Ohio, unde urma să îmi desfășor lucrarea.

Locuiam deja de zece ani în Tulsa și îmi plăcea orașul acesta, dar am primit cu bucurie ideea mutării. Cu un an în urmă începuse recesiunea economică, din pricina prețului la care ajunsese țițeiul, iar orașul Tulsa era deosebit de afectat, fiindcă economia lui era bazată mai cu seamă pe produsele petroliere. Resursele noastre financiare avuseseră de suferit și de-abia reușeam să ne mai descurcăm de la o lună la alta. Mă entuziasma ideea unui nou început. Nu știam că următorii nouă ani aveau să fie însoțiți de un stres financiar mult mai mare decât cel de care avuseserăm parte în Tulsa.

Ne-am mutat în Ohio la începutul verii și de-abia așteptam să văd ce ne pregătea locul acesta. Am descoperit curând că punerea pe picioare a afacerii noastre în timp ce duceam cu noi toate datoriile acumulate era foarte stresantă.

Sezonul de vânătoare la căprioare urma să înceapă și, odată cu el, a venit și ziua nașterii celui de-al treilea copil al nostru, Tom. El

s-a născut în a doua zi a sezonului de căprioare din Ohio, așa că nu am avut timp să plec în recunoaștere, când copilul era gata să vină pe lume și afacerea trebuia luată de la capăt. Știam un singur loc unde aș fi putut merge la vânatoare.

Peste drum de casa în care am crescut, obișnuiam să pun capcane când eram la liceu. Pe proprietatea părinților mei era un iaz în care se vărsa un pârliaș care străbătea ferma vecinilor noștri. Deși mă plimbam în lungul pârlăului ani de zile în copilăria mea, nu văzusem niciodată vreă căprioară sau urme de căprioară în zona aceea. Dar țin minte că, pe când eram student, am primit un telefon de la fratele meu care mi-a spus că, într-o zi, văzuse o căprioară și că avea de gând să meargă la vânatoare acolo când venea toamna. Eram amândoi surprinși de apariția căprioarei și nu am uitat conversația aceea, purtată cu nouă sau zece ani în urmă.

Îmi aminteam cu precizie locul unde fratele meu îmi spusese că văzuse căprioara, ca unul care cunoștea foarte bine împrejurimile. O zărise acolo unde pârlăul se bifurca, în dreptul unui arțar uriaș. Mi-a mai spus că, lângă acel copac, era un arțar mai mic, în care s-ar fi putut cățăra și care ar fi fost un loc bun din care să vâneze căprioare.

Ei bine, fratele meu nu a doborât niciodată o căprioară în preajma pârlăului, deși mi-a spus că a ratat una acolo. Însă nici el nu mai fusese de ani de zile în zonă, așa că nu știam dacă arțarul era încă acolo sau dacă îl puteam găsi pe întuneric, în dimineața în care aveam de gând să merg la vânatoare.

Pentru a complica și mai mult lucrurile, legea statului Ohio permitea doar vânătoreea cu arme cu țeava scurtă. Cele cu țeavă lungă nu erau permise în timpul sezonului de căprioare. În vremea aceea, singura mea armă cu țeava scurtă era una de calibrul 20, cu care nu aveam șanse să dobor o căprioară decât de la cel mult douăzeci de metri. Însă nu aveam altă variantă, așa că am hotărât să încerc.

Eu și Drenda am semănat sămânța noastră, ne-am pus mâinile peste cec, la fel cum făcuserăm cu un an în urmă, și am declarat că aveam deja căprioara, potrivit pasajului din Marcu 11:24. Pentru a scurta povestea, în a patra zi a sezonului de vânatoare din Ohio și prima în care mergeam eu la vânat, am doborât o căprioară și un

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

căprior în patruzeci de minute, amândoi aflați la vreo șaptezeci de metri distanță, adică dincolo de abilitatea mea de a-i nimeri cu arma aceea. Limita stabilită de lege în statul Ohio era de două exemplare; de aceea am vânat două în anul acela. După cum spuneam, le-am doborât pe amândouă în patruzeci de minute.

Mi-am dat seama din nou că descoperisem ceva. Însă, în perioada în care am vânat acele căprioare, situația noastră financiară era foarte dificilă și stresul devenise sufocant. Adevărul este că nu îmi trecuse prin minte să aplic același principiu în domeniul resurselor noastre financiare.

Prea multe „coincidențe”

Prima iarnă și următoarele doisprezece luni petrecute în Ohio au fost groaznice, fiindcă mă luptam în perioada aceea cu probleme emoționale, atacuri de panică și depresie, după cum v-am povestit în introducerea acestei cărți.

În luna noiembrie a aceluși an, chiar înainte de sezonul de vânătoare, a luat foc mașina. Deși văzusem uimitoarea recoltă de care

**ADEVĂRUL ESTE CĂ DUMNEZEU
FOLOSEȘTE ORICE PENTRU A
NE ATRAGE ATENȚIA.**

mă bucurasem la vânătoare în cele două sezoane anterioare, încă nu avusesem revelația Împărăției. După ce a ars mașina, iar Dumnezeu mi-a vorbit cu privire la Împărăție,

mi-am dat seama că aceste trei experiențe conțineau ceva mai mult decât mi se păruse la prima vedere. M-am simțit foarte încurajat, dar încă nu aveam conceptul de lege a Împărăției.

A venit următorul sezon de vânătoare și am doborât iarăși căprioara în patruzeci de minute. Am început să vedem cum Împărăția avea efecte și în sfera finanțelor noastre, subiect despre care voi vorbi în capitolul 2. Dar, în acei ani de la început, am văzut o serie de lucruri uimitoare.

Desigur, Dumnezeu părea să mă învețe întotdeauna ceva nou când venea vorba despre vânătoarea de căprioare. Cred că motivul pentru

care s-a întâmplat așa era acela că sezonul de vânatoare are în centru conceptul de „recoltă” și că el se desfășura într-un context controlat și limitat la o perioadă foarte scurtă de timp. În Ohio, el este deschis de obicei pentru doar două săptămâni. Fiindcă intervalul este atât de scurt, nimeni nu vrea să piardă timpul. Cei mai mulți vânători sunt foarte concentrați asupra a ce au de făcut. Majoritatea acestor oameni petrec ore întregi mergând în recunoaștere și pregătindu-se dinainte pentru oportunitatea aceea limitată la numai două săptămâni. Aceasta face ca sezonul de vânatoare să fie un laborator grozav pentru studierea legilor Împărăției.

Îmi cer scuze pentru toate poveștile vânătorești, însă ele au avut o însemnătate deosebită pentru mine, fiindcă mi-au descoperit legi ascunse, pe care nu le-aș fi văzut altfel. Adevărul este că Dumnezeu folosește orice pentru a ne atrage atenția. A folosit pescuitul pentru a atrage atenția lui Petru, Iacov și Ioan, în Luca 5, când oamenii aceștia au prins atât de mulți pești încât bărcile erau gata să se scufunde. În cazul meu, Domnul a folosit vânătorea de căprioare.

După ce Dumnezeu mi-a vorbit cu privire la Împărăție în ziua aceea, când eram în dormitorul meu, și după ce am văzut mașina arzând și mi-am amintit de experiențele avute la vânatoare, precum și de modul în care Domnul a deschis ușa pentru a primi o mașină de familie la mâna a doua, dar în stare excelentă, fără a mai avea de plătit rate pentru ea, am început în sfârșit să înțelegem. Eu și Drenda am pășit înainte fără rezerve.

Am început să studiez Biblia într-un mod cu totul nou și m-am intitulat singur „cercetător al Scripturii”. Am început să pun întrebări: „De ce s-a întâmplat lucrul acesta? De ce nu s-a întâmplat celălalt?” Căutam cu atenție indiciile legilor spirituale aflate în spatele relatărilor pe care le citeam în Biblie.

Dumnezeu a continuat să îmi descopere tot mai multe lucruri și să folosească vânătorea pentru a-mi revela într-o mai mare măsură Împărăția. Următoarea poveste mi-a captat cu totul atenția, ca una care m-a făcut să exclam: „Ai văzut ce s-a întâmplat?”

Era în seara de Halloween și mai aveam trei sferturi de oră până când urma să mergem cu toată familia la biserică, pentru a participa

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

la o petrecere care se dorea a fi o alternativă la sărbătoarea tradițională, de inspirație demonică.

Cu vreo două săptămâni în urmă, eu și Drenda semănaserăm sămânța noastră pentru un căprior, ne-am pus mâinile peste cec, l-am trimis organizației creștine spre care credeam că ne îndrumase Dumnezeu și am declarat că am primit cele cerute, potrivit spuselor Scripturii din Marcu 11:24. Era prima oară când mergeam la vânătoare în sezonul acela pe terenul pe care îl închiriaserăm și de data aceea urma să folosesc o arbaletă.

Deși eram presat de timp, de obicei prindeam căprioara în patruzeci de minute, fiindcă Dumnezeu îmi arătase cum să vânez prin credință, așa că m-am gândit că aveam șanse să prind la mustață vânatul. În ziua cu pricina, m-am îndreptat spre suportul fixat pe unul dintre pinii din pădurea aflată în spatele casei noastre de la fermă și am urcat pe el. Eram acolo de doar zece minute când am zărit un căprior la vreo două sute de metri distanță, îndreptându-se spre pădurea de pe terenul vecinului. Știam că era căpriorul meu, dar mergea în direcția greșită!

Era doar al doilea an în care foloseam arbaleta și nu știam foarte multe despre vânătoria cu arma aceasta. Nu purtam haine de camuflaj, nu aveam un instrument care să imite răgetul căpriorilor și nici măcar nu auzisem despre folosirea atractanților al căror miros atrage căprioarele. Suportul meu consta într-o scândură pe care o prinsesem cu cuie între două crengi, la doar trei metri și ceva deasupra pământului. Dacă ați auzit câte ceva despre vânatul cu arbaleta de pe un asemenea suport, știți că înălțimea aceasta nu era suficientă. Dar în anul precedent, primul în care folosisem arbaleta, doborâsem două căprioare în cele două rânduri în care ieșisem la vânat, folosindu-mi credința, și mă așteptam ca lucrurile să meargă exact la fel și anul acela.

În timp ce urmăream cu privirea căpriorul care se îndrepta în direcția greșită, nu știam ce să fac, așa că am început să mă rog. Dintr-o dată, L-am auzit pe Duhul Sfânt vorbindu-mi. Mi-a zis: „Spune căpriorului să vină la tine.” Am rămas întrucâtva șocat de cele auzite. Să spun căpriorului să vină la mine? Știam că nu puteam

striga tare, așa că am spus pe tonul cu care aș fi stat de vorbă cu cineva: „Căpriorule, oprește-te! Întoarce-te, vino și stai sub copacul meu.” Pare o nebunie, nu-i așa? Fără sunete care să imite mugetul căpriorilor, fără nimic altceva. Dar în clipa în care am rostit cuvintele acelea, căpriorul s-a oprit, s-a uitat într-o parte și în alta, după care s-a întors și a început să străbată cele două sute de metri care ne despărțeau. Deși partea de pădure în care mă aflam avea vreo patru sute de metri lățime, căpriorul a venit direct spre mine, către copacul în care eram, și s-a oprit sub el.

Desigur, din poziția aceea nu aveam cum să îl ratez. Căpriorul s-a prăbușit îndată la pământ. M-am uitat la ceas și mi-am dat seama că, pentru a ajunge la petrecere, trebuia să las căpriorul unde era până când mă puteam întoarce să îl duc în hambar. Trebuie să recunosc că m-am gândit săptămâni întregi la cele petrecute. Însă Dumnezeu urma să îmi atragă din nou atenția.

Pe terenul fermei pe care o închiriaserăm trecea un pârâu în lungul căruia creșteau o mulțime de tufșuri. Partea aceea a proprietății era bună pentru vânatul iepurilor. După o noapte în care ninsese, zăpada așternută făcea iepurii mai ușor de văzut. Nu am putut rezista tentației și, împreună cu fiul meu, Tim, am pornit în lungul râului, dând la o parte crengile tufelor în timp ce înaintam. Dintr-o dată, din fața noastră a zburat un fazan.

Statul Ohio avea un sezon de vânătoare pentru fazani, însă eu de-abia dacă văzusem câte un exemplar pe an la ferma noastră. Când pasărea și-a luat zborul din fața noastră, am fost încântat de ocazia de a vâna unul. Am țintit și am tras, iar fazanul a căzut la pământ, dar a continuat să fugă. Mi-am dat seama că îl nimerisem în aripă. Fazanul fugea cât îl țineau puterile în susul dealului de lângă pârâu, iar o astfel de pasăre poate alerga cu cincizeci și cinci de kilometri pe oră. Desigur, fiindcă pământul era acoperit de zăpadă, nu înainta cu viteza aceasta, dar tot alerga destul de repede.

Fiindcă pârâul șerpuia în lungul unei viroage, aveam în fața ochilor toată coasta dealului pe care urca fazanul. Cu un an în urmă, dealul fusese acoperit cu rulouri de gazon, așa că era foarte neted; doar pe ici, pe colo se zărea câte un smoc de iarbă care ieșea în relief.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

În timp ce pasărea gonia din răspuțeri în susul dealului, mi-am dat seama că nu aveam cum să o prind și că ieșise din raza armei cu țevă scurtă. Dar, dintr-o dată, mi-am amintit de căpriorul care venise spre mine când îi vorbisem. Așa că am strigat: „Fazanule, oprește-te!” În aceeași clipă, fazanul a dispărut. Aveam în față imaginea clară a întregii costișe acoperite de zăpadă, cu câte un smoc de iarbă ici și colo, dar pasărea dispăruse. Tim m-a întrebat: „Unde s-a dus, tată?” „Nu știu”, i-am răspuns.

Ne-am luat după urmele care urcau dealul și l-am găsit ghemuit, cu capul ascuns în zăpadă. M-am întrebat: „Oare l-am rănit și a fugit până a murit?” Mi-am întins mâna și l-am înșfăcat, iar fazanul a început să cârâie și să dea sălbatic din aripi. Era cât se poate de viu! În seara aceea, când l-am jumulit de pene, l-am cercetat cu atenție. Nu avea nicio urmă de alice pe corp, dar am văzut că aripa dreaptă îi fusese, într-adevăr, atinsă. Așadar, pasărea fusese vie și rămăsese nemișcată în clipa în care eu strigasem: „Oprește-te!”

Am zis: „Da, Doamne, acum mi-ai captat toată atenția!”

CAPITOLUL 2

UN MOD NOU DE GÂNDIRE

În timp ce eu și Drenda am început să vedem Împărăția operând în viața noastră, nu puteam să nu spunem oamenilor despre ea. Știam că pășisem pe un drum palpitant al descoperirii și eliberării. Continuum să vând asigurări, dar simțeam că ceva se schimba. Nu aveam idee ce, însă știam că trebuia să existe răspunsuri pentru problemele noastre financiare, așa cum văzusem când mersesem la vânătoare și când primisem acea mașină de familie minunată. Știam că aveam nevoie de mai mult decât să fiu proprietarul acelei mașini de mâna a doua, oricât de încântat eram să o am.

În perioada aceea, încă eram înglodați în datorii. Îmi doream să scap de ele, dar nu aveam idee ce aș fi putut schimba. Deși nu știam ce să fac, eram sigur că voi afla. Știam că descoperisem răspunsul, dar trebuia să aflui mai multe despre modul în care puteam face imaginile pe care le văzusem în Biblie să se manifeste efectiv în viața mea. Afacerea mea de-abia reușea în etapa aceea să acopere cheltuielile noastre curente, însă tot era mai bine decât în perioada în care eram restanți în fiecare lună și ne afundam tot mai mult în datorii.

Eu și Drenda continuam să citim Biblia și să căutăm mai multe indicii legate de felul în care funcționa Împărăția lui Dumnezeu. Am semănat bani și pentru resursele financiare de care aveam nevoie.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Apoi, într-o noapte, am avut un vis. În el am văzut o omidă care se târa încet pe tulpina unei plante. Apoi și-a făcut un cocon și, dintr-o dată, din el a ieșit un fluture frumos, care și-a luat zborul. Un glas mi-a spus următoarele cuvinte: „Așa va fi și afacerea ta.”

M-am trezit din somn și am înțeles ce însemna visul. O omidă nu poate decât să se târască și duce o viață foarte limitată. De obicei, își duce toate zilele pe aceeași plantă. Dar apoi are loc o transformare care schimbă potențialul și toată viața acelei omizi. Ea devine un fluture care zboară oriunde vrea. Unele specii, cum este fluturele monarh, zboară mii de kilometri pentru a se feri de lunile reci de iarnă din emisfera nordică. Deși în momentul în care am avut visul nu știam cum se va petrece această transformare, înțelegeam că Dumnezeu îmi arăta că ea urma să aibă loc și am fost încurajat.

O descoperire uimitoare

Când ne-am mutat înapoi în Ohio, obișnuiam să dau câte nouăzeci de telefoane dimineța, în căutare de clienți. Aș vrea să vă pot spune că aveam un sistem grozav pe care îl foloseam pentru aceasta, dar adevărul este că pur și simplu luam cartea de telefoane și începeam să sun (era în vremea când nu exista o listă a numerelor abonaților care cereau să nu fie contactați).

Fiindcă eram vicepreședintele regional al companiei la care lucram, rolul meu principal era de a angaja și a instrui noii agenți. Sunam și spuneam că firma mea se extindea în statul Ohio și că dădeam câteva telefoane în zonă pentru a vedea dacă erau oameni interesați. De cele mai multe ori, îmi răspundea robotul și lăsam un mesaj. Dacă abonatul era interesat, suna înapoi. În urma celor nouăzeci de telefoane zilnice, reușeam să fixez două-trei interviuri și, uneori, să vând o asigurare.

Prin intermediul acestui proces l-am întâlnit pe Dave. Când am stat de vorbă cu el la telefon, și-a exprimat dorința de a lucra într-un domeniu nou și a vrut să aflu ce opțiuni îi puteam prezenta. M-am oferit să îi fac o vizită în seara aceea și omul a acceptat. I-am întâlnit pe el și pe soția lui, și am început să le pun întrebările obișnuite, despre

locul de muncă actual, despre motivul pentru care dorea să îl schimbe și despre situația lor financiară. Îi întrebam întotdeauna pe potențialii candidați care era situația lor financiară pentru că, dacă decideau că nu erau interesați să lucreze pentru compania de asigurări, îi întrebam dacă doreau să își facă o asigurare. Astfel, informațiile financiare mă ajutau să îmi fac o idee despre asigurarea care li se potrivea și despre asigurările pe care le aveau deja.

Spre uimirea mea, în timp ce stăteam de vorbă despre situația lor financiară, soția a început să plângă, cuprinsă de disperare. Resursele lor erau la pământ și nu aveau idee ce să facă sau ce să schimbe. Mi-am dat seama că problema lor nu era asigurarea. Oamenii aceștia aveau nevoie de un venit mai mare și de o modalitate de scăpa de datorii, așa că le-am vorbit și despre Împărăția lui Dumnezeu și despre modul în care eu și Drenda învățam că funcționa ea. I-am asigurat că voi face tot ce puteam pentru a-i ajuta și că ne vom întâlni peste o săptămână pentru a discuta despre schimbările pe care era nevoie să le facă.

După întâlnirea aceea, mă simțeam tulburat în timp ce mă îndreptam spre birou. Trebuia să existe ceva ce puteam face pentru ei!

Când am ajuns la birou, m-am așezat la masă și mi-a venit dintr-o dată o idee. Voiam să verific toate opțiunile pentru toate produsele sau serviciile folosite de ei, sperând că le voi putea găsi la un preț mai mic. Obiectivul meu era de a vedea câți bani puteau economisi, pentru a redirecționa suma respectivă spre achitarea datoriilor. Aceasta se întâmpla în epoca dinaintea internetului, așa că toate cercetările mele au fost făcute cu ajutorul cărții de telefon și a convorbirilor telefonice purtate.

După o săptămână, verificasem costul fiecărui produs sau serviciu pe care îl foloseau și am rămas uimit de descoperire. Rearanjând sau schimbând furnizorii lor curenți cu alți furnizori sau cu firme mai puțin costisitoare, am economisit un total de șase sute de dolari pe lună. Apoi am luat calculatorul, am adăugat suma economisită la plata datoriilor și am apăsat pe buton.

Când a apărut pe ecran rezultatul, m-am uitat la el uluit. Cu siguranță că se strecurase o greșeală pe undeva. Potrivit calculelor mele, familia aceasta putea scăpa de toate datoriile în mai puțin de șapte ani, inclusiv de plata ipotecii, fără a-și modifica venitul.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

„E imposibil!” mi-am zis. Am refăcut toate calculele și am ajuns la același rezultat.

M-am dus apoi la sertarul cu dosare, am scos câteva dintre dosarele altor clienți și am făcut aceleași calcule în săptămâna aceea. La fel ca în cazul familiei amintite, am descoperit că fiecare dintre ei putea scăpa de toate datoriile într-un interval de cinci-șapte ani, socotind și plata integrală a casei, fără a-și schimba venitul actual. Dacă era posibil așa ceva (iar acum știu că era), de ce nu trâmbița nimeni vestea aceasta de pe acoperișurile caselor? Am realizat un tabel cu datele clientului meu, care arăta cum putea scăpa de toate datoriile în mai puțin de șapte ani. De-abia așteptam să îi întâlnesc din nou pe cei doi soți și să le arăt ce descoperisem. Eram curios să văd cum vor reacționa.

Când am mers din nou la Dave și la soția lui, am parcurs împreună tabelul, cheltuială după cheltuială, explicându-le cum puteau economisi bani. Am ascuns intenționat rezultatul final, până când am vorbit despre fiecare serviciu la care puteau economisi bani. Pe parcursul prezentării mele, clienții m-au urmărit aproape în stare de șoc. Din perspectiva lor, nu aveau niciun ban și nici șansa de a scăpa vreodată de datorii! Când am dat ultima pagină, arătându-le că, în mai puțin de șapte ani, puteau achita toate datoriile, inclusiv rata la casă, soțul a sărit dintr-o dată în picioare, cu ochii în lacrimi. Era atât de entuziasmat! Au început amândoi să plângă și mi-au mulțumit iar și iar că mersesem la ei. Am petrecut apoi câteva momente împărțându-le ceea ce îmi descoperise Domnul mie în ultima vreme și ce învățasem despre Împărăția Lui. M-au ascultat ochi și urechi!

Nu am câștigat niciun cent de pe urma aceluia client, dar am fost mai fericit decât fusesem după orice altă tranzacție. Acum, mintea mea gonea cu milioane de kilometri pe oră. Voiam să fac același lucru pentru toți clienții pe care îi întâlneam și L-am rugat pe Domnul să îmi dea înțelepciune să știu cum să fac acest proces profitabil. Am știut că aceasta urma să fie noua mea afacere, dacă reușeam să găsec un mod de a face bani de pe urma ei. După câteva încercări nereușite, am găsit o cale de a oferi planurile noastre gratuit oricui le solicita și de a câștiga în același timp bani pentru afacerea noastră de pe urma unui sistem de recomandări pe care l-am conceput. Era prea frumos ca să fie adevărat, iar eu și Drenda eram nespuse de încântați.

Știam că aceasta era transformarea pe care o văzusem în vis. Deși ne aflam încă în faza de cocon a visului, eram pregătit să zbor! Mai aveam multe de învățat pentru a zbura cu adevărat, dar știam că înaintam în direcția cea bună.

Am înființat o firmă a noastră și am numit-o Faith-Full Family Finances, știind că, doar cu ajutorul credinței, resursele noastre financiare vor rămâne îndestulate; acesta era mesajul pe care doream să îl transmitem mai mult decât răspunsurile financiare pe care le ofeream. Am păstrat numele acesta mai bine de douăzeci de ani, dar ne-am dat seama că era unul vădit creștin și, fiindcă doream să ajungem la mai mulți necredincioși, am hotărât să îl schimbăm cu Forward Financial Group, nume pe care firma îl poartă și astăzi. (Apropo, încă oferim aceste planuri gratuite de achitare a datoriilor și îi ajutam totodată pe oameni să evite riscurile pe care le presupune piața pentru economiile făcute pentru anii de pensie. Puteți contacta Forward Financial Group la numărul 1-(800)-0818 sau online, la adresa Forwardfinancialgroup.com.)

Deși încă aveam datorii mari când am înființat compania, știam că ne îndreptam în direcția cea bună. Firma s-a bucurat de un succes uriaș, iar eu și Drenda am scăpat de datorii în aproximativ doi ani și jumătate. Nu vă pot spune cât de încântați eram! Dintr-o dată, viața noastră nu mai gravita doar în jurul supraviețuirii, iar din interiorul nostru a început să iasă la lumină viziunea.

Era minunat să putem plăti o mașină cu bani gheață. Cumpărarea și achitarea cu numerar a unui teren dintre cele mai frumoase din Ohio, cu suprafața de cincizeci și cinci de acri, nu pot fi descrise în cuvinte. Construirea casei visurilor noastre, de șapte sute de metri pătrați, și achitarea tuturor costurilor a fost mai mult decât incredibilă! Nu voi uita niciodată momentul în care stăteam alături de Drenda și ne uitam cum se săpa demisolul noii noastre case. Doar demisolul era mai mare decât toată casa de la fermă în care locuiam. Stăteam acolo cu obrajii brăzdați de lacrimi, privind lucrările. În urma noastră rămâneau nouă ani în care trăiserăm iadul pe pământ și știam că lucrurile nu vor mai fi niciodată la fel. Descoperiserăm Împărăția lui Dumnezeu și acum știam de ce profetul Isaia o numea „vestea cea bună”.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Duhul Domnului Suveran este peste Mine, căci Domnul M-a uns să proclam vestea bună celor săraci.

—Isaia 61:1, NIV

Adevărul este că eu și Drenda a trebuit să ne ciupim iar și iar văzând lucrurile incredibile care se întâmplau. Scăparea de toate datoriile ni se păruse cândva un vis imposibil de atins, însă acum devenise realitate!

Ascultați-mă puțin; explicația nu stă în faptul că eu sunt nemaipomenit de bun. Ați văzut istoricul meu. Am încercat prin propriile puteri ani de zile și am muncit din greu, obținând în schimb doar supărări și stres. Apoi am învățat cum să trăiesc după voia lui Dumnezeu și am văzut că funcționează. De aceea citiți și voi cartea aceasta, pentru a afla ce am descoperit eu și, în urma lecturării ei, chiar veți afla. Dar, mai întâi, trebuie să înțelegeți că eu am dat peste un sistem nou, o nouă Împărăție și un mod cu totul nou de a trăi viața. Acesta este și răspunsul vostru, răspunsul de care aveți nevoie. Aceasta este vestea bună pe care o așteptați. Știu, știu, învățătura bisericii voastre nu vorbește despre așa ceva. Ei bine, nici biserica mea nu a vorbit, dar învățătura se găsește în Biblie.

Dumnezeu este bun întotdeauna

Dați-mi voie să vă ofer o cheie majoră pentru înțelegerea a ceea ce vă spun: lăsați la o parte religia! Tema pe care o discutăm nu este o chestiune religioasă, ci una care are de-a face cu Dumnezeu, cu ceea ce El vrea să aveți și cu faptul că El a plătit prețul, prin Isus, pentru a vă oferi Împărăția Sa. Așadar, haideți să începem să explorăm Împărăția și să descoperim cum funcționează.

Când eu și Drenda am început să vedem Împărăția lui Dumnezeu operând în viața noastră, de multe ori am rămas șocați de ceea ce observam. Ne-am dat seama că majoritatea credincioșilor nu cunoșteau nimic despre felul în care funcționa ea.

De exemplu, tocmai am citit un titlu despre o fetiță de șapte ani care a murit în timpul unei operații de îndepărtare a amigdalelor.

Deși intervenția aceasta este una de rutină și nu prezintă riscuri, inima fetei s-a oprit pur și simplu în timpul operației, eveniment extrem de dureros. Cred că tuturor ni s-a strâns puțin inima auzind despre cele petrecute. Însă, oricât de tragică a fost situația, și mai tragică este altă parte a ei, care ar putea afecta această familie pentru tot restul vieții. Iată ce a spus tatăl fetei unui reporter:

„Nu înțelegem de ce se întâmplă astfel de lucruri, dar știm că a fost planul lui Dumnezeu. Și singurul lucru care ne ajută să facem față celor petrecute este convingerea că Dumnezeu Se află în spatele lor.”³

Dați-mi voie să îl citez, de asemenea, pe fundașul echipei Green Bay Packers, Aaron Rodgers, a cărui poveste a apărut în 22 ianuarie 2020 în revista *People*.⁴

Rodgers a explicat că, în copilărie, a pus sub semnul întrebării religia și că, de atunci, s-a regăsit în „alt tip de spiritualitate”, pe măsură ce a înaintat în vârstă. „Pentru cei mai mulți oameni pe care îi cunosc, biserica era doar... un loc unde trebuie să mergă.” El a mai spus: „Nu știu cum poate crede cineva într-un Dumnezeu care vrea să condamne aproape toată planeta la un iad cuprins de flăcări. Ce fel de ființă iubitoare, sensibilă, atotprezentă și atotputernică vrea să condamne această creație frumoasă la un iad învăpăiat, la finalul tuturor lucrurilor?”

Comentariile acestea sunt cu adevărat nebunești! Dar dacă așa cred oamenii despre Dumnezeu, într-adevăr, cine ar putea avea încredere sau ar dori să slujească un Dumnezeu care a vrut să o ia pe ficia lor de șapte ani? Nimeni! Și cine dorește să slujească un Dumnezeu

3 <https://nypost.com/2020/02/26/7-year-old-south-carolina-girl-dies-during-tonsillectomy>

4 <https://people.com/sports/aaron-rodgers-opens-up-about-religion-to-danica-patrick-i-dont-know-how-you-can-believe-in-a-god>

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

care „vrea” să condamne mai toată planeta la iad? Nimeni! Totuși, aceasta este convingerea majorității creștinilor. Ați auzit toată viața cuvinte precum: „Dumnezeu a îngăduit lucrul acesta”, „Dumnezeu a făcut așa”, „A fost planul Domnului”, „Acum a fost timpul ca ei să plece” și multe altele asemănătoare. De fapt, aproape aș putea paria că și voi gândiți la fel. De aceea, voi fi foarte direct. Dacă aveți convingerea că Dumnezeu este așa, că El e gata să omoare un copil sau să îmbolnăvească pe cineva de cancer, atunci trebuie să purtăm o discuție serioasă. Dați-mi voie să vă spun următoarele:

NU VEȚI CREDE NICIODATĂ O PERSOANĂ ÎN CARE NU AVEȚI ÎNCREDERE!

Dacă ați fost învățați să nu aveți încredere în Dumnezeu, dacă vi s-a spus că El ucide oameni nevinovați și dacă sunteți de acord că El este Creatorul atotputernic al universului, atunci am face bine cu toții să fim de partea Lui. Așa au făcut oamenii în trecut, în multe culturi primitive. Aduceau fel de fel de ofrande pentru a domoli mânia lui Dumnezeu. Își impuneau tot soiul de restricții, ba chiar îndurau felurite dureri pentru a arăta că Îi erau supuși cu adevărat, sperând că se vor feri astfel de mânia Lui. Dar chiar este acesta caracterul Dumnezeului Bibliei? Ar trebui să trăim fiindu-ne groază de Dumnezeu? Desigur că nu. Conceptul potrivit căruia Dumnezeu este împotriva noastră și nu e demn de încredere este rezultatul învățaturii greșite care a început din grădina Eden, cu Adam și Eva.

Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din toți pomii din grădină?»”

Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină. Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: «Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.»”

Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri: dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.”

Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat.

— Geneza 3:1-6

Satan a încercat să umbrească încă de la început caracterul lui Dumnezeu. Prin relația cu Dumnezeu Însuși, Eva avea deja înțelepciunea care credea că îi lipsește. Cu toate acestea, Satana a reușit să o convingă de faptul că îi lipsea ceva ce Dumnezeu nu îi dăduse. Adam și Eva au crezut o minciună despre Dumnezeu și au renunțat de bunăvoie la poziția pe care o aveau în Împărăția Lui, pornind în căutarea altei împărății. Au crezut că Satana avea pentru ei un viitor mai bun. Desigur, decizia lor a adus doar durere, întristare și moarte.

Tacticile celui rău nu s-au schimbat niciodată și nu ar trebui să ne surprindă faptul că ținta lui cea mai mare e Biserica însăși. Fiindcă ea are autoritatea de a călca peste Satana și de a-l înfrânge pe toate fronturile, singurele lui arme sunt cele pe care le-a folosit și atunci: amăgirea și minciuna.

Caracterul lui Dumnezeu

Subiectul cel mai important, cel pe care trebuie să îl abordăm prima dată când vine vorba despre viitorul vostru și despre acoperirea nevoilor voastre, este cel al caracterului lui Dumnezeu. Dacă nu îl lămurim, atunci puteți azvârli cât colo cartea aceasta, ca pe oricare alta care vă învață cum să deveniți bogați. Speranța mea este că îmi veți acorda timpul necesar pentru a vă însoți în acest proces. Sper că vreți cu adevărat să fiți liberi, din punct de vedere financiar, și că doriți înțelepciunea și cunoașterea. De data aceasta, învățătura nu vine din

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

partea mincinosului, a Satanei, care i-a amăgit pe Adam și pe Eva, ci din partea lui Dumnezeu Însuși.

În primul rând, înțeleg de ce vă gândiți că Dumnezeu îngăduie să se întâmple lucruri rele. Dacă El este Dumnezeu, atunci înseamnă că are puterea de a face orice, nu-i așa? Prin urmare, dacă fetița de șapte ani moare, iar Dumnezeu avea puterea să oprească lucrul acesta, înseamnă că El l-a îngăduit. Ei bine, afirmația aceasta este doar parțial adevărată. Deși Dumnezeu avea puterea de a opri moartea ei, nu avea jurisdicția legală necesară pentru a o opri. Voi vorbi despre subiectul jurisdicției legale în capitolul următor, dar mai întâi trebuie să îl abordez pe cel al caracterului divin și să mă asigur că știți, fără umbră de îndoială, că Dumnezeu este bun, iar Cuvântului Lui, adevărat.

Poate vă întrebați de ce este atât de important subiectul acesta. Pe măsură ce vom înainta, capitol după capitol, vom discuta despre legile Împărăției, despre funcția lor și despre modul în care ele m-au eliberat din iadul financiar în care trăiam. Dacă nu aveți încredere în Împăratul Însuși, atunci legile Lui nu vor însemna nimic pentru voi.

Nu uitați că prima descoperire pe care am făcut-o în această călătorie a fost aceea că Împărăția lui Dumnezeu este o formă de guvernare. Ea are un Împărat care stabilește legile Împărăției. Aceste legi conțin beneficiile și responsabilitățile cetățenilor care trăiesc în Împărăție. Ele protejează fiecare cetățean al Împărăției și îi garantează împlinirea voii Împăratului pentru viața lui. Înțelegerea caracterului Împăratului este o condiție prealabilă înțelegerii legilor însele.

După cum spuneam mai devreme, odată ce am înțeles că Împărăția lui Dumnezeu este o formă de guvernare, cu legi și beneficii care aparțin de drept fiecărui cetățean al ei, am devenit un cercetător al lumii spirituale. Am știut că, în spatele fiecărei acțiuni a Împărăției, se afla o lege spirituală care o determinase. Atunci am început să am speranță. Puteam învăța aceste legi! Oricine o poate face! Acesta este adevărul pe care l-au descoperit Keith și Kathy.

Patru ani care le-au schimbat viața

Keith și Kathy câștigau un salariu obișnuit la o slujbă obișnuită și duceau o viață obișnuită. Tocmai cumpăraseră o casă nouă, când Keith și-a pierdut locul de muncă. Însă, cu un an în urmă, el dăduse peste emisiunea noastră intitulată *Rezolvă problema banilor* și petrecuse timp studiind și meditănd la o parte a materialului meu, învățând despre Împărăție și despre drepturile legale pe care le avea în calitate de cetățean al ei.

Când și-a pierdut locul de muncă, s-a rugat în privința aceasta și a hotărât ca, în loc să caute altul, să își deschidă propria firmă de transport. A recunoscut că nu știa prea multe în domeniul acesta, dar credea că putea învăța. Și-a început afacerea cu un tir, cu care transporta mașini sau orice marfă putea găsi. În timp ce Keith și Kathy continuau să învețe, li s-a ivit o oportunitate nouă, și anume aceea de a face transport pentru o firmă națională, care avea nevoie de ajutor. Acesta era un pas mare pentru Keith și presupunea ca el să dețină propriul tir și să învețe mai multe legi privitoare la sfera transporturilor, dar a îndrăznit să îl facă și a crezut că Dumnezeu îl călăuzea.

De atunci, compania s-a dezvoltat. Acum are opt tiruri care transportă zilnic marfă. Keith mi-a spus că, pe vremea când era angajat, câștiga în jur de o mie cinci sute de dolari pe săptămână. În primul an în care și-a înființat propria firmă de transport, a câștigat în jur de patru mii de dolari pe săptămână. În al doilea an, a ajuns la peste cincisprezece mii pe săptămână. În cel următor, a sărit la douăzeci și cinci de mii de dolari pe săptămână, iar în al cincilea an, la peste treizeci și opt de mii pe săptămână. În patru ani, Keith a trecut de la șaptezeci și opt de mii de dolari pe an la două milioane!

În timp ce scriam capitolul acesta, am primit un mesaj de la Keith. Mi-a spus că tocmai a angajat încă patru șoferi și că venitul lui a ajuns acum la șaptezeci de mii de dolari pe săptămână. De la

**ORICINE SAU ORICE
VĂ SPUNE CĂ DUMNEZEU
NU ESTE BUN VĂ MINTE!**

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

șaptezeci și opt de mii pe an la șaptezeci de mii pe săptămână, în decurs de patru ani! E o schimbare care nu poate rămâne neobservată. Keith și Kathy se așteaptă la lucruri și mai mari, fiindcă plănuiesc să deschidă încă două firme.

Dacă i-ați întreba pe Keith și Kathy cum au făcut lucrul acesta, l-ar pune în întregime pe seama faptului că au învățat cum funcționează Împărăția.

Primul lucru pe care vi l-ar spune cei doi este că a fost necesar un proces de dezvățare de multe gunoaie religioase pe care le învățaseră toată viața despre Dumnezeu și modul în care lucrează El. Una dintre cheile asupra căreia a trebuit să se concentreze a fost aceea că Dumnezeu este ÎNTOTDEAUNA BUN și că El nu minte NICIODATĂ. Oricine sau orice vă spune că Dumnezeu nu este bun vă minte!

Nu vă înșelați, preaiubiții mei frați: orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.

— Iacov 1:16-17

În al doilea rând, v-ar spune că a trebuit să învețe să dăruiască într-un mod cu totul nou. Susținerea financiară a proiectelor lui Dumnezeu este o cheie esențială a succesului lor.

Biblia este clară: nu Îl putem învinovăți pe Dumnezeu pentru lucrurile groaznice care se întâmplă. Scriptura spune că Satana este cel care vine să fure, să înjunghie și să prăpădească.

Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug.

— Ioan 10:10

Observați ce spune Isus după prima declarație: „Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug.” Dumnezeu nu este dușmanul vostru. Dar, dacă voi credeți că este, înseamnă că, potrivit pasajului din

Iacov 1:16, ați fost amăgiți de cineva. Va trebui să vă întrebați cine v-a spus că Dumnezeu minte. Cine v-a spus că Dumnezeu a ucis acea fetiță de șapte ani? Cine v-a spus că Dumnezeu uneori vindecă și alteori alege să nu o facă? Probabil că pot ghici: un predicator care atât a știut. Dar iată o declarație de care trebuie să vă țineți strâns dacă vreți să primiți ceva din partea Domnului: Dumnezeu nu minte! De fapt, Biblia ne spune că este imposibil ca Dumnezeu să mintă (Evrei 6:18).

Repet: motivul pentru care oamenii cred că Dumnezeu nu e bun întotdeauna este acela că nu înțeleg sistemul legilor Împărăției care se aplică aici, pe tărâmul fizic. După cum spuneam mai devreme, vom detalia subiectul acesta în capitolul următor și vom răspunde astfel multora dintre întrebările voastre. Dar, dacă vreți să înțelegeți cum operează Împărăția, trebuie să știți că Dumnezeu este bun și că El nu minte niciodată.

Constantele Împărăției lui Dumnezeu

Când eram la liceu, am învățat o lecție care cred că se aplică și aici. Ni s-a spus că, atunci când vorbim despre substanțele fizice, ele au anumite atribute care nu se schimbă niciodată, ci rămân constante. Ați ghicit! În fizică, acestea sunt legile constantelor. De exemplu, apa îngheață la zero grade. Aceasta este o constantă; ea nu se schimbă niciodată. Tot astfel, faptul că Dumnezeu este bun reprezintă o constantă. În cazul apei, constanta temperaturii la care îngheață ea este folosită în toate ecuațiile care au de-a face cu apa.

Același principiu se aplică și pentru înțelegerea caracterului lui Dumnezeu. Dacă știți că Dumnezeu este bun și că El nu se schimbă niciodată, veți putea interpreta un pasaj din Scriptură prin lentila acestei constante. De exemplu, să privim la textul din Exodul 4:11.

Domnul i-a zis: „Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?”

—Exodul 4:11

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

La prima vedere, pare că Dumnezeu îi face dinadins pe oameni orbi sau surzi. Dar trebuie să ne amintim constanta noastră, și anume aceea că Dumnezeu este bun întotdeauna. Haideți să citim același pasaj în altă versiune a Scripturii.

Atunci Domnul l-a întrebat pe Moise: „Cine face gura unui om? Cine hotărăște dacă oamenii vorbesc sau nu, dacă aud sau nu aud, dacă văd sau nu văd? Oare nu Eu, Domnul?”

—Exodul 4:11, NLT

Contextul acestui pasaj este acela că Dumnezeu l-a chemat pe Moise să meargă la propriul popor, la evrei, ca să le spună că Domnul îl trimisese să se ducă înaintea faraonului și să ceară eliberarea lor. Dar Moise l-a răspuns Domnului: „Dacă evreii nu vor crede că mi Te-ai arătat?” Dumnezeu îi spune câteva moduri în care le putea dovedi că acesta era adevărul, dar Moise a stăruit:

„O, Doamne, eu nu mă pricep la cuvinte. Nu m-am priceput niciodată și nu mă pricep nici acum, deși Tu mi-ai vorbit. Am limba împleticită și mi se încurcă cuvintele.”

Atunci Domnul l-a întrebat pe Moise: „Cine face gura unui om? Cine hotărăște dacă oamenii vorbesc sau nu, dacă aud sau nu aud, dacă văd sau nu văd? Oare nu Eu, Domnul? Acum du-te! Eu voi fi cu tine în timp ce vorbești și îți voi spune ce să zici.”

—Exodul 4:10-12, NLT

Dați-mi voie să parafrarez mesajul adresat de Dumnezeu lui Moise. „Eu am făcut gura omului ca să vorbească sau ca să tacă? Am făcut ochii lui ca să vadă sau ca să nu vadă?” Răspunsul este evident. Gura a fost creată ca să vorbească, iar ochii, ca să vadă. Aceasta era esența spuselor lui Dumnezeu. El zicea de fapt: „Dacă Eu am creat gura, atunci cu siguranță că te pot ajuta să o folosești!” Dumnezeu încerca

să îl facă pe Moise să înțeleagă că putea avea încredere în ajutorul pe care i-l va da pentru a vorbi când va merge înaintea evreilor.

Dar, neavând o perspectivă corectă cu privire la Dumnezeu, putem interpreta greșit intenția pasajului. Am auzit cu toții, cred, că Moise era bâlbâit. Cei mai mulți ar declara că aceasta a fost cu siguranță realitatea, dar oare așa să fie? Poate veți zice: „Fără îndoială. Moise însuși a spus despre sine că nu vorbea bine.” Sunt de acord că a spus cuvintele acestea, dar la ce se referea? Dacă Moise nu putea vorbi bine, va trebui să explicăm pasajul din Fapte 7:22.

Moise a învățat toate cuvintele egiptenilor și era puternic în cuvinte [în vorbire] și în fapte.

—Fapte 7:22

Vedem aici că Moise era tocmai opusul cuiva care întâmpină dificultăți în a se exprima. Versetul de mai sus ne spune că era puternic în vorbire. Atunci la ce se referea Moise când a spus: „O, Doamne, eu nu mă pricep la cuvinte. Nu m-am priceput niciodată și nu mă pricep nici acum, deși Tu mi-ai vorbit. Am limba împleticită și mi se încurcă cuvintele?”

Când Biblia vorbește în Exodul 4 despre faptul că Moise era încet la vorbire, se referă la faptul că el nu vorbea bine limba ebraică. El nu fusese crescut printre evrei, ci printre egipteni și prima lui limbă era cea egipteană. Dumnezeu l-a asigurat pe Moise că, din moment ce El făcuse gura omului, îl va ajuta să vorbească evreilor. Dar Moise a dat iarăși înapoi.

Moise a zis: „Doamne, iartă pe slujitorul Tău. Te rog, trimite pe altcineva.”

Atunci mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Moise și i-a zis: „Nu e acolo fratele tău, Aaron, levitul? Știi că el vorbește bine. Iată că el vine deja să te întâlnească și se va bucura să te vadă. Tu îi vei vorbi și vei pune cuvinte în gura lui; Eu vă voi ajuta pe amândoi să vorbiți și vă voi învăța ce să faceți. El va

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

vorbi poporului pentru tine și va fi ca gura ta, iar tu vei fi ca Dumnezeu pentru el.”

—Exodul 4:13-16

Deducem din pasaj că Aaron cunoștea foarte bine limba ebraică, fiind crescut în mijlocul evreilor, astfel că le putea vorbi acestora în locul lui Moise, nu că Moise era bâlbâit.

Vedeți acum cât de important este să avem o perspectivă corectă și constantă asupra caracterului lui Dumnezeu. Când știm că Dumnezeu este întotdeauna bun, putem pune sub semnul întrebării presupusul

ÎN BIBLIE SUNT PESTE ȘAPTE MII DE PROMISIUNI CARE DEFINESC DREPTURILE VOASTRE LEGALE DE COPII AI LUI DUMNEZEU.

sens al textului, cercetând mai adânc în căutarea interpretării corecte. Subliniez încă o dată: fundamentul poziției voastre în Împărăție este cunoașterea caracterului Împăratului Însuși. Dacă el nu este cunoscut, atunci Satana vă poate amăgi, la fel ca pe Eva,

făcându-vă să credeți că Dumnezeu nu vă spune tot adevărul sau, mai rău, că El v-a mințit.

Înțelegerea promisiunilor lui Dumnezeu

În Biblie sunt peste șapte mii de promisiuni care definesc drepturile voastre legale de copii ai lui Dumnezeu. Fiecare promisiune vă este făcută de Împăratul Însuși și este demnă de încredere. Sau să nu fie chiar așa? Dacă aveți îndoieli cu privire la bunătatea lui Dumnezeu, atunci vă puteți îndoii și de promisiunile Lui.

Îngăduiți-mi să vă dau un exemplu. Să zicem că v-aș oferi un cec de o mie de dolari. Mi-ați mulțumi și, în mintea voastră, ați avea o mie de dolari. V-ați purta ca și cum ați avea o mie de dolari, ați vorbi ca și cum ați avea suma respectivă și mi-ați mulțumi încă o dată pentru cei o mie de dolari. Dar adevărul ar fi că nu aveți acești bani,

ci doar o hârtie care vi-i promite. Cecul nu este decât o promisiune pe care v-am făcut-o și care vă spune că aveți dreptul legal de a primi o mie de dolari de la banca mea. Dar va trebui să mergeți să încasați cecul pentru a intra efectiv în posesia banilor! Însă, dată fiind intenția mea față de voi, fiindcă v-am dat de bunăvoie cecul și l-am semnat, precum și pentru că aveți încredere că dețin cei o mie de dolari, ați spune că aveți suma aceasta, deși în realitate aveți doar o promisiune.

De bună seamă, Dumnezeu este mai mare decât mine. Cuvântul Lui nu minte, iar El ne oferă promisiunile Lui mărețe și prețioase. Dacă Dumnezeu vă dă promisiunea Lui, e ca și cum aceasta a devenit realitate! Singurul lucru pe care îl poate face Satana pentru a împiedica promisiunea să se împlinească este să semene în inima voastră neîncrederea cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea este vital să știți că Dumnezeu este bun și că El nu minte.

Vă voi da încă un exemplu. Știu că mulți au auzit că minunile au încetat și că Dumnezeu nu mai face aceleași lucruri pe care le-a săvârșit Isus când era pe pământ. Eu am crescut într-o biserică foarte tradițională și, sincer să fiu, nu am văzut niciodată manifestarea puterii lui Dumnezeu; cel puțin, nu îmi amintesc să o fi văzut. Oare faptul că eu nu am văzut oameni vindecați înseamnă că Dumnezeu nu mai vindecă astăzi? Răspunsul la întrebarea aceasta este că nu ne putem ghida după experiența noastră. Trebuie să vedem ce spune despre vindecare Biblia, legea Împăratului.

*...cum Dumnezeu **a uns** cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de Diavolul; **căci Dumnezeu era cu El.***

—Fapte 10:38

După cum putem vedea, vindecarea a fost una dintre caracteristicile lucrării lui Isus. Textul spune că Isus i-a vindecat pe toți pentru că Dumnezeu era cu El. Cuvintele „Dumnezeu era cu El” constituie o afirmație pe care trebuie să o înțelegeți. Desigur că Dumnezeu a fost cu Isus în tot timpul vieții trăite de El pe pământ. Dar formularea

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

aceasta se referă de fapt la momentul în care Isus a fost botezat în apă, iar Duhul Sfânt a coborât peste El ca un porumbel. Până în momentul acela, Isus nu făcuse nicio minune. Nu avem nicio consemnare cu privire la faptul că El ar fi înmulțit cerealele pe care le avea la micul dejun sau că ar fi vindecat pe cineva când era copil. Lucrarea Lui a început doar după ce a fost uns de Duhul Sfânt. Dumnezeu a fost cu El, înfăptuind-o.

Poate veți spune: „Da, Isus a vindecat, dar El nu este aici.” Sunt de acord cu voi, așa este, însă El a predat această sarcină Bisericii. Vedeți voi, aceeași putere care a coborât peste Isus a fost dată și Bisericii. Când urma să plece de pe pământ, El le-a spus ucenicilor Lui următoarele:

Ci voi veți primi o putere când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.

—Fapte 1:8

Aceeași putere, Duhul Sfânt, a coborât peste Biserică pentru ca ea să facă aceleași minuni pe care le-a săvârșit Isus.

Nu mă puteți convinge că lucrurile nu stau așa. Fiica mea, Amy, a avut în abdomen o tumoare de aproape șase kilograme. Ne-am rugat cu toții pentru vindecarea ei, bazându-ne pe Cuvântul lui Dumnezeu, ea s-a dus la culcare și s-a trezit dimineața complet vindecată. Tumoarea de șase kilograme dispăruse, iar spatele ei (care era deformat) și-a revenit cu totul la normal. Puteți vedea și citi povestea aceasta în cartea ei, intitulată *Healed Overnight*.

Nora mea a avut într-o parte o tumoare de mărimea portocalei, iar medicii au hotărât că trebuia îndepărtată pe cale chirurgicală. I-au spus că avea o formă rară de cancer și că îi mai rămăseseră de trăit una sau două luni. Și ea a crezut promisiunile lui Dumnezeu și s-a trezit dimineața complet vindecată. Tumoarea dispăruse.

Soției mele, Drenda, i-a apărut pe spate o excrescență de mărimea unei monede de cincizeci de cenți. A început să îi poruncească să plece din trupul ei și, în două săptămâni, a dispărut cu totul.

Dumnezeu a ales să le vindece pe aceste doamne? A trebuit ca El să facă o alegere în privința aceasta? I-au fost ele mai simpatice decât Îi sunteți voi? Nu! Ele au înțeles legile și beneficiile Împărăției și nu au făcut decât să le revendice. S-ar putea să întrebați: „Atunci de ce sunt atât de mulți oameni bolnavi? De ce nu vedem bolnavii vindecându-se mai des în bisericile noastre?”

Mă bucur că ați întrebat. Vom analiza subiectul acesta în capitolul următor.

CAPITOLUL 3

PROBLEMA JURISDICȚIEI

După cum spuneam mai devreme, locuiesc la țară, pe o proprietate dintre cele mai frumoase din statul Ohio, de șaiszeci de acri. Inițial am avut doar cincizeci și cinci, dar vecinul meu mi-a vândut o bucată de pământ lipită de al meu și astfel am ajuns la o suprafață de șaiszeci de acri. Ne-am bucurat din plin de proprietatea aceasta în ultimii douăzeci și doi de ani. Faptul că avem pe ea pădure unde putem vâna căprioare, o zonă mlăștinoasă, pentru vânatoare de rațe, dealuri unde putem vâna iepuri și unde ne putem plimba cu ATV-uri este o binecuvântare. Dar, dacă v-ați uita cu atenție la proprietatea mea, ați vedea în perimetrul ei semne pe care scrie: „Nu intrați. Proprietate privată.” Ele sunt puse acolo ca oamenii să știe de unde începe proprietatea mea.

Legea statului Ohio spune că o persoană care vrea să calce pe pământul meu trebuie să aibă asupra ei consimțământul meu scris în tot răstimpul cât se află pe proprietatea mea. Altfel, va fi acuzată de violarea proprietății, poate fi dată afară și amendată. Ideea este că oricine alege să pășească pe pământul meu, fără știrea mea, nu are dreptul legal de a proceda astfel, fiindcă proprietatea aceea nu îi aparține. Dacă eu îi spun unui astfel de om să plece de pe pământul meu, nu are de ales!

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Pe scurt, un om nu poate ocupa ceva asupra căruia nu are jurisdicție legală.

Ilustrația aceasta va răspunde multor întrebări pe care le au oamenii cu privire motivul pentru care se întâmplă sau nu se întâmplă ceva în Împărăția lui Dumnezeu. Înțelegerea conceptului de jurisdicție în Împărăție este o cerință preliminară pentru a acționa eficient în cadrul ei.

De ce nu au fost vindecați?

Sunt sigur că ați auzit de cazuri de felul acesta: un om bine cunoscut se îmbolnăvește și se solicită rugăciune pentru el. Milioane de oameni se unesc și mijlocesc pentru vindecarea lui, dar omul moare. De ce? Sau un cunoscut vă spune că bunica lui a murit, cu toate că familia s-a rugat pe ea, iar omul vrea să știe de ce s-a întâmplat așa. Sau un amic vă spune că a semănat bani pentru o nevoie financiară, dar că este falit în continuare. Există răspunsuri la întrebările de felul acesta?

Înainte să vă răspund, trebuie să recunoaștem că noi nu cunoaștem tot ce se petrece în lumea spirituală și nu voi pretinde că eu știu. Însă, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, știm că, dacă un om este bolnav, Isus a plătit prețul pentru vindecarea lui. Știm că, dacă suntem generoși și dăruim, Biblia spune că vom primi. Cu toate acestea, în experiența de fiecare zi, Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este scris, nu pare să funcționeze în viața multora. Ar trebui să Îl învinovățim pe Dumnezeu pentru aceasta?

Când ne uităm la ce am învățat în capitolul trecut și la subiectul supus discuției în capitolul acesta, vom vedea că răspunsul este un răspuns „Nu!” Atunci care este problema? Chestiunea aceasta este una majoră. Cei mai mulți oameni care nu înțeleg noțiunea fundamentală că Dumnezeu este întotdeauna bun, când sunt întrebați dacă El este de vină pentru o tragedie, presupun că răspunsul este afirmativ. Fiindcă ei știu că El are puterea de a opri lucrurile rele și, aparent, Dumnezeu nu o face, își spun că El trebuie să le fi îngăduit. Dar, dacă înțelegeți că Dumnezeu este bun și că nu poate să mintă, vă veți da seama că problema este alta și veți începe să căutați răspunsul.

Ucenicii au demonstrat acest tipar de gândire când nu au putut scoate demonul dintr-un copil posedat. În loc să întrebe: „De ce Dumnezeu a ales să lase demonul acolo?”, ei L-au întrebat pe Isus: „Noi de ce nu am putut să-l scoatem afară?”

Aceasta ar trebui să fie întrebarea pe care ne-o punem imediat și noi atunci când circumstanțele par a contrazice Cuvântul lui Dumnezeu. Subliniez încă o dată că este esențial să știm, în primul rând, că Dumnezeu este bun, iar în al doilea rând, că El nu minte. De aceea am petrecut atât de mult timp explicând ceva ce pare de la sine înțeles dar care, în mod surprinzător, este un mister pentru cea mai mare parte a Bisericii. Biblia trebuie citită punând întrebări, dacă vreți să descoperiți cum funcționează Împărăția.

Nu uitați că marile povestiri din Biblie sunt incluse în ea cu un scop. Isus încearcă să vă arate ceva. Să ne întoarcem la întrebarea de mai sus: de ce nu a primit cineva ce a spus Cuvântul lui Dumnezeu? Ei bine, s-ar putea să existe multe elemente care scurtcircuitează jurisdicția cerului. Unele nu sunt evidente, iar altele sunt personale și ascunse.

Împărăția lui Dumnezeu este o împărăție și funcționează pe baza unor legi și principii care nu se schimbă niciodată. După cum spuneam, aceste principii pot fi învățate și folosite, așa cum un fermier înțelege legile semănatului și ale recoltatului, din lumea fizică, după care le folosește pentru a prospera. Împărăția operează pe baza unor legi care sunt date fiecărui cetățean, ca el să le înțeleagă și să le folosească. Prin urmare, oricine le poate învăța. Uneori, cunoașterea modului în care funcționează aceste legi poate face diferența dintre viață și moarte.

**ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU
ESTE O ÎMPĂRĂȚIE ȘI
FUNCȚIONEAZĂ PE
BAZA UNOR LEGI ȘI
PRINCIPII CARE NU SE
SCHIMBĂ NICIODATĂ.**

O decizie de viață și de moarte

Mark și Hanna au venit la noi la biserică și doreau să aibă un copil. Medicii îi spusese pînă atunci Hannei că, din pricina mai multor disfuncții din corpul ei, era aproape imposibil să rămână însărcinată sau să ducă o sarcină pînă la capăt. Dar, în timp ce asculta învățătura despre bunătatea lui Dumnezeu și despre legea Împărăției la Biserica Faith Life, a descoperit că era însărcinată. A fost nemaipomenit de încântată. Însă nu a trecut mult și a început să aibă dureri mari în zona abdominală. De câteva ori, durerea a fost atît de intensă încît Hannah a leșinat.

După unul dintre aceste episoade, a vrut să afle ce se petrecea și a mers la cabinetul medicului ei. Acesta nu era acolo, dar medicul de gardă a vrut să îi facă un ecograf, să vadă ce se întîmpla. Doctorul a văzut un cheag mare de sânge și i-a spus că suferise un avort spontan și că embrionului nu îi mai bătea inima. Doctorul s-a oferit să îi facă o programare la chiuretaj pentru a doua zi, ca să îndepărteze copilul din pîntec, dar Hannah a refuzat. În schimb, soțul ei, Mark, a încurajat-o cu Cuvîntul lui Dumnezeu și cu promisiunile Lui, spunîndu-i să nu își piardă încrederea cu privire la copil. La acel sfârșit de săptămîna, credincioșii s-au rugat pentru ea la biserică și Hannah a fost convinsă că va avea un bebeluș sănătos, în ciuda diagnosticului pe care i-l dăduse medicul.

În luna următoare, a mers la doctorița ei, care nu fusese la cabinet cînd mersese ea pentru un consult. Aceasta i-a sugerat să mai facă un ecograf. Hannah a spus că doctorița avea o privire șocată pe față în timp ce se uita la imaginea de pe ecranul aparatului. A verificat imediat imaginile de la consultul anterior, după care i-a spus Hannei: „Lucrez de treizeci de ani, dar nu am mai văzut niciodată întîmplîndu-se așa ceva. Văd cheagul mare de sânge din imaginea de săptămîna trecută și absența băților inimii. Astăzi, tot cheagul a dispărut și văd un bebeluș perfect, viu și a cărui inimă bate normal.” Cîteva luni mai târziu, Hannah a adus pe lume o fetiță sănătoasă, pe care a numit-o Evelyn. Într-o zi, fiind curioasă să afle semnificația acestui nume, l-a căutat și a aflat cu mirare că înseamnă viață!

Această poveste uimitoare a fost, în mod vădit, lucrarea lui Dumnezeu, dar în calitate de cercetători ai lumii spirituale, ar trebui să vă puneți câteva dintre întrebările următoare. De ce s-a întâmplat lucrul acesta? Este Hannah unul dintre copiii preferați ai lui Dumnezeu? A ales El la întâmplare să vindece copilul ei? Acestea sunt întrebări care trebuie să primească un răspuns. Pentru creștinul obișnuit, a avut loc un miracol. Dar eu vă încurajez să vă gândiți mai bine la acest cuvânt, fiindcă el presupune ceva ieșit din comun. În Împărăție, lucrul acesta a avut loc pur și simplu ca urmare a funcționării legilor ei.

Dacă eu aș da drumul unei pietre și ea ar cădea pe pământ, ați crede că am luat-o razna dacă aș striga: „O, ați văzut ce s-a întâmplat? Piatra a căzut pe pământ; e un miracol!” Nu ați considera cele întâmplate un miracol, fiindcă știți că ele sunt doar efectul legii gravitației, lege care funcționează la fel de fiecare dată și pentru toată lumea. Piatra va cădea întotdeauna pe pământ. Așadar, în calitate de cercetători ai domeniului spiritual, trebuie să căutați întotdeauna indicii privitoare la ce s-a întâmplat, chei spirituale care să vă descopere legile Împărăției care au fost prezente în cele petrecute.

Revelarea unei chei

Să trecem la altă poveste din care putem învăța mai multe despre felul în care funcționează Împărăția în domeniul acestor întrebări. Una dintre cele mai potrivite relatări din Biblie care ne va ajuta să găsim niște răspunsuri se află în Luca 8.

Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade. Și era o femeie care, de doisprezece ani, avea o scurgere de sânge; ea își cheltuise toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul. Ea s-a apropiat pe dinapoi și s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit.

Și Isus a zis: „Cine s-a atins de Mine?”

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El au zis: „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: «Cine s-a atins de Mine?»”

Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.”

Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos, înaintea Lui, și a spus în fața întregului norod din ce pricină se atinsese de El și cum fusese vindecată numaidecât. Isus i-a zis: „Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit [vindecat]. Du-te în pace.”

—Luca 8:42-48

În această relatare, întâlnim o femeie care era foarte bolnavă de mulți ani și care nu găsisese vindecare. S-a apropiat de Isus pe dinapoia Lui, s-a atins de haina Sa și a fost vindecată pe dată. În povestea aceasta găsim câteva chei foarte profunde legate de modul în care operează Împărăția, chei din care putem învăța și care ne vor aduce unele dintre răspunsurile pe care le căutăm.

În primul rând, mulțimea care Îl înconjura pe Isus Îl atingea din toate părțile. După cum ne spune povestea, aproape că era strivit de gloata care se înghesuia în jurul Lui. Când Isus a întrebat: „Cine s-a atins de Mine?”, Petru a fost surprins de întrebarea aceasta, fiindcă toată lumea Îl atingea. Dar Isus a spus că persoana respectivă Îl atinsese într-un mod diferit, fiindcă simțise cum ieșise din El puterea Duhului Sfânt.

După ce citiți această întâmplare, în duhul vostru ar trebui să se aprindă niște beculțe care să vă îndemne să vă opriți și să meditați la cele petrecute în text. Minte voastră ar trebui să înceapă imediat să investigheze, năpădită de o mulțime de întrebări. În calitate de cercetători ai domeniului spiritual, trebuie să știm de ce această femeie a fost vindecată și de ce nimeni altcineva nu a mai fost tămăduit atunci. Pot presupune că la fața locului erau mulți alții care s-au atins fizic de Isus și care erau la rândul lor bolnavi, dar care nu au fost

vindecați. De ce ungerea s-a revărsat doar spre această femeie și nu spre toți cei care L-au atins pe Isus în momentul acela?

Răspunsul religios tradițional este că ea a fost vindecată fiindcă Isus a tămăduit-o. Dar oare așa s-a întâmplat? Isus i-a slujit intenționat femeii atunci când a fost vindecată? Și-a pus mâinile peste ea? A poruncit bolii să plece din trupul ei? Răspunsul este negativ. De fapt, Isus nici măcar nu știa că femeia era acolo. A trebuit să întrebe cine Îl atinsese. Putem spune atunci că Isus a ales efectiv să o vindece în momentul acela? Repet: El nici nu știa că femeia era acolo. Atunci cum a fost vindecată? De ce a fost tămăduită?

Ca unii care cercetează lumea spirituală, putem da la o parte ideea că femeia aceea a fost unul dintre copiii preferați ai lui Dumnezeu și că avea o legătură specială cu Isus, fiindcă pasajul din Fapte 10:34 ne spune că Dumnezeu nu Se uită la fața omului. De asemenea, putem presupune că, din moment ce Isus nici nu știa că femeia era acolo, El nu a jucat niciun rol în decizia ei de a fi vindecată în ziua aceea. Suntem de acord cu faptul că El era rezervorul ungerii, însă El nu a contribuit la decizia pe care a luat-o femeia de a fi tămăduită în acel moment.

Isus ne spune cu exactitate cum a avut ea acces la autoritatea și puterea Împărăției. El a zis: „Fiică, credința ta te-a vindecat; du-te în pace.” Această propoziție ne spune tot ce trebuie să știm și ne arată de ce și cum a primit femeia vindecarea în ziua aceea. Ca cercetători ai lumii spirituale, haideți să privim mai atent această întâmplare, să vedem dacă putem găsi indicii ale motivului pentru care femeia a primit ce dorea.

În primul rând, Isus a numit-o fiică; aceasta însemna că făcea parte din poporul Israel și că era o descendentă a lui Avraam. În această calitate, se bucura de binecuvântarea dată lui Avraam și de beneficiile legământului pe care îl făcuse Dumnezeu cu patriarhul.

El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeuului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni, căci Eu sunt Domnul, care te vindecă.”

—Exodul 15:26

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Așadar, când Isus a numit-o „fică”, aceasta însemna că ea avea dreptul legal la tot ce includea legământul lui Avraam cu Dumnezeu. Însă acesta nu poate fi singurul motiv pentru care femeia a primit vindecarea, căci toți ceilalți oameni care se îmbulzeau în ziua aceea în jurul lui Isus aveau același statut. Trebuie că a existat și alt motiv care a făcut puterea Împărăției lui Dumnezeu să se reverse. Isus ne arată apoi încă unul dintre motivele pentru care femeia a primit ce căuta. De fapt, Isus a spus că acesta a fost motivul precis pentru care i s-a dat ce cerea. Cristos a legat vindecarea de credința acestei femei.

Acum cunoaștem, deci, motivele pentru care ea a putut primi. Era dreptul ei legal să primească, fiindcă era o fică a lui Avraam, iar în al doilea rând, credința ei a fost întrerupătorul care a permis puterii să curgă în trupul ei exact în momentul acela. Faptul că era o fică poate fi comparat cu imaginea unei companii care furnizează electricitate și care instalează firele prin care circulă curentul până la voi acasă. Electricitatea este disponibilă, dar aceasta nu înseamnă că luminile voastre vor fi aprinse. Trebuie să și apăsați pe întrerupător înainte ca ele să se aprindă.

Ca descendentă a lui Avraam, femeia din povestea aceasta avea dreptul legal de a fi vindecată. Dar, pentru că avea jurisdicție asupra lumii ei fizice și asupra propriei vieți, a trebuit ca ea însăși să apese pe întrerupător pentru a permite puterii să curgă. Dar care este întrerupătorul? Cum apăsăm pe el? Pentru a afla, trebuie să ne definim termenii.

Ce este credința?

Credința este un termen pe care creștinii îl folosesc într-un mod inexact. Sunt convins că mulți, dacă nu majoritatea, nu știu ce este de fapt credința, de ce este ea necesară, cum își pot da seama dacă au

**CREDINȚA ESTE UN TERMEN
PE CARE CREȘTINII ÎL
FOLOSESC INEXACT.**

credință atunci când acționează și cum să obțină credința. Dacă întrerupătorul care a permis ungerii să curgă și să vindece această femeie este credința,

atunci trebuie să o privim îndeaproape. Găsim definiția credinței în Romani 4:18-21.

Nădăduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: „Așa va fi sămânța ta.” Și, fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit – avea aproape o sută de ani – nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii. El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește poate să și îplinească.

—Romani 4:18-21

Haideți să înțelegem contextul despre care vorbește acest pasaj. Avraam și Sara nu puteau avea copii. Nu mă refer la faptul că le era greu să procreze și că era nevoie să încerce în continuare. Cei doi aveau aproape o sută de ani, ceea ce însemna că, pentru ei, se încheiase capitolul copiilor. Trupurile lor nu mai puteau avea copii; era imposibil! Cu toate acestea, Dumnezeu i-a promis lui Avraam un copil, deși lucrul acesta era cu neputință de îndeplinit, în mod natural. Biblia spune că Avraam a fost pe deplin încredințat că Dumnezeu avea puterea de a face ceea ce spusese, în ciuda faptului că realitatea Îl contrazicea.

Iată definiția credinței pe care o găsim aici: „a fi deplin încredințat că Dumnezeu poate să și îplinească ceea ce făgăduiește”. Eu o formulez astfel: „credința înseamnă ca inima voastră să fie în acord cu cerul”. Nu mă refer doar la un acord la nivelul minții cu ceea ce spune Dumnezeu, ci la o încredințare deplină.

Voi mai repeta o dată definiția pe care o dau credinței, pentru a mă asigura că ați reținut-o: credința înseamnă să fiți pe deplin încredințați de ceea ce spune Dumnezeu! Ea presupune ca inima și mintea noastră să fie în acord cu cerul, fiind convinsă pe deplin.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

De ce este credința necesară?

De ce nu poate Dumnezeu vindeca toți oamenii din spitale, dacă El dorește să o facă? De ce nu poate opri războaiele? De ce nu poate trimite îngerii să ne predice Evanghelia? Sunt sigur că ați mai auzit toate aceste întrebări. Răspunsul este că El nu poate. Aceasta nu înseamnă că El nu are puterea de a o face, ci că nu are jurisdicția necesară pentru a acționa. Ca să înțelegeți despre ce vorbesc, trebuie să priviți la pasajul din Evrei 2:6-8.

Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire:

„Ce este omul ca să-Ți aduci aminte de el sau fiul omului ca să-l cercetezi? L-ai făcut pentru puțină vreme mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse.

—Evrei 2:6-8

Dumnezeu a dat omului jurisdicție legală deplină asupra întregului tărâm pământesc, atunci când l-a așezat pe planeta aceasta. Nu exista nimic care să nu se afle sub jurisdicția lui. El cârmuia peste acest tărâm, având jurisdicție și autoritate absolută. Abilitatea lui de a guvernarea cu autoritate era susținută de cârmuirea care îl instalase acolo. În esență, el conducea cu autoritatea Împărăției lui Dumnezeu, care îi fusese delegată. Omul purta coroana guvernării, care reprezenta gloria lui Dumnezeu, ungera și poziția de onoare sau autoritate pe care o avea.

Desigur, omul nu purta o coroană reală, de metal, dar avea o coroană, în sensul conceptului la care face trimitere coroana. Pentru a avea o imagine clară a lucrurilor, gândiți-vă la un împărat de pe pământ. Deși el este un om și nu are nicio putere specială în trupul lui, el are o coroană care semnifică faptul că nu se reprezintă doar pe

sine, ci o împărăție și o guvernare întregă. Cuvintele lui au autoritate doar pentru că au în spate toată puterea și toate resursele fizice ale guvernării și împărăției pe care el le reprezintă.

Dacă vă gândiți la un polițist care dirijează traficul, el poate opri un tir uriaș spunând: „Oprește-te, în numele legii.” Da, tirul acela este mult mai mare decât omul, iar polițistul, în sine, nu se poate pune cu mașina; dar tirul se oprește nu din cauza omului, ci a insignei pe care el o poartă și care reprezintă autoritățile. În cazul acesta, autoritățile sunt mult mai mari decât omul care poartă insigna. Șoferul de tir nu se teme de om, ci de autoritățile pe care acesta le reprezintă; de aceea se oprește.

La fel stau lucrurile și în sfera spirituală. Adam a domnit peste tot ce fusese creat pe pământ. Puterea și stăpânirea lui Dumnezeu, reprezentate de coroana slavei și onoarei, au dat omului asigurarea că, prin cuvintele lui, cârmuia în numele Împărăției lui Dumnezeu.

Este foarte important să observăm că, atunci când Adam și-a pierdut abilitatea de a cârmui pământul, prin trădarea față de guvernarea lui Dumnezeu, el și-a pierdut coroana, poziția de autoritate în Împărăția lui Dumnezeu, dar nu și dreptul legal asupra tărâmului pământesc însuși. Omul încă era legal răspunzător de pământ. Dumnezeu i-l dăduse ca să stăpânească peste el. Dacă ne întoarcem la textul nostru din Evrei, putem vedea lucrul acesta.

Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire:

„Ce este omul ca să-Ți aduci aminte de el sau ful omului ca să-l cercetezi? L-ai făcut pentru puțină vreme mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.” În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse.

—Evrei 2:6-8

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Deși acest text vorbește despre vremea când au fost creați Adam și Eva, el spune că Dumnezeu „nu i-a lăsat nimic nesupus”.

Cerurile sunt ale Domnului, dar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

— Psalmul 115:16

Omul L-a dat pe Dumnezeu afară

Deși omul are jurisdicție legală asupra pământului, el și-a pierdut autoritatea de a cârmui spiritual. În esență, în grădina Eden, Adam L-a dat pe Dumnezeu afară din treburile omului și, în urma căderii, pământul a devenit întinat și situația lui s-a schimbat. Moartea a

**DE ACEEA DUMNEZEU TREBUIE
SĂ FOLOSEASCĂ PERSOANE
UMPLUTE DE DUHUL LUI
PENTRU A ÎMPLINI VOIA SA
ÎN VIAȚA OAMENILOR.**

intrat pe tărâmul pământesc și Satana avea acum dreptul legal de a se amesteca în treburile oamenilor. Dar, deși s-au întâmplat toate aceste lucruri, este imperativ să înțelegeți că omul încă este deținătorul de drept al pământului. Chiar și în starea lui căzută, omul

continuă să fie administratorul pământului. Într-adevăr, el nu mai are coroana cârmuirii divine care să îl susțină. Nu are autoritatea de a governa cu puterea și slava lui Dumnezeu și și-a pierdut poziția de onoare. Dar el este, în continuare, singura ființă vie care are dreptul legal de a governa pământul.

De aceea Dumnezeu trebuie să folosească persoane umplute de Duhul Lui pentru a împlini voia Sa în viața oamenilor. În același mod, Satana folosește oameni inspirați demonic pentru a duce la împlinire pe pământ planurile pe care le are el cu omul. Acest principiu al jurisdicției omului asupra pământului este vital pentru înțelegerea legii Împărăției și, mai cu seamă, a motivului pentru care

credința este necesară pentru ca Dumnezeu să obțină jurisdicția legală într-o situație.

Poate că veți spune: „Dar eu credeam că pământul și tot ce este pe el sunt ale Domnului.” Într-adevăr, așa este. Sper că următorul exemplu vă va ajuta să înțelegeți ce vă spun. Dacă eu vă închiriez casa mea, deși rămân proprietarul ei de drept, eu renunț la dreptul de a mai intra în casă oricând doresc. Cele mai multe contracte de închiriere conțin o clauză care specifică situațiile în care proprietarul poate intra pe proprietatea închiriată, cum ar fi, de exemplu, o urgență sau realizarea unor reparații, dar și cu cât timp înainte trebuie să își anunțe vizita. Dacă eu aș încerca să intru în casă în alte situații decât cele convenite, acțiunea mea ar fi considerată pătrundere prin efracție, chiar dacă eu sunt proprietarul locuinței. Dacă încalc legea care definește condițiile închirierii, chiriașul are dreptul să mă scoată cu forța afară din imobil, chiar dacă acesta îmi aparține de drept.

Tot astfel, odată ce Adam a dat la o parte guvernarea lui Dumnezeu asupra pământului, Creatorul a trebuit să găsească o cale de a o aduce înapoi, în mod legal, pe tărâmul nostru. Aceasta nu se putea realiza decât tot prin intermediul omului. Cel care a deschis ușa pentru planul lui Dumnezeu a fost un om pe nume Avraam.

Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din poporul tău și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine o națiune mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe oricine te va blestema și toate popoarele pământului vor fi binecuvântate prin tine.”

—Geneza 12:1-3, NIV

Avraam este numit părintele credinței noastre, pentru că el este omul care a deschis ușa tărâmului pământesc pentru Dumnezeu, ceea ce a făcut ca toate popoarele pământului să fie binecuvântate. Desigur, pasajul acesta vorbește despre Isus Cristos și despre planul lui Dumnezeu de a salva omenirea. Credința lui Avraam a deschis legal ușa pe care Dumnezeu a lăsat-o pentru totdeauna

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

deschisă prin acordul legal încheiat între patriarh și El Însuși. Efectele acestui acord se extindeau și asupra seminței lui Avraam; la aceasta se referă pasajul din Geneza 12, când spune: „toate popoarele pământului vor fi binecuvântate prin tine.” Cuvintele „binecuvântate prin tine” fac trimitere la Isus, care urma să Se nască din spița de neam a lui Avraam și să restaureze tot ce pierduse Adam.

Dați-mi voie să parafrarez ideea. Un bărbat sau o femeie care are jurisdicție legală asupra pământului trebuie să fie în acord cu cerul pentru ca acesta din urmă să aibă acces legal asupra tărâmului pământesc. Acest acord cu cerul se numește credință. Vorbim despre același principiu prin intermediul căruia Satana a câștigat în mod legal acces pe pământ, folosindu-se de omul care avea cheia, adică de Adam.

Diavolul L-a suit [pe Isus] pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului și I-a zis: „Ție Îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc. Dacă, dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.”

—Luca 4:5-7

Puteți vedea în versetele acestea că Satana pretinde că autoritatea și splendoarea (bogația) împărățiilor oamenilor i-au fost date lui. El pretinde autoritatea absolută asupra pământului în ce îl privea pe om. Cine i-a dat lui această autoritate? Cel care o avea, adică Adam! De aceea, Dumnezeu nu poate da buzna pur și simplu în treburile oamenilor, fără să aibă dreptul legal de a intra, căci o asemenea acțiune ar fi ilicită. Satana ar pretinde numai decît că Dumnezeu nu respectă regulile jocului. Dumnezeu trebuie să intre pe aceeași ușă pe care a folosit-o cel rău, cea a unui bărbat sau a unei femei de pe pământ.

Isus nu i-a putut vindeca. Dezvăluirea unei lecții remarcabile

*Isus le-a zis: „Un proroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.” **N-a putut să facă nicio minune acolo**, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. Și se mira de necredința lor.*

—Marcu 6:4-6

Dacă aș întreba oamenii de pe stradă dacă Isus poate face orice, probabil mi-ar răspunde afirmativ. Dacă i-aș întreba apoi dacă există vreun loc în Biblie în care Isus a încercat, dar nu a putut face nicio minune, ce mi-ar spune? Mi-ar răspunde, sunt sigur, că nu există nicio asemenea situație în Biblie. Cu toate acestea, tocmai ați citit despre una. Isus nu i-a putut vindeca pe oamenii aceia. Ca unul care cercetează lumea spirituală, eu vreau să știu de ce. Răspunsul este că pur și simplu nu a putut și acum ați aflat din ce motiv: oamenii aceia nu aveau credință, ceea ce însemna că nu erau în acord cu cerul; în consecință, cerul nu avea jurisdicție legală în acea situație. Asigurați-vă că ați înțeles bine ceea ce am descoperit.

Cerul nu are nicio jurisdicție pe pământ decât dacă inima unui bărbat sau a unei femei este pe deplin convinsă de ceea ce spune cerul; aceasta este CREDINȚA.

Dacă ne întoarcem la întrebările pe care le-am pus în prima parte a acestui capitol despre rugăciunea care nu primește răspuns, putem înțelege acum de ce se întâmplă așa. Am menționat situația în care se poate ca milioane de oameni să se roage pentru o persoană bolnavă, iar aceasta, totuși, să moară. De ce? Motivul principal este și în cazul acesta lipsa credinței. Mulți oameni confundă gălăgia multă cu credința.

Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

fi ascultați. Să nu vă asemănați cu ei, căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi.

— Matei 6:7-8

Mulți cred că, cu cât se roagă un număr mai mare de oameni, cu atât cresc șansele ca Dumnezeu să audă și să fie înduplecat să ajute. Sper că am explicat suficient de mult până acum încât să știți că perspectiva aceasta este cu totul greșită. Când spunem că nu a existat credință, ne referim în principal la persoana care are nevoie să primească din partea lui Dumnezeu, prin credință.

În povestea noastră din Marcu 6, sunteți de acord, cred, că Isus avea destulă credință; cu toate acestea, nu a putut să îi vindece pe oameni. Așa că, dacă am sta de vorbă despre prietenul bolnav pentru care se roagă milioane de oameni, v-aș întreba: „Ce spune cel bolnav?” Vedeți voi, oricât de mulți oameni am strânge, ei nu au autoritate spirituală peste alt om. Am putea avea douăzeci de miliarde care să se roage pentru un om; însă, dacă acesta nu are credință și spune despre sine că va muri, așa se va întâmpla.

Haideți să ne gândim la exemplul nostru din Marcu 6. Știm că Isus a avut credință să vindece, dar El nu a putut face nimic pentru oameni fără implicarea credinței acestora.

Au venit mulți oameni la mine spunându-mi că bunica, bunicul sau o altă rudenie a lor s-a îmbolnăvit și că, deși familia se ruga pentru ei, nu se întâmpla nimic. În astfel de situații, eu întreb întotdeauna: „Ce spune bunica ta? Ce spune bunicul tău? Are credință?” Voi nu aveți autoritate spirituală peste altă persoană. Îi puteți sluji, dar ea trebuie să fie implicată la rândul ei. De aceea, eu le spun oamenilor că, dacă vor să se bucure de rezultate, mai întâi trebuie să schimbe imaginea. Mă refer la imaginea pe care cel bolnav o are cu privire la propria situație. Nu îi oferiți celui bolnav o mulțime de citate religioase, ci doar o imagine. Dați-mi voie să vă arăt despre ce este vorba.

Ucenicii lui Ioan au dat de știre învățătorului lor despre toate aceste lucruri. Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii săi și i-a trimis la Isus să-L întrebe: „Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?”

Aceștia, când s-au înfățișat înaintea lui Isus, I-au zis: „Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: «Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?»”

Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mulți de boli, de chinuri, de duhuri rele și multor orbi le-a dăruit vederea. Și, drept răspuns, le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce ați văzut și auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.”

— Luca 7:18-22

Observați că Isus nu a citat un pasaj din Scriptură. El ar fi putut spune: „Mergeți și spuneți-i lui Ioan cutare și cutare pasaj.” Dar El le-a vorbit despre toate lucrurile bune care se întâmplau ca urmare a acțiunii Împărăției lui Dumnezeu. Faceți și voi la fel. Vorbiți prietenului vostru bolnav despre o vindecare pe care a săvârșit-o Isus. Dacă se poate, spuneți-i despre un om care a fost vindecat de aceeași boală trupească. Imaginea aceasta îl va inspira și îi va aduce speranță. Speranța poartă întotdeauna cu sine o imagine și aceasta e imaginea pe care doriți să o vadă prietenul vostru: faptul că există vindecare pentru boala lui.

Odată ce prietenul vostru vede că vindecarea este posibilă, vă va întreba cum anume se poate ajunge la ea. Acesta este momentul pe care îl așteptați. În loc să îi predicați, folosiți faptul că omul este deschis să primească instrucțiuni privitoare la Cuvântul lui Dumnezeu și la principiile Împărăției. Mai întâi, va trebui să îl aduceți în Împărăție, dacă nu este încă născut din nou. Apoi, va trebui să petreceți timp cu el explicându-i ce spune Scriptura despre vindecare. Dacă se poate, lăsați-i niște materiale care să întărească ce i-ați spus.

**„AȘADAR, CREDINȚA
VINE PRIN AUZIREA
MESAJULUI, IAR
MESAJUL ESTE AUZIT
PRIN CUVÂNTUL
DESPRE CRISTOS.”**

— ROMANI 10:17, NIV

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Acum știm ce este credința (acordul cu cerul) și de ce ea este o cerință legală prealabilă, însă trebuie să mai aflăm cum să obținem credința și cum să știm că avem credință în momentul în care acționăm.

Cum ajungem să avem credință?

Așadar, credința vine prin auzirea mesajului, iar mesajul este auzit prin cuvântul despre Cristos.

— Romani 10:17, NIV

Cum vine credința prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu? Care este procesul prin care se ajunge la credință? Simpla auzire a Cuvântului este singurul lucru necesar pentru încolțirea credinței în duhul omului? Ca să înțelegem cum vine credința și la ce se referă Romani 10:17, putem citi capitolul 4 din Marcu. Am spus întotdeauna că, dacă aruncați Biblia în aer, ar trebui să se deschidă când cade la Marcu 4, într-atât de important este textul acesta! Isus a spus în Marcu 4:13 că, dacă nu înțelegeți învățătura Lui din acest capitol, nu veți putea pricepe nicio altă pildă din Biblie, ceea ce înseamnă că ea este foarte importantă.

De ce are capitolul amintit atâta însemnătate? Fiindcă el ne spune care este conexiunea dintre cer și pământ, cum dobândește cerul jurisdicție și unde are loc aceasta. Nimic nu este mai important pentru viața voastră decât să știți despre ce vorbește capitolul 4 din Evanghelia după Marcu.

În textul amintit, Isus ne spune trei pilde despre modul în care se naște credința în duhul omului, fapt care este necesar, după cum știți acum, pentru ca cerul să aibă dreptul legal de a invadea pământul. Cele trei episoade din acest capitol sunt pilda semănătorului, cea a seminței și pilda grăuntelui de muștar. Haideți să începem cu cea de-a doua poveste pe care o spune Isus în Marcu 4, cea a seminței.

El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic și, când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul.”

— Marcu 4:26-29

Primul lucru pe care trebuie să îl facem este să definim termenii. Ce este sămânța despre care vorbește Isus și ce este pământul? Isus definește acești doi termeni în pilda anterioară, cea a semănătorului, inclusă în același capitol. Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu, iar pământul este inima sau duhul omului.

Așadar, Isus spune în pilda aceasta că omul împrășteie sămânța Cuvântului lui Dumnezeu în inima lui. Apoi, pământul, care este inima omului, începe de la sine să dea naștere credinței (adică acordului cu cerul). Acesta este procesul natural sau funcția firească a duhul omenesc. El va incuba ceea ce puneți acolo. Înainte să mergem mai departe, este esențial să vă amintiți care a fost definiția noastră pentru credință: încredințarea deplină a inimii omului cu privire la ceea ce spune cerul. Partea delicată pe care trebuie să o țineți minte acum este că acordul cu cerul nu este totuna cu acceptarea la nivel intelectual a ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia afirmă că Avraam a fost pe deplin încredințat.

Încredințarea deplină

Pentru a vă ajuta să aveți o imagine clară a ceea ce înseamnă să aveți o încredințare deplină, să zicem că v-aș spune să săriți de pe vârful Empire State Building din New York. Ca să vă conving să faceți aceasta, v-aș spune că, dacă dați din mâini suficient de tare, ați putea zbura în siguranță până jos. Ați izbucni în râs, fiindcă AȚI ȘTI ce vi s-ar întâmpla dacă m-ați asculta. Sunteți pe deplin încredințați cu privire la rezultatul unei asemenea acțiuni. La aceasta se referă

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

încredințarea deplină. Sunteți convinși de ceva și știți lucrul acesta; nu există altă posibilitate. Ați muri dacă ați sări.

Să ne gândim acum la altă situație și să vedem cum ați reacționa în ea. Să zicem că ați avea o umflătură vizibilă, foarte mare pe corp și că medicul v-ar spune că mai aveți o lună de trăit, fiindcă tumoarea aceea este malignă. Să spunem că ar fi vorba despre o formă foarte rară de cancer și că, potrivit specialistului, niciun alt pacient diagnosticat cu ea nu a supraviețuit. Să presupunem că voi știți ce spune Biblia în 1 Petru 2:24:

El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilile Lui ați fost vindecați.

—1 Petru 2:24

Scriptura ne dă răspunsul, însă eu și voi avem o problemă gravă. Am crescut în împărăția întinericului, unde ne-au înconjurat mereu degradarea și moartea. Am crescut în împărăția fricii, fiind pe deplin convinși de ceea ce ne-a spus ea. De aceea, dacă ne-am afla în situația de mai sus, am porni la drum ca unii învățați că o boală precum cancerul ne ucide. Avem dovezi în presa de toate felurile că așa stau lucrurile. Cum putem schimba acordul nostru cu ceea ce am învățat, devenind pe deplin convinși de ceea ce spune Dumnezeu? Ei bine, în realitate, nu putem singuri. Dar Cuvântul lui Dumnezeu este viu și plin de putere, iar când e semănat în duhul nostru, Cuvântul și duhul încep să ajungă în acord cu ceea ce spune cerul.

Acordul cu cerul

El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi

spic, după aceea grâu deplin în spic și, când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul.”

— Marcu 4:26-29

Pământul (inima voastră) dă naștere singur acordului. Observați că nu vă puteți ruga pentru credință; ea este rodul inimii voastre și al Cuvântului. Privind la textul acesta, putem vedea că acordul inimii noastre cu cerul presupune un proces; el nu are loc instantaneu.

Ilustrația aceasta ne spune că, la început, când inima noastră primește Cuvântul, credința începe să crească, așa cum crește un fir sau un lăstar al unei semințe semănate de curând. Apoi el continuă să crească, iar pe tulpina lui apare un spic. Acolo încep să se formeze boabele. În această etapă din viața plantei, ea nu a produs încă nimic de mâncare. Planta nu a copt încă rodul ajuns la maturitate, dar acesta este în procesul creșterii.

La fel se întâmplă cu Cuvântul lui Dumnezeu. În timp ce credința crește, nu există încă o schimbare vizibilă în lumea fizică. Nu s-a ajuns încă la acordul cu cerul, dar nu vă îndoiiți că planta crește, credința prinde contur și acordul se formează. Isus explică mai departe că, atunci când boabele din spic s-au copt sau au ajuns la maturitate deplină, a venit momentul recoltei, acordul s-a produs, iar credința este prezentă.

Iată care este sensul textului citit. Când semănați o sămânță în pământ, planta începe să crească prin procesul germinării, dar ea nu are încă rod. Planta continuă să se dezvolte atât timp cât se află în mediul potrivit. Pe măsură ce planta se maturizează, în ea se formează rodul. Să spunem că ați semănat porumb. Pe tulpina plantei apare un știulete, însă acesta este mic la început, iar boabele lui nu sunt coapte și nu se pot consuma. Dar, după o vreme, porumbul de pe știulete se coace. Ascultați acum cu atenție ideea următoare! În momentul în care boabele de porumb de pe știulete sunt la fel ca cele care au fost semănate în pământ, există acordul.

Când sămânța din spic se maturizează, va arăta EXACT ca cea semănată în pământ.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Semănați o boabă de porumb în pământ și boabele de pe știulete ajunse la maturitate vor arăta întocmai ca cea pe care ați semănat-o. Ele sunt identice. Arată la fel și au același gust; nu le puteți deosebi unele de altele.

Dați-mi voie să parafrazez spuselor lui Isus. Când auzim Cuvântul lui Dumnezeu (Romani 10:17), noi împrăștiem de fapt sămânța Cuvântului divin în inima noastră, în omul lăuntric. Dacă păstrăm acel Cuvânt în inimă, el va crește și va ajunge la coacere; în momentul acela, inima noastră va fi pe deplin convinsă de ceea ce spune cerul. Cerul și pământul sunt acum la fel, ca semințele amintite, iar cerul dobândește jurisdicția legală asupra pământului, prin omul care a ajuns la încredințarea deplină. Acesta nu este un acord la nivelul intelectual, ci a devenit ceea ce noi credem cu aceeași tărie cum credem că piatra va cădea dacă îi dăm drumul din mână. Cerul seamănă Cuvântul pe pământ, unde el va produce acordul cu voia lui Dumnezeu. Dacă cerul spune că sunteți vindecați, în momentul în care Cuvântul se maturizează în inima voastră, nu veți mai vedea decât ce spune cerul. Nu vă va mai fi teamă. Când închideți ochii, vă veți vedea vindecați! De aceea spune Evrei 11:1 (KJV):

Credința este substanța lucrurilor sperate, dovada lucrurilor nevăzute.

Poate că nu vedeți încă rezolvarea la nivel fizic, dar ați văzut-o la nivelul duhului vostru și ea este la fel de reală ca și cum ați ține-o în mână. Acordul obținut se numește credință și credința va face ca imaginea aceasta să se concretizeze pe tărâmul fizic, în viața voastră!

Apăsați pe întrerupător

Dar, țineți-vă bine; capitolul 4 din Marcu nu se încheie aici. După ce ne învață cum ajung inimile noastre în acord cu cerul, când credința este prezentă, textul ne arată cum să culegem roadele.

Când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul.

— Marcu 4:29

Observați că, deși inima este în acord cu cerul și există credință, încă nu se întâmplă nimic. De ce? După cum am spus deja, voi aveți jurisdicție legală aici, pe pământ. Vă amintiți discuția noastră din Luca 8, despre femeia cu scurgerea de sânge? Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a vindecat.” V-am spus că apelativul fiică arăta statutul legal pe care îl avea femeia înaintea cerului; ca fiică a lui Avraam, ea avea drepturi legale.

Am comparat situația aceea cu cea a cablurilor de curent electric conectate la casa voastră. Electricitatea există și este disponibilă, dar tot trebuie ca voi înșivă să aprindeți lumina. La fel stau lucrurile și în sfera spirituală. Odată ce credința există, puterea este disponibilă, dar nu se întâmplă nimic pentru că voi sunteți cei care trebuie să apese pe întrerupător. Voi trebuie să descătușați puterea Împărăției lui Dumnezeu aici, pe pământ, fiindcă doar voi aveți dreptul legal de a o face. Pe baza aceluiași principiu ați și fost mântuiți, după cum vedem în Romani 10:10.

**VOI TREBUIE SĂ DESCĂTUȘAȚI
PUTEREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI
DUMNEZEU AICI, PE PĂMÂNT,
FIINDCĂ DOAR VOI AVEȚI
DREPTUL LEGAL DE A O FACE.**

Căci cu inima ta crezi și ești îndreptățit, și cu gura ta mărturisești credința și ești mântuit.

—Romani 10:10

Omul crede Cuvântul cu inima și este îndreptățit. A îndreptăți este un termen juridic care se referă la administrarea legii. Când inima unui om este în acord cu cerul, când crede ceea ce spune cerul, el este îndreptățit înaintea cerului și a pământului. Acum, cerul poate interveni în mod legal în viața lui și poate acționa prin ea, punându-și amprenta asupra pământului în numele Împărăției lui Dumnezeu. Însă, în mod ciudat, deși acum intervenția cerului este legală și omul are credință, încă nu se întâmplă nimic. „Dar, Gary, parcă ai spus că, dacă am credință, aceasta oferă cerului jurisdicția legală pe pământ.”

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Într-adevăr, dar omul trebuie să descătușeze autoritatea cerului, când credința există. Haideți să mai privim o dată la versetul nostru.

*Căci cu inima ta crezi și ești îndreptățit, **și cu gura ta mărturisești credința și ești mântuit.***

—Romani 10:10

Odată ce sunteți pe calea credinței, adică sunteți îndreptățiți, cerul are dreptul legal de a invada pământul, dar observați că, potrivit versetului, e nevoie să mărturișiți cu gura și așa sunteți salvați. Observați cele două părți? Partea cerului este să aducă în inima voastră Cuvântul, unde acesta germinează acordul cerului cu pământul. Apoi, odată ce există acest acord al credinței, voi trebuie să acționați pe baza lui și să descătușați autoritatea cerului în situația voastră, pentru a primi efectiv ceea ce spune cerul. În versetul nostru din Marcu 4:29, textul spune că, atunci când vine vremea recoltei, omul (de pe pământ) pune secera în ea. Omul este cel care trebuie să acționeze pe baza Cuvântului, odată ce credința există, și să intre efectiv în posesia recoltei.

Primirea Împărăției lui Dumnezeu

Dați-mi voie să mă întorc o clipă la subiectul secerii menționat în Marcu 4. Eu cred că Biserica, în mare parte, nu a învățat cum să folosească secera, adică nu știe cum să recolteze ceea ce are nevoie. Nici eu nu am știut până când Domnul a început să mă învețe cum opera Împărăția Lui. Iată cum am avut parte de prima revelație a acestui proces vital legat de Împărăție.

Am fost invitat să vorbesc la o biserică din Atlanta, la un serviciu de miercuri seara. Nu era o biserică mare, ceea ce nu mă deranja. Îmi plăcea să îi învăț pur și simplu pe oameni despre Împărăție. Când am ajuns la biserică, mi s-a părut ciudat că ușile erau încuiate și nu se afla nimeni acolo. Mai erau zece minute până la începerea serviciului. Am auzit o camionetă zgomotoasă în spatele meu și, când m-am întors

spre ea, am văzut o mașină veche oprind în lateralul clădirii bisericii. Nu am luat-o în seamă; la urma urmei, eram într-o zonă circulată, din centrul orașului Atlanta.

În timp ce așteptam, a apărut un om din lateralul clădirii și s-a prezentat ca păstorul bisericii. Mi-a spus că îi părea rău pentru întârziere, dar că nu reușise să pornească vechea lui camionetă. Trebuia să împingă mașina în josul unui deal ca să o poată porni, fiindcă nu mergea ambreiajul. A continuat spunându-mi că, uneori, mașina nu pornea deloc și că atunci era nevoit să parcurgă pe jos cei opt kilometri până la biserică. Trebuie să recunosc că am rămas puțin surprins de conversația aceasta.

Omul mi-a mai spus că biserica respectivă se concentra cu precădere asupra lucrării de hrănire a celor nevoiași, pregătind peste zece mii de porții de mâncare pe lună, pe care le distribuia din acea locație. În timp ce păstorul vorbea, m-am supărat. Aveam în față un om al lui Dumnezeu care hrănea zece mii de oameni pe lună și care nu avea nici măcar o mașină cumsecade? Puteam rezolva eu problema aceea. Aveam acasă o mașină destul de nouă, cu vreo treizeci de mii de kilometri la bord, pe care aveam de gând să i-o dau. I-am spus că îl voi trimite pe unul dintre oamenii noștri să i-o ducă și, bineînțeles, păstorul a fost încântat.

Am petrecut seara aceea vorbindu-i lui și bisericii sale despre Împărăția lui Dumnezeu și despre felul în care funcționa ea cu privire la bani. Știam că era esențial ca ei să înceapă să arate celor ce aveau nevoie disperată de Împărăție cum funcționa aceasta.

Când am mers acasă, am aranjat ca mașina să fie dusă în Atlanta. Când membrul echipei noastre care urma să o conducă până acolo a venit să ia mașina, eram conștient de faptul că fac o tranzacție spirituală în cer. Știam că, trimițând mașina aceea în Împărăția lui Dumnezeu, puteam crede că Dumnezeu îmi va da și mie una când voi avea nevoie de ea. Eu nu sunt un pasionat de mașini, adică nu am un interes special pentru ele. Știu că unii au, însă eu nu mă număr printre ei. Așa că mi-am pus mâna peste mașina aceea, când a venit omul nostru să o ia, și am zis: „Tată, trimite mașina aceasta să își îndeplinească scopul în Atlanta. O semăn ca pe o sămânță și cred că voi primi o...” Nu îmi

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

venea în minte un model de mașină pe care să mi-l doresc. Așa că am adăugat: „Voi reveni cu numele ei.”

În următoarele două luni, nu m-am gândit prea mult la mașină. Dar, într-o dimineață, am întrebat-o pe Drenda ce mașină i-ar plăcea. După ce s-a gândit puțin, mi-a spus că i-ar fi plăcut una decapotabilă. Am întrebat-o ce model își dorea, dar niciunuia dintre noi nu îi venea unul în minte. Din moment ce eu cumpăram mașina pentru Drenda, voiam să mă asigur că primea modelul care îi plăcea. Nu am spus nimănui dorința noastră de a cumpăra o mașină nouă, dar între timp, ne uitam în jur când conduceam, să vedem dacă ne atrage atenția vreun model.

Într-o zi, când am parcat în fața unui restaurant unde urma să servim prânzul, Drenda a strigat:

- Asta e!
- Ce anume? am întrebat eu.
- Mașina care îmi place!

Îmi arăta o mașină de la celălalt capăt al parării, așa că am mers cu a noastră până în spatele ei și am parcat acolo. Era un BMW 6, seria Ci, decapotabil. Mașina era frumoasă, fără îndoială. Și scumpă totodată. I-am laudat Drendei gusturile în materie de mașini și i-am spus că modelul acela era, într-adevăr, frumos.

Trebuie să știți că eu și Drenda nu obișnuim să cumpărăm mașini care costă o groază de bani. După cum spuneam, nu am fost niciodată un împătimit al mașinilor. Ca unul care lucra în domeniul financiar, știam cât de repede le scădea valoarea și că era întotdeauna mai bine să cumpăr o mașină care avea un an sau doi vechime. Prin urmare, acesta era planul meu: să caut o mașină la mâna a doua, dar în stare perfectă.

Ei bine, o săptămână mai târziu, un membru al bisericii noastre m-a sunat și mi-a zis: „Am găsit mașina Drendei!” Am rămas nedumerit, fiindcă nu spusese nimănui despre BMW-ul pe care îl văzuserăm în ziua aceea. L-am întrebat ce fel de mașină găsisese și el mi-a spus că era un BMW 6, seria Ci, decapotabil. Mi-a povestit că, în timp ce era la volan, Domnul îi spusese că aceea era mașina Drendei. „Acum chiar că m-ai făcut atent”, i-am zis eu. Mașina avea

doar un an și era ca nouă. Am plătit-o cu bani gheață și Drenda și-a primit astfel mașina.

Oau! Cum s-a întâmplat lucrul acesta?

Să comparăm experiența aceasta cu ceea ce am învățat despre umblarea în credință și folosirea secerii. Când am dăruit mașina mea, am făcut-o manifestându-mi credința. Dar când Drenda a zis cu glas tare: „Asta e!”, ea a luat seceră în mână și, câteva zile mai târziu, a apărut mașina. Deși am auzit-o exclamând: „Asta e!”, nu am legat niciodată cuvintele ei de capitolul 4 din Marcu și de seceră. Însă următoarea întâmplare m-a făcut să văd limpede lucrurile.

Puterea cuvintelor voastre

După cum spuneam, proprietatea noastră măsoară șaiszeci de acri, dintre care în jur de zece sunt acoperiți de smârcuri. Îmi place mult să vânez toamna și, cu toate că vânasem rațe când eram la liceu, nu o mai făcusem de când ne mutaserăm în Ohio. Însă, în anul acela, zona mlăștinoasă era plină de apă și cârduri mari de rațe se strângeau în jurul ei. Sute de păsări veneau să își petreacă noaptea acolo. Așa că am pus mâna pe armă într-o seară, am ieșit din casă și am vânat câteva rațe pentru cină.

În toamna aceea, eu și amândoi băieții mei ne-am bucurat de un sezon bun la vânătoria de rațe. Însă am observat că, deseori, păsările erau la capătul razei de acțiune a armei mele cu țevă scurtă. La vânătoria de rațe este legală doar folosirea alicelor de oțel, nu a celor tradiționale, de plumb. Alicele de plumb sunt mai grele și ajung mai departe decât cele de oțel; de aici și problema distanței pe care alicele de oțel de-abia reușeau să o străbată.

Însă, în toamna aceea, în timp ce stăteam de vorbă cu alți vânători de rațe, am aflat că apăruse un model nou de armă, conceput special pentru vânătoria de rațe. Acestea puteau folosi muniție mai grea și erau totodată camuflate. Mi-am zis că aș putea să cumpăr și eu unul, dar era deja luna decembrie, iar sezonul de rațe se încheia, așa că nu m-am mai gândit prea mult la ideea aceasta.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

La începutul lui ianuarie, s-a întâmplat să trec pe la magazinul nostru local de arme și articole sportive, ocazie cu care mi-am amintit de armele pentru rațe. Voiam să văd una. Am ajuns la un raft întreg unde erau expuse arme pentru vânatul păsărilor de baltă. Țin minte că, fără să mă gândesc ce făceam, mi-am îndreptat arătătorul spre cea care mi se părea că arată cel mai bine și am zis cu glas tare: „Doamne, pe aceasta o vreau.” Nu am stat să mă gândesc la cuvintele acelea; mi-au ieșit pur și simplu din gură. Sezonul de rațe urma să se deschidă doar în toamnă, așa că nu aveam de gând să cumpăr arma decât atunci când se apropia vremea să merg la vânătoare.

Două săptămâni mai târziu, am fost invitat să vorbesc la o conferință a unor oameni de afaceri. La final, directorul executiv a venit să îmi mulțumească și mi-a spus că aveau un cadou pentru mine. În mod uimitor, a scos la lumină exact modelul de armă spre care îmi îndreptasem mâna în magazin, cu două săptămâni în urmă. Am fost surprins, desigur, de cadoul atât de generos, dar am știut că aceasta nu era o coincidență. Atunci mi-am amintit ce spusese în magazinul de arme și mi-am dat seama ce făcusem în momentul acela. Pusese mâna pe seceră!

El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic și, când este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerișul.”

—Marcu 4:26-29

Folosirea secerii ilustrează același principiu legat de credință despre care am discutat mai devreme, din Romani 10:10.

Căci cu inima ta crezi și ești îndreptățit, și cu gura ta mărturisești credința și ești mântuit.

—Romani 10:10

Cu inima am crezut și cu gura am descătușat Împărăția pe pământ. Dăruisem deja altora peste treizeci de arme, dar aceasta era prima dată când îmi aduceam aminte că am spus cu glas tare: „O voi lua pe asta.” După ce m-am gândit o vreme, mi-a venit în minte o singură situație în care mai făcusem acest lucru, dar pe atunci nu aveam idee cum opera Împărăția lui Dumnezeu.

Când eu și Drenda ne mutaserăm înapoi în Ohio, veneam din Oklahoma, unde căprioarele se vânează cu arme cu țeava lungă. Însă în Ohio, ele nu sunt legale. Este permisă doar folosirea unora cu țeavă scurtă. În vremea aceea, nu aveam decât una cu calibrul 20, concepută special pentru vânarea de căprioare. Țin minte că, după primul sezon de vânătoare din Ohio, îi spuseseam Drendei că îmi doream un model Remington 18-87, cu calibrul 12, cu patul puștii învelit într-un material sintetic negru. Mai erau câteva săptămâni până la Crăciun și am rămas surprins când tatăl meu mi-a făcut cadou exact modelul dorit. Nu îi spuseseam niciodată că aveam nevoie de o asemenea armă. Îmi aduc aminte că mi-am zis: „Hm, e chiar ciudat.” Pusesem mâna pe seceră fără să știu.

CAPITOLUL 4

NU VĂ ADUCEȚI AMINTE?

La începutul perioadei în care învățam cum funcționa Împărăția lui Dumnezeu, am rămas șocat de lucrurile pe care le-am văzut, mai cu seamă pentru că nu îmi mai vorbise nimeni despre ele până atunci. Însă, după cum am spus în prima parte a cărții, Dumnezeu părea să folosească vânătoarea de căprioare pentru multe dintre lecțiile pe care mi le predă. Eu sunt un om destul de simplu și cred că acesta a fost un mod bun de a-mi capta atenția. După ce am învățat cum să semăn pentru căprioara mea și am început să culeg recolta, de obicei în patruzeci de minute după ce mergeam la vânătoare, Dumnezeu a început să extragă din lecțiile aceste aspecte tot mai detaliate ale modului în care funcționa Împărăția.

Eram în Tulsa, Oklahona, când Dumnezeu mi-a arătat cum să vânez prin credință un căprior cu câte șase ramificații pe coarne. După cum vă spuneam, ne-am mutat în Ohio anul următor. În statul acesta, numărul căprioarelor era foarte mare și legea permitea vânarea a două exemplare, dintre care doar unul putea fi mascul. Prin urmare, când am mers în Ohio, am început să semăn pentru două exemplare: câte un căprior și o căprioară în fiecare an. Cu precizia ceasului, am primit exact ceea ce cerusem.

Dar, într-un an, am observat ceva ce m-a nedumerit. Mi-am zis: „Nu, e imposibil să se întâmple așa ceva.” După acel sezon, am

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

observat că vânatul a venit în ordinea pe care o scrisesem eu pe ceul cu care semănasem sămânța. De exemplu, dacă am scris: „pentru un căprior și o căprioară”, masculul venea primul, iar femela a doua. Când am stat să mă gândesc la ultimele câteva sezoane de vânătoare din Ohio, mi s-a părut că așa se întâmplase în fiecare an. Nu eram sigur, fiindcă nu acordasem niciodată atenție acestui detaliu, dar acum mă întrebam dacă așa era.

Am hotărât să aflu anul următor. Știu că pare un gând nebunesc, dar mi se părea că așa funcționează lucrurile și nu aveam cum să verific decât dacă făceam câteva experimente, așa că am inversat ordinea când am semănat sămânța în anul respectiv. De data aceasta, am trecut căprioara prima. Până atunci, trecusem întotdeauna căpriorul primul, când semănasem sămânța. Și de data aceasta, vânatul a venit în ordinea scrisă de mine. Anul următor am verificat din nou și exemplarele au apărut iarăși în ordinea în care le notasem eu. Nici nu îmi trecuse prin minte că era posibil așa ceva. Împărăția opera într-un mod atât de specific?

Pentru a afla dacă așa stăteau cu adevărat lucrurile sau dacă aveam de-a face cu o simplă coincidență, am hotărât să aflu cu certitudine și să fac un experiment mai precis. În anul acela, am semănat sămânța pentru un căprior cu șapte ramificații pe coarne. Știam că, în mod obișnuit, masculii aveau un număr simetric de ramificații pe fiecare corn, așa că am ales un număr impar pentru un corn și altul par pentru celălalt. Oricât ar părea de ciudat, pentru un astfel de exemplar am semănat eu și Drenda în anul acela. Ne-am rugat și am trimis sămânța pentru căpriorul nostru cu șapte ramificații pe coarne.

Cât de specifică este credința?

Luna octombrie a sosit în sfârșit și a început sezonul de vânătoare cu arbaleta. De obicei, de-abia așteptam să merg în pădure cu arbaleta, dar atunci am observat că aveam un sentiment ciudat la deschiderea sezonului. Nu aveam nicio dorință să merg la vânat. Sentimentul era puternic și, în mod neobișnuit, știam pur și simplu că nu puteam merge încă. În perioada aceea, mi-am zis că lipsa dorinței de a merge

la vânat va dispărea pe măsură ce sezonul continua și frunzele începeau să cadă. Dar nu a fost așa. Nu-mi puteam explica ce se întâmpla, dar nu aveam nicio urmă de dorință să merg la vânătoare. Țin minte că m-am întrebat: „Oare așa se întâmplă când îmbătrânești? Încetezi să mai faci ce îți plăcea înainte?” Nu reușeam să-mi explic sentimentul acesta ciudat pe care îl aveam. Parcă nu îmi mai păsa nici cât negru sub unghie dacă mai mergeam vreodată să vânez căprioare. S-a făcut noiembrie și începeam să mă îngrijorez puțin. Pierdusem deja zilele cele mai frumoase și totodată cele mai calde. Am ajuns la jumătatea lunii noiembrie și tot nu aveam nicio dorință să merg la vânătoare. Aveam o asemenea stare încât mă întrebam dacă mă voi mai duce vreodată.

Apoi, părinții Drendei au venit din Alabama să stea cu noi câteva zile. În timp ce stăteam de vorbă cu ei în sufragerie, am știut dintr-o dată că a doua zi trebuia să merg la vânătoare. Parcă ar fi apăsat cineva un întrerupător. Le-am spus tuturor că în dimineața următoare urma să merg să prind căpriorul. În timp ce îmi pregăteam echipamentul pentru expediția de a doua zi, m-a cuprins entuziasmul și din nou de-abia așteptam să merg în pădure.

Știam că voi da peste căpriorul meu cu șapte ramificații pe coarne. Atunci am înțeles ce se întâmplase. Exemplarul acela nu fusese prin preajmă în octombrie și nici cu o zi înainte. Acesta trebuia că era motivul pentru care fusesem atât de dezinteresat de vânătoare. Îmi închipui cât de greu ar fi fost să aștept o lună și jumătate, dacă ar fi trebuit să privesc pe fereastră, dorindu-mi să ies la vânat în fiecare zi, în tot acel răstimp. Experiența ar fi fost deprimantă. În momentul cu pricina, aceasta era explicația mea teoretică, însă urma să o testez a doua zi și să văd dacă ea se confirma.

M-am trezit în dimineața următoare după ce mă rugasem cu privire la copacul spre suportul căruia trebuia să mă îndrept. Aveam câteva asemenea suporturi montate pe trunchiurile copacilor de pe proprietatea mea și, în timp ce mă rugam, m-am simțit îndrumat spre cel aflat la marginea locului mlăștinos. Într-o parte a acestui suport se aflau zece acri de smârcuri, iar în cealaltă, o mulțime de tufișuri. Știam că, uneori, căprioarele mergeau pe marginea aceluia loc. Suportul se

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

dovedise un loc bun pentru pândă în trecut și mă eram convins că urma să văd căpriorul în ziua aceea în apropierea bălții.

În timp ce mă îndreptam spre suport, m-am gândit la ceea ce Dumnezeu îmi arătase în trecut cu privire la Împărăția Lui, cu ajutorul vânatului de căprioare, și am simțit că El mă învăța mai multe. Așteptam cu entuziasm să văd rezultatul experimentului meu.

Lumina dimineții a învăluit încetul cu încetul priveliștea, iar sunetele și mirosurile obișnuite ale unei zile de toamnă aduceau cu ele o schimbare bine-venită de ritm pentru mine. Îmi fusese dor de toate acestea. A trecut aproape o oră și nu vedeam nici urmă de căprior. Însă, urmărind obiceiurile căprioarelor de pe proprietatea mea, știam că ele veneau ceva mai târziu în apropierea bălții. Deși stăteam pe suport de o oră, lumina la care era permisă de lege vânarea căprioarelor se ivise doar de patruzeci de minute.

În timp ce stăteam acolo, am auzit ușa unei mașini închizându-se lângă casă. Atunci mi-am amintit că părinții Drendei porneau în dimineața aceea spre Alabama și am vrut să-mi iau rămas bun de la ei. Fără tragere de inimă, am coborât de pe suport, gândindu-mă că nu aveam de ales decât să mă întorc în altă zi după căpriorul meu cu șapte ramificații pe coarne.

Când am ajuns în casă, toată lumea era trează și gata să servească micul dejun. În familia noastră, eu sunt cel care pregătește întotdeauna micul dejun pentru mine, pentru Drenda și pentru oricine se mai află la noi în casă. Am trecut la treabă, pregătind prima masă a zilei, în timp ce părinții Drendei își terminau de făcut bagajele. Desigur, m-au întrebat ce se întâmplase cu căpriorul și a trebuit să le spun că renunșasem la planul meu, ca să petrec dimineața cu ei. Da, eram puțin dezamăgit. Crezusem că vor pleca ceva mai târziu și că aveam timp să prind până atunci vânatul.

Dar, în timp ce stăteam aplecat deasupra plitei, amestecând omleta, am aruncat o privire pe fereastra din fața mea, care dădea spre pădurea și câmpul din spatele casei. Am zărit un căprior alergând în urma unei căprioare, traversând partea laterală a câmpului și îndreptându-se direct spre acea parte a bălții unde era montat suportul meu. Am știut că acela era căpriorul meu. Am strigat să vadă cineva

de omletă, adăugând că tocmai văzusem căpriorul și că mergeam să îl prind. Știam că nu aveam mult timp la dispoziție.

Trebuia să străbat în fugă proprietatea, mergând din direcția opusă, ca să nu mă vadă căpriorul. Mă gândeam că o luase pe cărarea la capătul căreia se afla suportul meu. Am alergat cât m-au ținut picioarele, ocolind câmpul, și am ajuns la suportul meu fără să fi văzut nicio căprioară, ceea ce era bine. Am știut atunci că ajunseseam acolo înaintea lor, dacă aleseseră, într-adevăr, să meargă pe potecă. Am urcat în grabă pe suport, cu inima bătând cu putere, gata să-mi sară din piept, și cu fruntea lac de sudoare.

Dintr-o dată, în timp ce stăteam acolo, am văzut sălbăticiunile venind. Căprioara a înaintat până sub suportul meu, iar eu m-am pregătit, știind că masculul nu era cu mult în urmă. După cum mă așteptam, a sosit și el. Nu am avut timp să verific dacă avea sau nu șapte ramificații pe coarne. De-abia am apucat să iau arbaleta și să țintesc. Când am dat drumul săgeții, am știut că am lovit căpriorul puțin cam jos, lucru care mă îngrijora. Căpriorul a sărit în tufișuri când a fost atins. Am așteptat pe suport vreo douăzeci de minute, după care am coborât din copac, nerăbdător să verific săgeata și să-mi dau seama cum îl nimerisem. Din păcate, era puțin sânge pe săgeată și pe pământ.

Eram supărat puțin din cauza felului în care țintisem, dar știam că vânatul meu stătea acum ghemuit undeva, printre ierburi, și nu voiam să plec încă în căutarea lui. Mi se mai întâmplase și altădată doar să rănesc vânatul și știam că alegerea cea mai bună era să îl las în pace o vreme. Așa că m-am întors acasă, am terminat micul dejun și le-am povestit tuturor cele întâmplate, după care le-am spus băieților mei că aveam nevoie de ajutorul lor să străbatem terenul în căutarea căpriorului. Speram că îl țintisem mai bine decât îmi dădea de înțeles săgeata și că murise deja. Dar știam că se prea putea și să îl fi lovit prea jos, iar animalul să fie doar rănit.

După ce am așteptat vreo două ore, am ieșit din casă și am luat-o în direcții diferite. Țineam arbaleta încordată în mână, gata să o folosesc la nevoie. Dintr-o dată, la distanță, aproape de marginea câmpului, Tim a speriat căpriorul. Acesta nu mă văzuse pe mine și fugea în

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

direcția mea. Dintr-o dată, l-a zărit pe Tom și s-a oprit, încercând să-și dea seama încotro s-o apuce.

Căpriorul era la vreo șaiszeci de metri distanță, adică prea departe pentru a-l ținti bine cu arbaleta pe care o aveam pe atunci, dar am

**DA, ÎMPĂRĂȚIA ACȚIONA
ATÂT DE SPECIFIC!
NIMENI NU ÎMI SPUSESE
VREODATĂ CĂ EA OPERA
AȘA ȘI CĂ NOI AVEM O
ASEMENEA AUTORITATE.**

știut că aceea era singura mea șansă. Am ridicat rapid arma, am țintit pe deasupra căpriorului și am dat drumul săgeții. Spre uimirea mea, săgeata a urmat o traiectorie arcuită, coborând spre căprior și lovindu-l în mijlocul gâtului. Animalul a luat-o la fugă în josul dealului și nu l-am mai văzut. Am rămas uluit. Am pornit încet în direcția în care fugise căpriorul și l-am

văzut stând jos, la o sută de pași înaintea noastră. Își ținea capul sus, dar nu ne văzuse, așa că ne-am oprit și am hotărât să ne întoarcem mai târziu.

Ei bine, acel „mai târziu” a venit mult mai târziu, fiindcă am avut o zi plină la biserică și nu am ajuns acasă decât după lăsarea întinericului. Eu și Tim am luat o lanternă și ne-am întors în locul unde văzuserăm căpriorul întins pe pământ. L-am găsit câțiva pași mai încolo. M-am uitat imediat la coarnele lui și am descoperit că aveam în față căpriorul meu cu șapte ramificații pe coarne. L-am privit uluit. I-am mulțumit lui Dumnezeu împreună cu Tim pentru vânatul acela și, în timp ce îl duceam acasă, am vorbit despre Împărăție și despre ceea ce văzuserăm.

Da, Împărăția acționa atât de specific! Nimeni nu îmi spusese vreodată că ea opera așa și că noi avem o asemenea autoritate.

Altă descoperire

Îmi amintesc altă experiență pe care am avut-o când am semănat sămânța pentru un căprior tânăr, de un an, căruia de-abia în ieșiseră coarnele. Fiindcă acestea sunt atât de mici, de la distanță, căpriorul de vârsta aceasta poate părea căprioară. De aceea, în statul Ohio, el este

considerat căprioară. Exemplarul pe care îl doream nu era un pui, ci unul care avea aproape dimensiunile unui adult.

Așadar, în ziua aceea, mă aflam pe suportul montat într-un copac și un grup de căprioare s-a apropiat de locul acela. Erau vreo opt sau nouă. Încă erau puțin prea departe ca să pot ținti una cu arbaleta, dar se apropiau încet de mine. Dintr-o dată, vecinii au pornit motorul gălăgios al unui ATV. La auzul zgomotului, toate căprioarele au început să fugă în cealaltă direcție. Am zis cu glas tare: „Căprior de un an, îți poruncesc să te întorci și să te oprești sub copacul meu.” Imaginați-vă situația: toate cele nouă căprioare se îndepărtau de mine, străbătând un ogor de pe care fusese cules porumbul. La cuvântul meu, unul dintre animale a părăsit grupul, a făcut un ocol și s-a întors înapoi, a venit până sub copacul meu și s-a oprit acolo! Am dus exemplarul acasă și am constatat că, într-adevăr, era un căprior de un an.

Am avut parte iar și iar de asemenea experiențe. Pe parcursul cărții vom vedea mai bine cât de detaliat și de specific operează Împărăția lui Dumnezeu, dar deocamdată este important să înțelegem că ea este o realitate incredibilă.

Împărăția a schimbat viața noastră și nu ne-am mai putut opri din a vorbi oamenilor despre ea. Avem atât de multe experiențe de împărtășit și am fost martorii atât de multor lucruri uimitoare. Am văzut morți înviind, tumori dispărând pe loc, experiențe nemaipomenite în domeniul financiar, în cel al izbăvirii și al călăuzirii. Impulsionați de dorința fierbinte de a spune oamenilor despre bunătatea Împărăției lui Dumnezeu, eu și Drenda ne-am simțit călăuziți să deschidem Biserica Faith Life în 1995, pentru a-i ajuta pe semenii noștri să înțeleagă Împărăția. Apoi Dumnezeu ne-a îndrumat spre înființarea lucrării noastre media, Faith Life Now, în 2006, care difuzează zilnic emisiunile noastre pe toate meridianele globului. Am văzut că oamenii de pretutindeni vor să știe cum să trăiască această viață de biruință și libertate, condusă de legile Împărăției.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Împărăția lui Dumnezeu funcționează pentru toată lumea

În dimineața aceasta, când m-am așezat la birou să scriu capitolul de față, mi-am verificat mai întâi emailurile. Primim zilnic mesaje de la oameni care ne spun cum este schimbată și viața lor de Împărăția lui Dumnezeu. M-am gândit să vă împărtășesc și vouă unul dintre aceste emailuri, care a sosit cu doar câteva minute în urmă.

Cine sunt eu ca El să fie atât de atent la mine? Cu câțiva ani în urmă, am început să ascult învățăturile dumnevoastră și, de atunci, am văzut minuni. Am văzut vindecări și miracole financiare. Sunt uimit și acum când privesc în jurul meu și văd bunătatea Domnului. Văd oameni în nevoie și uși care se deschid astfel pentru Evanghelie și pentru adevăr. Văd uși deschizându-se în fața adevărului! Și ceea ce mă lasă fără cuvinte este faptul că văd buzunarele mele pline. Domnul m-a îmbogățit ca eu să pot da, așa încât și alții să Îl poată vedea pe El! Lucrez ca inspector al siguranței clădirilor și sunt propriul meu șef. Îndrum și inspecții mai tineri și am început un grup de afaceri pentru creștini, unde stăm de vorbă despre chemarea de a fi generoși și de a învăța generația următoare... că modul de lucru al Împărăției nu este concurența, ci abundența. Învățătura dumnevoastră mi-a schimbat efectiv viața și acum ea este transmisă altora; fiindcă Dumnezeu m-a binecuvântat, alții mă ascultă și văd gloria Lui. Mă simt smerit văzând ce a făcut Dumnezeu și cum continuă să îmi asigure toate resursele. Vă mulțumesc pentru slujirea dumnevoastră!

Cu respect,

B.F.

Knoxville, TN

Primim mereu asemenea mesaje. Dar primim și multe întrebări despre modul în care funcționează Împărăția. Oamenii vor să știe cum să acționeze în cadrul ei și cum să vadă lucrurile de care am avut parte

eu și Drenda. Acesta este scopul cărții de față, cea de-a patra din seria *Revoluția ta financiară*. Dacă aveți celelalte cărți ale mele, atunci știți că până acum am recapitulat în cea de față câteva dintre conceptele cheie pe care trebuie să le cunoască oricine dorește să beneficieze de modul în care operează Împărăția.

Însă acum aș vrea să analizăm mai profund felul în care funcționează Împărăția lui Dumnezeu și să vă ajut să înțelegeți mai bine cum să trăiți în ea bucurându-vă de rezultate. Aș vrea să încep prezentând cei cinci pași de bază pentru a beneficia de asigurarea resurselor necesare vouă, așa cum mi i-a arătat mie Dumnezeu.

Cei cinci pași de bază pentru a primi resursele de care aveți nevoie

Să începem cu o întâmplare din Marcu 8:14-21.

Ucenicii uitaseră să ia pâini; cu ei, în corabie, n-aveau decât o pâine. Isus le dădea în grijă și le zicea: „Luați seama, să vă păziți bine de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod!”

Ucenicii se gândeau și ziceau între ei: „Fiindcă n-avem pâini.”

*Isus a înțeles lucrul acesta și le-a zis: „**Pentru ce vă gândiți că n-aveți pâini?** Tot nu pricepeți și tot nu înțelegeți? Aveți inima împietrită? Aveți ochi și nu vedeți? Aveți urechi și nu auziți? Și **nu vă aduceți aminte** deloc? Când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii de bărbați, câte coșuri pline cu firimituri ați ridicat?”*

„Douăsprezece”, I-au răspuns ei.

„Și când am frânt cele șapte pâini la cei patru mii de bărbați, câte coșnițe pline cu firimituri ați ridicat?”

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

„Șapte”, I-au răspuns ei.

Și El le-a zis: „Tot nu înțelegeți?”

—Marcu 8:14-21

Isus le spunea, de fapt: „Băieți, nu vă aduceți aminte? Am lămurit deja subiectul acesta și ați văzut cum am rezolvat problema lipsei de pâine în trecut.” Dar ucenicii pur și simplu nu reușeau să priceapă. Așa că Isus le-a cerut să-și aducă aminte ce se petrecuse în trecut. Le dădea în felul acesta un indiciu important. „Gândiți-vă la ultima dată când ne-am confruntat cu aceeași situație și veți descoperi răspunsul.” Eu aș zice că în felul acesta vom găsi și noi răspunsul. Da, vedem că pâinea și peștii s-au înmulțit; oricine poate vedea lucrul acesta. Dar, ca niște cercetători ai lumii spirituale ce suntem, vrem să intrăm în profunzimea celor petrecute. Cum s-a întâmplat minunea aceea? Să ne întoarcem la întâmplarea la care făcea referire Isus și să găsim indiciile pe care ni le oferă ea.

Fiindcă ziua era pe sfârșite, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu și ziua este pe sfârșite. Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele de primprejur ca să-și cumpere pâine, fiindcă n-au ce mânca.”

„Dați-le voi să mănânce”, le-a răspuns Isus.

Dar ei I-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pâini de două sute de lei și să le dăm să mănânce?”

Și El i-a întrebat: „Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți.”

S-au dus de au văzut câte pâini au și au răspuns: „Cinci și doi pești.”

NU VĂ ADUCEȚI AMINTE?

Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde. Și au șezut jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci. El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer și a rostit binecuvântarea. Apoi a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești, i-a împărțit la toți. Au mâncat toți și s-au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu firimituri de pâine și cu ce mai rămăsese din pești. Cei ce mâncaseră pâinile erau cinci mii de bărbați.

—Marcu 6:35-44

Sunt convins că ucenicii au rămas șocați când, după ce L-au întrebat pe Isus dacă n-ar fi trebuit să trimită oamenii să își caute de mâncare, El le-a dat lor sarcina de a-i hrăni pe toți. Numărul despre care vorbim era cu mult mai mare de cinci mii. Biblia ne spune că erau prezenți acolo cinci mii de bărbați; putem presupune, deci, că la fața locului erau și femei și copii, ceea ce face ca numărul mulțimii să crească la cincisprezece-douăzeci de mii de oameni. Suntem cu toții de acord, cred, că e greu de hrănit o asemenea mulțime, mai ales fără o pregătire prealabilă.

Desigur, cred că Isus dorea să îi hrănească pe oameni, dar mai cred și că obiectivul pe care îl urmărea mai presus de toate a fost de le oferi ucenicilor Lui o lecție în situația aceea. Cred că de aceea le-a spus: „Dați-le voi să mănânce.” Ucenicii Îl văzuseră pe Isus făcând multe minuni, dar acum era rândul lor. La urma urmei, El urma să plece în viitorul apropiat și Isus a vrut să Se asigure că ucenicii Lui știau cum să abordeze viața din altă perspectivă, din cea a Împărăției.

**ISUS A VRUT SĂ SE
ASIGURE CĂ UCENICII
ȘTIAU CUM SĂ
ABORDEZE VIAȚA DIN
ALTĂ PERSPECTIVĂ, DIN
CEA A ÎMPĂRĂȚIEI.**

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Pasul 1: Ce aveți?

Și El i-a întrebat: „Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți.”

S-au dus de au văzut câte pâini au și au răspuns: „Cinci și doi pești.”

Găsim aici o cheie esențială. Isus nu a zis: „Să transformăm pietrele în pâini!” O asemenea acțiune nu ar fi avut temei legal, spiritual vorbind. El a întrebat, în mod specific, cât aveau deja din ceea ce le trebuia. Știa că nu aveau acolo suficientă pâine și destui pești pentru a hrăni toată mulțimea și nu acesta era rostul întrebării Lui. Acum, pentru gândirea ancorată în lumea fizică, ideea de a hrăni un număr atât de mare de oameni suna nebunește. Ucenicii știau, fără să mai verifice, că nu vor găsi destulă pâine pentru a hrăni douăzeci de mii de oameni, indiferent unde ar fi căutat. Vă puteți închipui ce le trecea lor prin minte când Isus le-a spus să meargă să vadă câtă pâine și câți pești aveau efectiv? Dar când s-au întors să-I spună că nu reușiseră să găsească decât cinci pâini și doi pești? E o nebunie, nu-i așa?

Dați-mi voie să vă ofer perspectiva corectă asupra acelei situații. Ca păstor, am ajutat în trecut familii aflate în situații financiare dificile, fie plătindu-le pentru o lună rata la casă ori chiria, fie achitându-le unele facturi sau cumpărându-le alimente. Dar să presupunem că eu știam că adevăratul răspuns la problema lor nu era un ajutor material, ci Împărăția.

Atunci conversația s-ar fi desfășurat cam așa:

– Frate păstor Gary, luna aceasta suntem foarte strâmtorați și am ajuns pe punctul de a fi dați afară din casă. Ne poate ajuta biserica?

– Desigur, vă pot ajuta. Iată sfatul meu: plătiți integral rata la casă și nu veți mai avea rate care să vă dea bătăi de cap.

Oamenii s-ar uita la mine și ar zice:

– Frate păstor, nu cred că ați înțeles. Nu avem bani nici pentru următoarea rată, darămite pentru toată suma pe care o datorăm băncii.

– Știu, le-aș răspunde eu. De aceea v-am spus să o plătiți pe toată, ca să nu mai aveți apoi nimic de achitat.

Apoi, dacă le-aș spune să meargă să vadă câți bani au efectiv pentru plata casei, oamenii chiar ar crede că am luat-o razna. Dar, dacă m-ar asculta și s-ar duce, totuși, ar căuta și s-ar întoarce spunând: „Am căutat și am tot căutat, frate păstor. Nu am găsit decât douăzeci de dolari, dar suma datorată băncii se ridică la trei sute șaiszeci de mii.” Cred că aveți acum în fața ochilor imaginea de ansamblu. Oamenii ar crede că mi-am pierdut mințile, nu-i așa?

Și ucenicii trebuie că au fost foarte confuzi în situația aceea. Cinci pâini și doi pești cu care să hrănească douăzeci de mii de oameni?

CULEGEȚI CE SEMĂNAȚI

Ei bine, înainte să intrăm în profunzimea relatării, trebuie să fac o mică paranteză și să vă prezint încă o lege a Împărăției care urmează să apară în text. Pâinea se înmulțește tot ca pâine, iar peștii tot ca pești. Notați ideea aceasta.

TREBUIE SĂ INVESTIȚI ÎN ÎMPĂRĂȚIE CEVA DE CARE AVEȚI NEVOIE, PENTRU CA ACEL CEVA SĂ SE MULTIPLICE!

Voi trece la alt exemplu din Biblie și apoi voi reveni la istorisirea noastră din Marcu 6. Să deschidem la 2 Împărați 4:1-7.

O femeie dintre nevestele fiilor prorocilor a strigat lui Elisei: „Robul tău, bărbatul meu, a murit și știi că robul tău se temea de Domnul; și cel ce l-a împrumutat a venit să ia cei doi copii ai mei și să-i facă robi.”

*Elisei i-a zis: „**Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi, ce ai acasă?**” Ea a răspuns: „Roaba ta n-are [nimic] acasă decât un vas [mic] cu untdelemn.”*

Și el a zis: „Du-te de cere vase de afară, de la toți vecinii tăi, vase goale, și nu cere puțin. Când te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi, toarnă din untdelemn în toate aceste vase și pune deoparte pe cele pline.”

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Atunci, ea a plecat de la el. A închis ușa după ea și după copiii ei; ei îi apropiiau vasele și ea turna din untdelemn în ele. Când s-au umplut vasele, ea a zis fiului său: „Mai dă-mi un vas.”

Dar el i-a răspuns: „Nu mai este niciun vas.” Și n-a mai curs untdelemn.

Ea s-a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. Și el a zis: „Du-te de vinde untdelemnul și plătește-ți datoria, iar cu ce va rămâne vei trăi tu și fiii tăi.”

—2 Împărați 4:1-7

Observați că profetul nu a zis: „Ei bine, haide să mergem la casier, să vedem câți bani avem.” Nu, ci el cunoștea o cale mai bună pentru rezolvarea problemei. Elisei a zis: „Cum te pot ajuta?” Cred că femeia a rămas întrucâtva nedumerită, după care a răspuns: „Cum poți să mă ajuți? Am nevoie de bani!” Însă el nu încerca să o privească de sus, ci îi punea o întrebare foarte importantă, care știa că urma să conducă la răspunsul de care femeia avea nevoie. Aceeași întrebare vă va conduce și pe voi spre răspunsul dorit.

„Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi, ce ai acasă?”

Ce ai?

Ce ai în casă? Sunt sigur că femeia a rămas surprinsă de întrebarea profetului, fiindcă ea îi explicase deja de ce se afla acolo.

„Roaba ta n-are nimic acasă, a zis ea, decât un vas mic cu untdelemn.”

Observați partea pe care o accentuează femeia: „Nu am nimic acasă.” Dar chiar așa era oare?

Nu; tehnic vorbind, declarația ei nu era corectă. Ea a adăugat că avea, totuși, un vas mic cu untdelemn. Bingo! Doar atât avea nevoie profetul să afle. Și aceasta este întrebarea pe care trebuie să v-o puneți

și vouă înșivă. Dumnezeu are nevoie doar de ceva ce se află în mod legal sub jurisdicția voastră, ca apoi să lucreze cu acel ceva.

Haideți să recapitulăm primul pas. Va trebui să Îi dați lui Dumnezeu ceva din ce aveți nevoie. Când dați acel ceva Împărăției Lui, acel bun își schimbă jurisdicția, ajungând sub stăpânirea lui Dumnezeu, și astfel se poate multiplica. Să nu uităm că multiplicarea poate să nu însemne ce am văzut în relatarea aceasta și că nu e neapărat ca pâinea

voastră să se înmulțească pur și simplu de la sine în timp ce stă la voi în bufet, deși am văzut și asemenea lucruri întâmplându-se. De obicei, Dumnezeu va găsi o cale de a înmulți pâinea prin interacțiunea cu alți oameni. S-ar putea ca

cineva să vă trateze cu generozitate, să vă fie mărit salariul sau să vă fie înapoiați pe neașteptate niște bani. Dumnezeu poate înmulți pâinea voastră în nenumărate moduri.

**CÂND DĂRUIȚI CEVA ÎMPĂRĂȚIEI
LUI DUMNEZEU, ACEL BUN ÎȘI
SCHIMBĂ JURISDICȚIA, AJUNGÂND
SUB STĂPÂNIREA DOMNULUI, ȘI
ASTFEL SE POATE MULTIPLICA.**

Puteți da un nume banilor voștri

Vreau să evidențiez un aspect foarte important legat de bani.

Banii pot fi folosiți ca sămânță pentru orice.

Puteți da un nume banilor voștri în fiecare zi, ori de câte ori cumpărați ceva. De exemplu, când sunteți la supermarket și cumpărați pâine, dați bani în schimbul pâinii sau, altfel spus, dați banilor numele de „pâine”. Să vedem la ce mă refer. Dacă aveți nevoie de pâine, acum înțelegeți legea Împărăției privitoare la semănat și secerat. Aplicând această lege, știți că, dacă semănați pâine, veți culege pâine. Dar, să zicem că aveți nevoie de pâine și nu aveți pâine pe care să o semănați. Ce faceți atunci? Semănați bani care reprezintă pentru voi pâinea. Nu uitați, banii sunt un simplu sistem de troc. Îi folosim în fiecare zi pentru tot ce avem nevoie, de la lapte și chirie, la încălțăminte și mâncare. Puteți da un nume banilor și când îi dăruieți.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Puteți da un nume banilor voștri și când îi dăruieți.

Biserica Faith Life din New Albany, Ohio, este cea pe care am deschis-o împreună cu Drenda, acum mai bine de douăzeci și cinci de ani. În 2008, am construit campusul unde se află ea și l-am numit Now Center. A fost un proiect care presupunea atunci șase milioane și jumătate de dolari, un proiect mare pentru un număr de cinci sute cincizeci de oameni.

Ei bine, în ultimii zece ani, am ajuns să nu mai încăpem în această clădire în care nu putem găzdui decât în jur de trei mii de oameni în weekend. La fiecare sfârșit de săptămână transmitem în direct patru servicii și nu puteam face mai mult decât atât. Prin urmare, am hotărât să extindem clădirea pe care o aveam. Era un proiect de zece milioane de dolari, prin care lărgeam spațiul sălii mari și pe cel destinat copiilor. În același timp, ne-am dat seama că intervalul de care aveam nevoie pentru a strânge banii și apoi cel destinat construirii efective constituiau o problemă. Făcând socoteala, am constatat că doar peste doi ani și jumătate urma să putem folosi efectiv spațiul suplimentar.

Gândindu-ne la aspectele acestea, am considerat că trebuia să continuăm procesul extinderii clădirii noastre, dar și să începem să căutăm în același timp un alt campus pe care să îl putem renova și folosi în șase luni. Credeam că, în felul acesta, puteam decongestiona campusul principal, permițând totodată bisericii să crească. Am format o echipă și am început căutarea unui nou campus. Am studiat demografia orașului și am ales o zonă care ni se părea o locație grozavă. Am căutat și am tot căutat, iar de câteva ori eram gata să alegem câteva locații, dar când am stat să ne consultăm și să ajungem la un consens cu privire la decizia noastră, am concluzionat că ceva lipsea. Toți simțeam o anumită rețineră în duhul nostru.

Să derulăm șirul evenimentelor încă șase luni; nu ne-am apropiat cu nimic în acest răstimp de găsirea campusului dorit. Trebuie să recunosc, eu și Drenda am fost tentați să ne lăsăm cuprinși de descurajare. Verificaserăm fiecare opțiune din zona aleasă și tot nu găsiserăm o clădire care să se potrivească. Da, semănaserăm sămânța noastră la începutul acestei călătorii și știam că Dumnezeu avea clădirea perfectă pentru noi, dar nu ne așteptam să dureze atât de

mult găsierea ei. Vă voi da un indiciu: găsierea variantei perfecte durează uneori ceva mai mult.

În perioada aceea, urma să participăm la un teledon pentru strângerea de fonduri necesare unui nou post de televiziune. Era vorba despre un eveniment care dura trei zile, care avea să fie transmis în direct dimineața și seara în fiecare dintre zilele respective. Cred că în a treia zi L-am auzit pe Domnul vorbindu-mi. Mi-a zis: „În un cec de o sută de mii de dolari din fondurile lucrării și seamănă-l în acest proiect televizat, pentru a ieși din fundătura în care sunteți cu campusul. Du cecul la fiecare dintre cele patru servicii și cere bisericii să se roage pentru acest dar pe care îl vei trimite mai departe, declarând rezolvată problema noului campus!” Mi-a mai cerut ca, atunci când mă rugam, să îl mustru pe cel rău și să poruncesc confuziei și întârzierii să înceteze. Am făcut așa în weekendul acela și în cel următor, la serviciile noastre de sâmbăta și duminica.

A doua zi, luna, echipa responsabilă de găsierea campusului mi-a spus că ne sunase agentul imobiliar, care tocmai aflase despre un liceu privat care fusese scos la vânzare. Când s-au dus să vadă despre ce era vorba, au găsit un campus complet, cu săli pentru doisprezece ani de școală și pentru grădiniță. Prețul cu care era scos complexul la vânzare întrecea cu mult suma pe care eram dispuși să o cheltuim; noi am fi dorit să închiriem noua locație, ca să mai strângem bani pentru proiectul de extindere a campusului principal. Deși nici nu ne puteam gândi la prețul acela, eu și Drenda am hotărât să mergem să vedem și noi complexul marți dimineața.

Când am ajuns la fața locului, am dat peste un campus uimitor, cu o suprafață de opt mii de metri pătrați, cu patru clădiri, o pistă de alergare, sală de forță, patru terenuri de tenis, o clădire dedicată artei, laboratoare pentru orele de științe și tot ce ar mai putea avea nevoie un liceu. Partea incredibilă era că aceste clădiri erau complet mobilate și dotate cu toate resursele necesare. Eu și Drenda am rămas uimiți, dar nu vedeam cum am fi putut cumpăra acea proprietate.

S-a întâmplat că, în seara aceea, aveam programată o întâlnire cu niște parteneri ai noștri, doar ca să povestim despre viața noastră. Reprogramaserăm această cină de trei sau patru ori în ultimele două

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

luni, fiindcă și ei, și noi eram atât de ocupați. Dar, în seara aceea, am reușit să ne vedem. În timp ce serveam cina, am început să vorbim despre proiectul de extindere a clădirii principale. Familia aceasta cu care stăteam la masă ne-a întrebat cum înaintau lucrările și le-am spus că întârziaseră mult din cauza unor autorizații, a proiectului de construire și a altor probleme cu care ne confruntaserăm. După ritmul în care se desfășurau lucrurile, se părea că nu aveam șanse să ne bucurăm de spațiul extins înainte de finalul anului 2022 sau de primăvara lui 2023.

Cei doi ne-au întrebat imediat dacă ne gândiserăm să deschidem încă un campus și le-am răspuns afirmativ. Le-am explicat că tot căutam unul de șase luni, dar că nu găsiserăm niciun loc potrivit. Apoi le-am vorbit despre școala grozavă pe care tocmai o văzuserăm de dimineață, care părea perfectă, dar că aceasta era scoasă pe piață cu un preț de ordinul milioanei.

Cei doi soți s-au uitat la noi fără să clipească și au zis: „Dar dacă ar fi gratuită?” Nu am înțeles la început ce voiau să spună, așa că ne-au mai întrebat o dată: „Dar dacă acel campus ar fi gratuit?” Am crezut că glumeau, dar de data aceasta, soțul a zis: „Drenda, dar dacă ar fi gratuit?” „Ce vrei să spui?” am zis noi. Răspunsul lor a fost: „Vom scrie noi ceul.” Am rămas uluiți câteva momente. Ca să scurtez povestea, acești prieteni au trecut la fapte.

Astfel, la două zile după ce am semănat sămânța pentru noul campus, Dumnezeu ne-a îndrumat spre locația perfectă. Acum deținem un campus în valoare de doisprezece milioane de dolari care nu ne-a costat nimic și pentru care nu avem de achitat vreo rată! Cine s-ar fi gândit sau cine și-ar fi putut imagina măcar așa ceva? După cele întâmplate, eu și Drenda am concluzionat că, deși văzuserăm multe până atunci, trebuia să gândim la scară și mai mare. Dumnezeu poate face lucruri cu adevărat uimitoare!

Presupun că și ucenicii au avut același simțământ în ziua aceea, după ce au hrănit douăzeci de mii de oameni cu cinci pâini și doi pești. Pun pariu că s-au dus la culcare zicând: „Oau! Ai văzut ce s-a întâmplat?”

CAPITOLUL 5

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

Am vorbit în capitolul anterior despre primul pas în aplicarea legilor Împărăției pentru asigurarea resurselor voastre.

**TREBUIE SĂ DAȚI ÎMPĂRĂȚIEI CEVA DIN CE AVEȚI
NEVOIE, PENTRU CA ACEL CEVA SĂ SE MULTIPLICE!**

V-am spus că voi răspunde la câteva întrebări legate de această afirmație. Iată care este prima: „Ce înseamnă să dai ceva în Împărăție pentru ca acel ceva să se multiplice?”

Ca să descoperim răspunsul, ne vom întoarce la relatarea noastră din Marcu 6.

Fiindcă ziua era pe sfârșite, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu și ziua este pe sfârșite. Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele de primprejur ca să-și cumpere pâine, fiindcă n-au ce mânca.”

„Dați-le voi să mănânce”, le-a răspuns Isus.

Dar ei I-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pâini de două sute de lei și să le dăm să mănânce?”

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Și El i-a întrebat: „Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți.”

S-au dus de au văzut câte pâini au și au răspuns: „Cinci și doi pești.”

Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde. Și au șezut jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci. El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer și a rostit binecuvântarea. Apoi a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești, i-a împărțit la toți. Au mâncat toți și s-au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu firimituri de pâine și cu ce mai rămăsese din pești. Cei ce mâncaseră pâinile erau cinci mii de bărbați.

—Marcu 6:35-44

Vreau să observați câteva aspecte din această istorisire pe care se poate să le fi trecut cu vederea. Când Isus a spus: „Dați-le voi să mănânce”, răspunsul lor și cuvintele Lui reprezintă una dintre cheile cele mai importante pentru a înțelege cum funcționează Împărăția când vine vorba despre asigurarea resurselor necesare. Când I-au răspuns lui Isus, ucenicii au spus că era nevoie de mai mult decât plata unui lucrător pe un an de zile pentru a hrăni o asemenea mulțime. Observați că mintea lor a legat resursele necesare de muncă, atunci când s-au confruntat cu problema. Adevărul este că toți facem așa. Însă această mentalitate a dolarilor câștigați pe oră nu a făcut parte întotdeauna din tiparul de gândire al omului. El a apărut odată cu căderea lui Adam. Trebuie să ne întoarcem acum la evenimentul acesta din Eden, ca să vedem clar când anume a avut loc schimbarea.

Mentalitatea dolarilor câștigați pe oră

Omului i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: «Să nu mănânci deloc din el», blestemat este acum pământul din

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.”

—Geneza 3:17-19

Dacă vă aduceți aminte, Adam și Eva au avut rolul de a cârmui pământul în numele Împărăției lui Dumnezeu. Ei conduceau pe baza autorității care le fusese delegată. Satana, care se afla deja pe pământ, i-a disprețuit și își dorea să dețină el autoritatea dată oamenilor. Deși Adam și Eva aveau autoritate deplină asupra lui, cel rău a reușit să îi amăgească, făcându-i să creadă că Dumnezeu nu le dorea binele și că El nu era demn de încredere. Satana le-a oferit ceea ce părea a fi un viitor mai bun, așa că oamenii au hotărât să îl urmeze pe el, nu pe Dumnezeu. Din pricina răzvrătirii lor, ei au pierdut poziția pe care o aveau de drept în Împărăția lui Dumnezeu și L-au scos afară pe Creator din viața lor, dând Satanei jurisdicția legală asupra întregului țărâm pământesc, în tot ce ținea de omenire. În 2 Corinteni, Pavel îl numește pe cel rău dumnezeul veacului acestuia.

Dumnezeul acestui veac a orbit mintea necredincioșilor, ca ei să nu poată vedea lumina Evangheliei care arată slava lui Cristos, Cel ce este chipul lui Dumnezeu.

—2 Corinteni 4:4, NIV

Când l-a confruntat cu păcatul lui, Dumnezeu i-a spus lui Adam: „Blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale.” O propoziție mai târziu, textul continuă astfel: „În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea.”

Dumnezeu îi spune lui Adam că, din pricina rebeliunii lui, pământul nu va mai rodi ca în trecut. Dumnezeu avea acum mâinile legate, iar Adam era nevoit să își croiască prin forțele proprii drumul prin viață, asudând și trudind din greu. Observați, vă rog, că Adam este

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

cel care a blestemat pământul, nu Dumnezeu. Adam avea jurisdicție legală deplină asupra pământului, iar când s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, binecuvântarea divină a fost nevoită să se retragă. De aceea Dumnezeu i-a spus omului: „**Blestemat este acum pământul din pricina ta.**” Grădina în care fusesem Adam creat să trăiască și care îi asigura toate cele necesare a dispărut. Înaintea rebeliunii lui, Adam nu avea de ce să fie preocupat cu privire la cele trebuincioase, fiindcă era înconjurat de ele din abundență. Însă acum trebuia să își găsească singur resursele, asudând și trudind din greu. Acesta este ceea ce eu numesc sistemul dureros al trudei și sudorii.

Acum, pentru resursele necesare, omul trebuia să trudească și să asude!

Pământul nu este singurul care s-a schimbat. Adam și toată omenirea s-au schimbat, la rândul lor. Adam și-a pierdut identitatea, scopul și resursele, devenind un sclav al supraviețuirii. În contextul acesta am crescut și eu, și voi, în sistemul dureros al trudei și sudorii.

Fiecare decizie luată în acest sistem blestemat este una care urmărește supraviețuirea

**ÎNCĂ DE LA ADAM, BĂRBATUL
ȘI FEMEIA AU DEVENIT
ROBII SUPRAVIEȚUIRII, FIE
ALERGÂND DUPĂ RESURSE,
FIE ACUMULÂNDU-LE, CĂCI
DEȚINEREA BANILOR E SINGURA
CALE DE A SCĂPA DE GOANA
ACEASTA CONTINUĂ.**

și, de obicei, gravitează în jurul obținerii banilor sau are de-a face într-un fel sau altul cu banii. Gândurile și viața noastră au în centru preocuparea de a găsi resursele de care avem nevoie. Identitatea noastră, care a fost concepută cândva în mod unic de Dumnezeu, pentru scopurile și sarcinile pe care le aveam pe pământ, a ajuns să fie acum deturnată

și înlocuită de nevoia noastră de a găsi banii necesari supraviețuirii, căutând întotdeauna resurse pentru ziua de mâine.

Sistemul sclaviei

Un sondaj recent care mi-a ajuns în mână spunea că, în proporție de peste șaptezeci la sută, locuitorilor Statelor Unite nu le place locul lor de muncă.⁵ V-ați putea întreba: „Atunci de ce merg la muncă dacă nu le place?” Răspunsul este simplu: sunt sclavii următorului salariu!

În sistemul blestemat al pământului, supus trudei și sudorii, fiecare om visează să fie milionar, ca să scape din goana nesfârșită și de presiunea asigurării resurselor necesare. Oamenii visează să câștige la loterie și să devină bogați, așa încât să fie liberi să facă ceea ce vor, nu ce sunt nevoiți. Încă de la Adam, bărbatul și femeia au devenit robii supraviețuirii, fie alergând după resurse, fie acumulându-le, căci deținerea banilor e singura cale de a scăpa de goana aceasta continuă.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu al modului în care acest sistem ne-a făcut pe toți să gândim. Dacă v-aș spune că trebuie să scăpați de toate datoriile în următoarele doisprezece luni, ați începe imediat să calculați cum să includeți mai multă trudă și sudoare în ecuație, pentru a realiza acest obiectiv. V-ați gândi cum să faceți rost de încă o slujbă, două sau ce ar fi nevoie pentru atinge ținta. Iar lucrul necesar pentru aceasta ar fi și mai multă trudă și sudoare. Acesta este numitorul comun al tuturor visurilor. Dacă aveți nevoie de o mașină nouă, ați împărți costul ei la numărul de ore de trudă și sudoare necesare cumpărării ei și ați spune: „Nu, nu ne-o putem permite.” „O casă mai mare? Nu, nu ne permitem așa ceva.”

Dumnezeu vede posibilități în situații imposibile

În sistemul pământesc supus blestemului, visurile sunt înlocuite de ieșiri scurte la Walmart și de un burger în drum spre casă. Iar dacă nu ați avut destul timp pentru a vă împlini visul sau dacă nu ați putut munci îndeajuns pentru el, l-ați abandonat și ați recunoscut în sinea voastră că va trebui pur și simplu să mergeți în continuare la locul acela de muncă pe care îl detestați, la fel ca toată lumea. De obicei,

5 <https://returntonow.net/2017/09/22/85-people-hate-jobs-gallup-poll-says>

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

pentru cei mai mulți oameni, în ecuația trudei dureroase și a sudorii, după semnul egal este trecut cuvântul „imposibil”.

Așa au perceput și ucenicii situația în care se aflau: „Să hrănim acești douăzeci de mii de oameni? E imposibil! Ar fi nevoie de mai mult decât plata pentru o jumătate de an de muncă!” În cazul acesta, plata presupunea mai multă trudă și sudoare decât era posibil pentru împlinirea nevoii întâmpinate. Și ucenicii credeau că singurul mod de a obține resursele necesare era truda. Așa funcționează lucrurile în lumea fizică. Toți oamenii știu lucrul acesta, dar Isus urma să le arate un mod nou de viață, o Împărăție nouă, cu legi noi. Da, chiar există o cale de scăpare din acest sistem al trudei și sudorii. El chiar există!

Să ne întoarcem la momentul în care ucenicii au spus că era imposibil să hrănească acea mulțime și să urmărim răspunsul lui Isus. Poate ar trebui să aveți o brățară cu inițialele DWJD (Do What Jesus Did, adică „fă ce a făcut Isus”), ca să nu uitați, ca ucenicii, ce urmează să ne arate El. În loc să fie de acord cu evaluarea situației făcută de ucenici, Isus preia controlul și le dă următoarea poruncă: „Duceți-vă de vedeți câte pâini aveți.” Ei știau înainte să caute că nu vor găsi suficientă pâine pentru a da de mâncare întregii mulțimi. De aceea merseseră la Isus din capul locului și Îi spusese să trimită oamenii prin satele din împrejurimi, să își găsească singuri de mâncare. Dar, dându-I ascultare, ucenicii s-au dus, au căutat și s-au întors anunțând că găsiseră doar cinci pâini și doi pești, adică o cantitate neîndestulătoare.

Acum se întâmplă ceva ce trebuie să remarcăți, un alt indiciu esențial! Însă, ca să-l vedeți, vreau să priviți la aceeași relatare, dar în versiunea lui Matei.

„N-au nevoie să plece”, le-a răspuns Isus; „dați-le voi să mănânce.”

Dar ei I-au zis: „N-avem aici decât cinci pâini și doi pești.”

Și El le-a zis: „Aduceți-i aici la Mine!”

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

Apoi a poruncit noroadelor să șadă pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești, Și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit noroadelor. Toți au mâncat și s-au săturat și s-au ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele de firimituri. Cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.

— Matei 14:16-21

Observați că, în versetul 18, Isus le cere ucenicilor să aducă la El pâinea și peștii. Apoi, la sfârșitul versetului 19, vedem că El le înapoiază mâncarea. Între aceste două fragmente de text s-a întâmplat ceva ce ar fi trebuit să vă capteze atenția și să vă determine să vă întrebați: „De ce le-a cerut Isus ucenicilor să aducă pâinea și peștii la El, dacă urma să le dea înapoi în momentele următoare?” Isus nu a făcut atunci un gest religios, așa că trebuie să fi existat un motiv pentru care a cerut pâinea și peștii. Ca niște cercetători ai lumii spirituale ce suntem, trebuie să aflăm ce s-a întâmplat când Isus a luat pâinea și peștii de la ucenici.

A luat cele cinci pâini și cei doi pești, Și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit noroadelor.

Biblia afirmă că Isus a binecuvântat mâncarea. Alte versiuni spun că a mulțumit pentru ea. Dar ce înseamnă aceasta? Cuvântul grecesc folosit aici pentru mulțumire sau binecuvântare are sensul literal de a consacra un lucru, de a cere binecuvântarea lui Dumnezeu peste el sau de a-I cere Domnului să binecuvânteze ceva ce urmează să fie folosit. Făcând un pas mai departe, a consacra înseamnă a declara ceva ca sacru sau dedicat oficial unui scop divin.

În esență, când Isus a binecuvântat peștii și pâinile, ele au ieșit de sub jurisdicția pământească și au intrat sub cea a cerului.

Când le-a binecuvântat, pâinile și peștii au trecut dintr-o împărăție în alta.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Aducerea lucrurilor sub o jurisdicție nouă

Pâinile și peștii se aflaseră înainte sub jurisdicția oamenilor din sfera pământescă, fiind astfel în afara abilității lui Dumnezeu de a face ceva cu ele. Dar acum vedem că, în urma generozității unui băiețel, ele au fost oferite lui Isus și, în felul acesta, au trecut sub jurisdicția Împărăției. Trebuie să înțelegem că, dacă ar fi rămas sub jurisdicția pământescă, hrana aceasta nu ar fi putut niciodată să fie înmulțită.

Ca unii care cercetează lumea spirituală, noi acordăm o mare atenție detaliilor. Când a avut loc efectiv acest transfer? Poate vă gândiți că schimbarea de jurisdicție s-a petrecut în momentul în care băiețelul a dat ucenicilor pâinile și peștii. Desigur, aceasta a fost o parte a procesului, iar gestul pe care copilul l-a făcut de bunăvoie este și el un indiciu important de luat în calcul. Însă transferul nu a avut loc atunci când băiatul a dat ucenicilor mâncarea, ci transferul legal a fost efectuat în momentul în care Isus a binecuvântat-o. Îndrăznesc să spun că, deși Isus luase pâinile și peștii, iar acum ținea hrana în mâini, ea nu s-ar fi înmulțit decât după ce El a rostit cu privire la ea o instrucțiune specifică.

Să legăm acum ideea aceasta de lecția despre credință pe care am învățat-o mai devreme. Am descoperit că, deși puteți avea credință în inimă, fapt care dă cerului dreptul legitim de a invadea pământul, nu se întâmplă nimic până când voi, care aveți de drept jurisdicție asupra pământului, nu descătușați autoritatea cerului în lumea fizică.

Așadar, credința vine prin auzirea mesajului, iar mesajul e auzit prin cuvântul despre Cristos.

— Romani 10:10, NIV

Deși în Biblie nu sunt consemnate cuvintele rostite de Isus când a binecuvântat pâinile și peștii, cred că se poate ca ele să fi sunat cam așa: „Tată, Ți mulțumesc pentru resursele Tale și primesc aceste pâini și acești pești în Împărăția Ta, pentru gloria Ta. Pâinile și peștii aceștia se vor înmulți acum așa încât să hrănească mulțimea aceasta uriașă

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

cu mai mult decât destul, ca oamenii să primească odihnă, tărie și să vadă slava Ta.” Desigur, așa cum spuneam, cuvintele Lui nu sunt consemnate în scris. Dar eu sunt încredințat că El a dat o instrucțiune hranei după ce aceasta a ajuns în mâinile Lui. De unde știu lucrul acesta? Din faptul că El știa deja care era planul și le ceruse deja oamenilor să se așeze în grupuri.

„N-au nevoie să plece”, le-a răspuns Isus; „dați-le voi să mănânce.”

Dar ei I-au zis: „N-avem aici decât cinci pâini și doi pești.”

Și El le-a zis: „Aduceți-i aici la Mine!”

Apoi a poruncit noroadelor să șadă pe iarbă, a luat cele cinci pâini și cei doi pești, și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit noroadelor.

— Matei 14:16-19

Observați că El le dăduse deja instrucțiunea de a se așeza pe iarbă, înainte să binecuvânteze pâinile și peștii. Isus știa deja care era planul. Sunt convins că a dat o directivă hranei după ce aceasta a ajuns în mâinile Lui. Rostirea unei directive când semănați sămânța este un aspect vital pentru a o trimite să își îndeplinească rolul. Am folosit calificativul „vital”? Da, l-am folosit, așa că fiți cu mare băgare de seamă. Trebuie să ne oprim puțin aici, ca să discutăm despre rostirea unei directive atunci când semănați.

„Dar voi”, le-a zis El, „cine ziceți că sunt?”

Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „Ferice de tine,

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui. Îți voi da cheile Împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.”

— Matei 16:15-19

Acest pasaj din Scriptură ne spune clar că abilitatea noastră de a cârmui pe pământ în numele Împărăției lui Dumnezeu a fost restaurată acum prin Isus Cristos. Nouă ne-a fost dată autoritatea de a-l lega pe cel rău și de a descătușa voia cerului pe pământ. Acum cred, sau sper cel puțin, că mulți creștini știu ce înseamnă să îl lege pe cel rău. Este foarte simplu: a-l

NOUĂ NE-A FOST DATĂ AUTORITATEA DE A-L LEGA PE CEL RĂU ȘI DE A DESCĂTUȘA CERUL PE PĂMÂNT.

lega pe Satana înseamnă a-l opri din a-și duce la împlinire planurile cele rele. Aceasta poate avea loc scoțând demonii din oameni, punându-vă mâinile peste bolnavi și vindecându-i sau spunând pur și simplu: „Oprește-te, în Numele lui Isus!”

Astfel, voi folosiți autoritatea pe care o aveți în Împărăția lui Dumnezeu pentru a pune în aplicare victoria pe care Isus a câștigat-o asupra Diavolului.

Folosirea autorității voastre

Din câte am văzut, foarte puțini oameni știu cum să elibereze cerul pe pământ. Am vorbit deja despre textul din 1 Ioan 5:14-15 ca despre schița pentru rugăciunea eficientă.

Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.

— 1 Ioan 5:14-15

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

A crede în inima voastră sau a avea credință nu este finalul ecuației. După cum am văzut deja, când credeți ce spune cerul, sunteți îndreptățiți. Acum cerul are dreptul legal de a acționa pe pământ, însă nu se întâmplă nimic până când nu descătușați autoritatea aceasta în lumea fizică. Voi sunteți așezați cu Cristos în locurile cerești, la dreapta Tatălui. Cuvintele voastre sunt cuvintele unui rege și cerul nu poate fi descătușat decât atunci când voi vorbiți! Cuvintele voastre pot fi o declarație sau un acord rostit în rugăciune, dar voi țineți cheile Împărăției. Dumnezeu nu poate acționa fără voi!

Nu este suficient să știți să rostiți o rugăciune ca lucrurile să se întâmple; trebuie să știți să dați o directivă atunci când o faceți. Nu uitați, dacă nu descătușați puterea cerului pe pământ, lucrul dorit nu se va materializa. Prin urmare, este esențial să înțelegem cum să descătușăm voia cerului în viața și în lumea noastră.

Unul dintre cele mai bune exemple de rostire a unei asemenea directive se găsește în rugăciunea „Tatăl nostru”. Găsim în ea câteva chei majore de care trebuie să fiți conștienți. Mai întâi, textul spune că Dumnezeu știe întotdeauna de ce avem nevoie, așa că încetați să mai cerșiți. Cerșitul nu arată credință, ci ignoranța noastră cu privire la modul în care operează Împărăția și la drepturile voastre, ca cetățeni ai ei.

A da o directivă în rugăciune înseamnă a înainta o solicitare de revendicare, care constă într-o listă detaliată a lucrurilor de care aveți nevoie. Nu înseamnă să cereți acele lucruri, ci să le revendicați.

Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați. Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi. Iată dar cum trebuie să vă rugați: „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi.”

— Matei 6:7-11

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Isus începe cu „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se (să fie venerat și onorat) Numele Tău (cel ce reflectă stăpânirea și autoritatea Lui)”. Isus stabilește în prima propoziție postura legală a rugăciunii. Haideți să o comparăm cu primele cuvinte rostite într-o curte de judecată.

Aprodul se ridică și spune: „Vă rog să vă ridicați. Curtea (numele ei)...” Poate fi vorba despre prima instanță din districtul Franklin, de cea de-a doua, secțiunea penală, sau de o instanță de oriunde altundeva. Dar, la început, remarcăm câteva lucruri. Aprodul spune: „Vă rog să vă ridicați”, în semn de onoare datorată curții și judecătorului care va prezida ședința de judecată. Numele curții este menționat pentru stabilirea jurisdicției, ca să aveți convingerea că vă aflați în fața curții potrivite, care are competența judecării cazului vostru.

Să vedem ce spune mai departe aprodul. „Vă rog să vă ridicați. Curtea de judecată a districtului Franklin s-a reunit, prezidată de distinsul judecător Smith.”

Prima propoziție a rugăciunii domnești, **„Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău”**, stabilește poziția Celui care va prezida ședința și care ne dă dreptul să fim acolo. El este Tatăl nostru, iar noi avem acces legal la această curte. Prima propoziție menționează și jurisdicția curții, care este curtea cerului, cea mai înaltă dintre toate autoritățile.

Rugăciunea domnească spune mai departe: **„Vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta.”**

Această formulare cere curții să dispună potrivit cu legea Împărăției. Voi urma să faceți o cerere sau să aduceți înaintea curții o problemă și cereți Judecătorului să aplice ceea ce spune voia Lui (legea) cu privire la ea. Apoi ziceți: **„Precum în cer, așa și pe pământ.”** Voi declarați astfel că doriți ca ceea ce dispune cerul să fie aplicat pe pământ la fel cum este în cer. Toată această introducere are rolul de a stabili raporturile dintre voi și curte. Încă nu s-a spus nimic despre ceea ce solicitați sau prezentați înaintea ei. După această parte, urmează petiția.

„Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi.” Aceste cuvinte nu au de-a face cu pâinea decât dacă aceasta este nevoia

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

voastră. Ele vă spun, de fapt, să inserați în locul lor ceea ce vă lipsește. Nu uitați, toată această conversație a început când Isus îi învăța pe ucenicii Lui cum să se roage pentru a-și vedea nevoile împlinite. Acesta este momentul în care prezentați petiția sau cererea voastră, dar, așa cum spuneam, cuvântul mai potrivit este de revendicare. Desigur, ambele se potrivesc, iar cuvântul *cerere* este cel folosit în Filipeni 4. Însă ideea pe care vreau să o transmit este că această petiție constituie o cerere detaliată. Țineți minte cuvântul *detaliată*. Voi roștiți o directivă în rugăciune, motiv pentru care ea trebuie să fie detaliată și exactă. Pasajul din Filipeni 4:6-7 ne spune același lucru.

**DAR CEI MAI MULȚI CREȘTINI
SPUN: „E BINE ORICE VREA
SĂ ÎMI DEA DOMNUL.
EL ȘTIE CEL MAI BINE.”
GREȘIT, GREȘIT, GREȘIT!**

Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.

— Filipeni 4:6-7

Observați că rugăciunile și cererile sunt diferite. Rugăciunile noastre conțin cereri, dar rugăciunile sunt vehiculele care duc cererile înaintea Tatălui. Subliniez din nou: cererile sau petițiile sunt foarte detaliate și precise. Însă cei mai mulți creștini spun: „E bine orice vrea să îmi dea Domnul. El știe cel mai bine.” Greșit, greșit, greșit!

Dumnezeu v-a dat VOUĂ cheile Împărăției!

Dacă ați citit o bună parte a scrierilor mele, ați întâlnit nenumărate experiențe detaliate despre Împărăție. Și în cartea aceasta sunt incluse multe asemenea relatări și sper că ele vă vor ajuta să vedeți cât de detaliată este Împărăția și cât de detaliate trebuie să fie și cuvintele voastre. Pentru a întări afirmația de mai sus, dați-mi voie să vă plictisesc cu câteva întâmplări mai vechi, pe care se poate să le mai fi

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

auzit deja. Dar cred că e nevoie să petrecem atât timp cât este necesar pentru ca voi să înțelegeți bine cât de specifică este Împărăția. Vă voi aminti pe scurt câteva dintre experiențele pe care le-am mai relatat.

Împărăția la lucru

Ați citit deja despre episodul în care mașina mea a luat foc după ce am spus cu voce tare: „Doamne, ar fi mai bine dacă mașina aceasta ar arde.” Să fi fost o coincidență? Haideți să mergem mai departe. V-am spus povestea cu căprioarele, cum mi-a arătat Domnul să semăn pentru ele și cum nu a venit niciodată sub copacul unde eram eu o căprioară pentru care nu am semănat. De fiecare dată a venit exact exemplarul pe care îl cerusem. Apoi v-am povestit cum Dumnezeu mi-a arătat că vânatul venea în ordinea în care semănasem. Ei, haideți, ați mai auzit așa ceva până acum? Eu unul nu am auzit, până când am văzut lucrurile acestea cu ochii mei. Împărăția este atât de exactă, fapt confirmat de experimentul meu cu căpriorul cu șapte ramificații pe coarne și de cel cu șase ramificații, pentru care a semănat Tim. V-am spus cum m-a învățat Dumnezeu să vorbesc cu autoritate și cum căpriorul care ajunsese la vreo două sute de pași distanță de mine s-a oprit în clipa în care am vorbit, s-a întors și a venit exact până sub copacul în care stăteam eu la pândă, unde s-a oprit. V-am povestit despre fazanul căruia i-am poruncit să se oprească și care a rămas nemișcat exact acolo unde era.

V-am spus despre pușca spre care arătasem în magazinul de arme, când am zis: „O iau pe asta”, pentru ca după câteva săptămâni să primesc exact modelul acela de armă. V-am povestit și despre BMW-ul 645Ci decapotabil pe care l-a văzut Drenda într-o parcare și despre care a zis: „Asta este!” Nu am spus nimănui despre dorința ei, dar după două săptămâni, un membru al bisericii m-a sunat și mi-a zis: „Am văzut azi mașina Drendei.” Am rămas șocat și l-am întrebat la ce se referea. Omul mi-a spus că, în timp ce conducea prin oraș, a văzut un BMW 645Ci decapotabil de vânzare și că mașina era în stare perfectă. În momentul în care i s-a oprit privirea asupra ei, Domnul

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

i-a spus că aceea era mașina Drendei. Când am văzut că era vorba despre exact modelul acela de mașină, lucrul acesta mi-a atras atenția!

În capitolul 7, vă voi spune o poveste despre felul cu totul neașteptat în care am primit exact avionul pentru care semănasem și cum am primit banii necesari pentru a-l plăti. Am nenumărate experiențe care demonstrează modul exact în care funcționează Împărăția.

Îmi aduc aminte de ziua în care am doborât un căprior mare, cu douăzeci și șase de ramificații pe coarne. Era o zi destul de caldă de noiembrie. Am lăsat exemplarul să stea atârnat toată ziua, pentru ca în cea următoare să îl duc să îi fie împăiat capul. Specialistul s-a uitat la blana animalului și mi-a spus: „Îmi pare rău, dar se pare că vremea caldă i-a stricat blana. Nu cred că va merge, dar voi încerca și vom vedea ce va ieși.” Nu aveam de gând să las trofeul pe care îl culesesem prin credință să nu ajungă în stare perfectă în biroul meu. Omul s-a dus până în biroul lui să ia un formular de comandă, iar când a ieșit din încăpere, mi-am pus mâna peste căprior și am declarat că blana era perfectă și că trofeul va fi fără cusur. M-am întors după o lună să iau capul împăiat și specialistul mi-a spus: „V-am spus că blana animalului a fost stricată, dar lucrarea a reușit. Blana e în stare perfectă.”

Aș putea continua ore întregi, dându-vă alte și alte exemple, dar totul se rezumă la ceea ce roștiți voi. Cu fiecare cuvânt, voi puneți în mișcare o lege spirituală! Poate că nu ați știut lucrul acesta. Nici eu nu l-am știut, dar am descoperit că este adevărat. Împărăția este foarte specifică. Dați-mi voie să vă spun acum încă o poveste; până la finalul cărții, vor urma multe altele care vor confirma ceea ce vă spun. După cum v-ați dat seama, îmi doresc cu ardoare să transmit adevărurile acestea.

Punerea în mișcare a legii spirituale

Întâmplarea următoare a avut loc la una dintre conferințele pentru femei organizate de Drenda. Închiriaserăm un Cadillac Escalade pe care să îl folosim pentru invitata noastră cât timp era în oraș. Mașina nu trebuia returnată decât a doua zi după finalul conferinței, așa

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

că eu și Drenda am hotărât să ne întoarcem acasă cu ea la sfârșitul acelei zile, să vedem cum merge. Nu mai condusesem niciodată până atunci un Cadillac Escalade. După cum vă puteți imagina, mașina mergea grozav. În timp ce ne îndreptam cu ea spre biserică a doua zi dimineața, am căzut de acord că ne-ar fi plăcut să avem o asemenea mașină. Cea pe care o conduceam era modelul mai scurt și era vopsită în alb perlat. Amândurora ne plăcea mai mult modelul scurt decât cel lung și nuanța vopselei ni se părea minunată.

Ei bine, la doar o lună după evenimentul acela, într-o zi, când am ieșit afară să iau ziarul, mi-a sunat telefonul. Era unul dintre membrii bisericii, care mi-a spus pur și simplu: „Aș vrea să vă cumpăr un Cadillac Escalade. Ce culoare v-ar plăcea?” Întrebarea lui m-a luat prin surprindere, dar i-am răspuns că ne-ar fi plăcut unul alb perlat. Am uitat să menționez că preferam modelul scurt. A mai trecut o lună și m-am gândit că omul uitase, poate, de mașina cu pricina, când a sunat din nou telefonul și el m-a anunțat că o găsisse. Ne-am dus să îl întâlnim și ne-a întâmpinat cu un model perfect de Cadillac Escalade, alb perlat, versiunea scurtă. Când ne-am apropiat de mașină, prietenul nostru ne-a spus: „Îmi pare rău că a durat atât de mult, dar nu am reușit să găsec un model lung.” El nu știa că noi nu ne doream modelul lung. Lui îi plăcea mai mult variata aceea și se gândise că și noi am fi preferat versiunea lungă, însă nu reușise să găsească decât una scurtă. Am primit din nou exact ceea ce spuseserăm de comun acord că doream.

O experiență uimitoare de care am avut parte în domeniul afacerilor s-a petrecut în ultimii câțiva ani. După cum știți (sau poate că nu), încă am o firmă care oferă servicii financiare. Înainte să încep să păstoresc o biserică, acum mai bine de douăzeci și cinci de ani, am ajuns să fiu pe primul loc în topul celor cinci mii de birouri care lucrau cu unul dintre furnizorii noștri. Când am deschis biserica, știam că voi fi foarte ocupat și am presupus că nu mă voi putea menține pe primul loc, dar nu a fost așa. În afacerea mea, furnizorii oferă deseori excursii bonus ca stimulent pentru cei aflați în topul vânzărilor în anul respectiv.

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

Unul dintre furnizorii cu care lucram oferea la conferința anuală a firmei sale o sută de mii de dolari bonus birourilor aflate în top zece a căror cifră de afaceri depășea zece milioane. În plus, acorda o excursie frumoasă tuturor celor care făceau un profit de trei milioane. De obicei, eu făceam în fiecare an în jur de patru milioane cu firma aceea, așa că primeam excursia gratuită, după care trebuia să stau pe scaun, la conferința anuală, să asist la împărțirea cecurilor de o sută de mii de dolari. Am făcut lucrul acesta timp de optsprezece ani! Ați auzit bine, optsprezece ani! Nu m-am gândit niciodată că puteam atinge și eu obiectivul acela în timp ce păstoream biserica, așa că nu mi-am exercitat niciodată credința în direcția aceasta.

Dar, într-un an, în timp ce stăteam și priveam cum erau împărțite cecurile de o sută de mii de dolari celor clasați pe primele zece locuri, Domnul mi-a vorbit și mi-a zis: „Tu de ce nu ești pe scenă?” Înainte să pot răspunde, a continuat: „Eu vreau să fii acolo. Vreau ca Numele Meu să fie văzut acolo.” Eram deja în luna martie și, după cum spuneam, de optsprezece ani câștigam în jur de patru milioane cu firma aceea. Omeneste vorbind, nu vedeam nicio cale de a atinge ținta de zece milioane, dar m-am rugat în privința aceasta și, împreună cu Drenda, am semănat sămânța noastră pentru realizarea acestui obiectiv. Domnul mi-a arătat o schimbare pe care o puteam face cu privire la modul în care firma mea procesa cererile, iar schimbarea aceasta a avut efecte semnificative. Pentru a scurta povestea, am ajuns în top zece și am primit cecul de o sută de mii de dolari. Dar partea pe care vreau să v-o împărtășesc este că am atins ținta în urma unei singure vânzări!

Anul următor, firma furnizorului a ridicat la doisprezece milioane plafonul care trebuia atins pentru acordarea cecului de o sută de mii de dolari. Am semănat din nou sămânța noastră și ne-am calificat în top zece. Ați ghicit: am reușit pasul acesta tot în urma unei singure vânzări. În următorii doi ani, programul a fost anulat. Dar, anul trecut, în 2019, a fost reluat tot cu nivelul de zece milioane. Am semănat sămânța și ne-am clasat din nou pe unul dintre primele zece locuri. Ați ghicit iarăși: am reușit tot în urma unei singure vânzări. Era o coincidență faptul că ne atingeam în fiecare an ținta după o

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

singură vânzare? Nu. Noi semănam pentru a atinge pragul minim cerut ca să beneficiem de cecul de o sută de mii de dolari, doar atât. Am făcut-o referindu-ne la faptul că doream să atingem ținta printr-o singură vânzare? Desigur că nu. Noi lucrăm cu toată viteza tot anul și nu aflăm rezultatul decât în ultima zi a ultimei luni. Am văzut și cu ocazia acestor experiențe o imagine uimitoare a modului în care funcționează lucrurile.

Importanța rostirii unei directive

La Conferința Resurselor organizată anul acesta, Dumnezeu mi-a vorbit și mi-a spus să vorbesc oamenilor despre ceea ce învățaserăm eu și Drenda cu privire la rostirea unei directive. Exact așa a numit-o Duhul Sfânt: directivă. Prin urmare, am rezervat un interval învățaturii pe tema aceasta, știind că mulți oameni nu au prea multe cunoștințe despre ea. Potrivit dicționarului, o directivă este o instrucțiune oficială sau care are autoritate. Haideți să mergem un pas mai departe. Dacă eu dau o directivă în lumea spirituală, cine o duce la îndeplinire? Da, cineva o face, dar haideți să aflăm cine.

Isus a luat cuvântul și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu! Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: «Ridică-te și aruncă-te în mare» și, dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut [va fi înfăptuit pentru el]. De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

— Marcu 11:22-24

În pasajul acesta există două aspecte pe care vreau să le subliniez. Observați că el spune: „Dacă va zice cineva...” Aici găsim ceea ce am descoperit eu și Drenda. Cuvintele noastre descătușează puterea cerului pe pământ. În al doilea rând, aș vrea să ne concentrăm asupra acestei părți a pasajului.

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

„...și, dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut [va fi înfăptuit pentru el].”

Observați că textul spune: „va fi înfăptuit pentru el.” Nu pentru Dumnezeu, ci pentru el, pentru cel ce vorbește aici, pe pământ.

Oau! Opriti-vă chiar acum. Trebuie să vă gândiți câteva momente la lucrul acesta. Meditați pe îndelete la el, fiindcă vorbește despre voi. Cine înfăptuiește lucrul cerut pentru omul respectiv? Să citim Evrei 1:14 (NIV) ca să aflăm.

Nu sunt oare toți îngerii duhuri care au o slujbă, trimise să slujească celor ce vor moșteni mântuirea?

Cuvintele folosite în versetul acesta cu privire la îngeri sunt diferite. A sluji înseamnă a îndeplini anumite îndatoriri sau servicii pentru altă persoană, cum sunteți voi, în cazul de față. Celălalt termen se referă la un înalt slujbaș al statului, căruia i s-a încredințat administrarea unui sector al activităților guvernamentale. Potrivit unei definiții parafrazate a îngerilor, ei sunt reprezentanții unei curți a cerului care este autorizată să acționeze în numele Împărăției lui Dumnezeu, în beneficiul vostru! Țineți cont, vă rog, de faptul că noi nu ne putem purta ca niște șefi ai îngerilor, fiindcă ei nu sunt subordonații noștri, însă putem cere curții cerești ceea ce avem nevoie, iar cerul îi va trimite pe îngeri în acțiune. Incredibil!

„Eu trebuie să spun ceva? Nu știam asta.” Cuvintele anterioare descriu lecția pe care am învățat-o de la Dumnezeu în urma experienței pe care v-o voi relata mai jos.

Într-un an, am semănat sămânța pentru un căprior de un an. Eram deja foarte încrezător că voi primi vânatul cerut. Așa că am mers în pădure, așteptându-mă ca el să apară în scurt timp, așa cum se întâmpla de obicei. În timp ce stăteam pe suportul fixat în copac, am văzut, într-adevăr, un căprior de un an mergând prin pădure, dar era prea departe ca să îl dobor cu arbaleta. Am încercat să-i spun să vină la mine, dar nu s-a întâmplat nimic. Nu am văzut niciun alt căprior

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

în dimineața aceea. Am mers și a doua zi la vânătoare, dar nu am zărit nici urmă de vânat. Mi-am dat seama că ceva nu era în ordine.

În timp ce ieșeam a doua zi din pădure, am început să mă rog în Duhul, cerând un răspuns. Duhul Sfânt mi-a arătat îndată ce nu era în regulă. Când semănasem pentru un căprior, scrisesem pur și simplu cecul, îl pusesem într-un plic și îl trimisesem prin poștă. Nu îmi pusesem mâinile peste el și nu rostisem cuvintele pe care le spuneam de obicei. Atunci Duhul Sfânt mi-a amintit situația în care Isus a înmulțit pâinile și peștii, arătându-mi că Domnul a binecuvântat mâncarea înainte să o multiplice. Țin minte că mi-am zis: „Trebuie să fac asta?” Până atunci îmi pusesem întotdeauna mâinile peste plicul acela și mă rugasem cu voce tare, dar în ziua în care trimisesem ultimul plic fusesem foarte ocupat și am uitat pur și simplu să fac lucrul acesta. Crezusem că semănarea seminței era cea care aducea căprioara sub jurisdicția Împărăției.

Ei bine, acum eram nerăbdător să îmi corectez greșeala și să testez ceea ce înțelesesem cu privire la Împărăție, ca să văd dacă era adevărat. Am semănat din nou sămânța pentru un căprior de un an, dar, de data aceasta, cecul a fost însoțit de cuvintele pe care le-am rostit cu privire la el după ce l-am completat. Iată cam cum sună aceste cuvinte: „Tată, astăzi primesc un căprior de un an, în Numele lui Isus, în timp ce semăn această sămânță. Potrivit textului din Matei 11:24, declar lucrul acesta înfăptuit și Ți mulțumesc pentru el. Duhule Sfânt, adu căpriorul de un an în bătaia armei mele, în Numele lui Isus. Amin.” După cum puteți vedea, nu e nimic sofisticat, însă eu nu cer și nu cerșesc un căprior. Eu declar, făcându-mi solicitarea cunoscută. Un soldat aflat pe front nu roagă să fie aprovizionat cu muniție, ci dă comandă pentru ceea ce are nevoie. Cu alte cuvinte, el are acces legal la orice resurse de care are nevoie, așa că nu trebuie să roage să îi fie asigurate, ci doar spune: „Trimiteți muniție.”

Ei bine, în dimineața următoare, înainte de răsăritul soarelui, stăteam la pândă pe suportul montat în copacul meu și, când începea să se lumineze de ziuă, am văzut un căprior singur care se îndrepta spre mine. Era încă prea întuneric să îl pot ținti, dar vedeam că animalul venea drept spre copacul meu. Când s-a apropiat de copac, s-a oprit

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

și, în următoarele cincisprezece minute, a dat ocol încet copacului. Am rămas mai mult decât surprins. Căpriorul era la vreo douăzeci de pași de mine și nu făcea altceva decât să ocolească agale copacul.

Când s-a luminat ceva mai bine de ziuă, am văzut că nu era un mascul cu coarne. Arăta ca o căprioară, fiindcă nu vedeam nici urmă de coarne. Lumina nu era încă foarte puternică, dar la ora aceea aveam voie deja să dobor căprioara. Legile statului Ohio nu permit dimineața vânătoria decât la anumite ore. Nu îmi dădeam seama dacă animalul era sau nu un mascul de un an, dar știam că, de multe ori, începutul de coarne se ascunde sub blană la masculii de un an. Gândindu-mă la purtarea ciudată a acestui vânat, mi-am zis că trebuia să fie căpriorul meu, așa că am țintit și am doborât animalul. Când m-am apropiat de el, am văzut cu încântare începutul de coarne de pe creștetul lui și mi-am dat seama că era, într-adevăr, căpriorul meu de un an. Am lăsat vânatul acolo unde era, fiindcă uitasem să îmi iau cuțitul cu mine, și am pornit spre casă, de unde voiam să iau unul.

Când m-am întors la locul unde era căpriorul, l-am văzut pe Tim venind spre mine. M-a întrebat dacă văzusem vreun vânat în dimineața aceea și i-am povestit cum se derulaseră lucrurile. În timp ce ne apropiam amândoi de căprior, mi-a spus că el nu văzuse nici urmă de vânat în pădure în ultimele trei zile. Tim mersese și el la vânătoare deodată cu mine în toate cele trei zile și acum, când îmi spunea lucrul acesta, am știut care era problema. Mi-am amintit ziua în care venise la mine la birou și îmi dăduse cecul cu care semănase pentru vânatul lui. El direcționase suma aceea către biserică. Mi-am adus aminte că nici el nu rostise vreun cuvânt cu privire la sămânța aceea. I-am explicat atunci ce îmi arătase Dumnezeu în legătură cu semănarea seminței și cu rostirea cuvintelor necesare pentru culegerea recoltei.

În seara aceea, eu și Tim am participat la o întâlnire de afaceri în Columbus, iar în drum spre casă urma să trecem pe lângă biserică. Tim m-a întrebat dacă ne puteam opri puțin să semene altă sămânță, ca de data aceasta să rostească peste ea cuvintele necesare și apoi să o semene. În timp ce stăteam la mine în birou, a semănat sămânța și am

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

văzut că aceasta era pentru un căprior cu șase ramificații. Mi-am spus în sinea mea că declarația lui era destul de îndrăzneță și specifică.

În dimineața următoare, Tim a mers la același copac din care vânasem și eu cu o zi în urmă și a avut parte de aceeași experiență. Înainte să se lumineze, un căprior a venit direct spre copac și a început să se plimbe în jurul lui, până când s-a făcut lumină și a venit ora la care legea permitea vânătoarea. Tim a țintit spre căprior și i s-a părut că l-a nimerit destul de bine. Din păcate, căpriorul a luat-o la fugă și nu l-a mai văzut. Deși l-a căutat două ore, nu a reușit să dea de el. În mod uimitor, ceva mai târziu, un prieten care locuia la trei sferturi de milă distanță, ne-a spus că vecinul lui se trezise în dimineața aceea și găsisse un căprior cu șase ramificații pe coarne zăcând mort pe alea casei lui. Căpriorul avea o săgeată înfiptă în el. Casa aceluia vecin se afla exact în direcția în care fugise vânatul. Prietenul meu mi-a spus că vecinul lui, neștiind cine țintise căpriorul, îl tranșase în dimineața aceea. E o poveste incredibilă, știu, dar lecția a fost învățată.

Rostiți cu voce tare peste sămânța voastră ceea ce vreți să înfăptuiască ea, așa cum a făcut Isus.

Apropo, Tim a semănat o sămânță nouă, a mers din nou la vânătoare săptămâna următoare și a prins căpriorul dorit.

Când vorbiți, fiți specifici

Știu că un căprior cu șase ramificații pe coarne constituie o cerere destul de specifică, dar, după cum descopeream noi în perioada aceea, și Împărăția este specifică! Priviți la natură, de exemplu.

În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.

— Romani 1:20

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

Biblia spune că însușirile invizibile ale lui Dumnezeu se pot vedea în natură. Dați-mi voie să vă pun o întrebare: cât de detaliată este natura? Extrem de detaliată! Dacă v-aș spune că voi cumpăra o mașină, întrebarea voastră ar fi: „Ce fel de mașină?”, nu-i așa? Nu veți avea în minte imaginea unei mașini dacă nu vă dau detalii. Puteți vedea „mașina” când știți în mod specific despre ce este vorba: despre o culoare și un model anume de Ford sau de Chevrolet. Dacă spun doar cuvântul *mașină*, nu aveți în minte imaginea ei decât dacă specific despre ce fel de mașină este vorba. La fel trebuie să procedați și în viața voastră de rugăciune.

Ați citit vreodată un document oficial? Sunt sigur că da. Ele sunt extrem de detaliate. Ei bine, la fel stau lucrurile și cu efectele care se produc în urma cuvintelor rostite de voi, chiar și atunci când nu doriți să se întâmple așa. Priviți cum a acționat Isus. El a înțeles importanța cuvintelor.

Când S-a coborât Isus de pe munte, multe noroade au mers după El. Și un lepros s-a apropiat de El, I s-a închinat și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești.”

Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: „Da, vreau, fii curățit!” Îndată a fost curățită lepra lui.

— Matei 8:1-3

Observați că nu s-a întâmplat nimic până în momentul în care Isus a spus: „Fii curățit!”

Când a ajuns Isus de partea cealaltă, în ținutul gadarenilor, L-au întâmpinat doi îndrăciți, care ieșeau din morminte. Erau așa de cumpliți, că nimeni nu putea trece pe drumul acela. Și iată că au început să strige: „Ce legătură este între noi și Tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de vreme?”

Departa de ei era o turmă mare de porci, care pășteau. Dracii rugau pe Isus și ziceau: „Dacă ne scoți afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci.”

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

„Duceți-vă”, le-a zis El. Ei au ieșit și au intrat în porci. Și, deodată, toată turma s-a repezit de pe râpă în mare și a pierit în ape.

—Matei 8:28-32

Observați, vă rog, că demonii vorbeau cu Isus și nu fugeau! Purtau efectiv o discuție! Demonii au plecat doar când Isus a zis: „Duceți-vă!” Voi aveți autoritatea, aveți cheile, dar trebuie să vorbiți, să spuneți ceva. Împărăția lui Dumnezeu este una guvernată de legi care se aplică atunci când se exercită autoritatea cuvenită. Cuvintele voastre contează!

Înainte să trecem mai departe, să recapitulăm ce am învățat. Când Isus a binecuvântat pâinea și peștii, hrana aceasta a trecut dintr-o împărăție în alta. Aidoma lui Isus, veți dori să roștiți o directivă atunci când semănați sămânța voastră. Ce vă așteptați să se întâmple după ce o semănați? Fiecare sămânță este însoțită de o imagine. Fiecare promisiune este însoțită la rândul ei de o imagine. Vom vorbi mai târziu despre lucrul acesta, dar următoarea întrebare pe care vreau să o abordăm se leagă de locul unde ar trebui să semănați sămânța voastră.

VOI AVEȚI AUTORITATEA, AVEȚI CHEILE, DAR TREBUIE SĂ VORBIȚI!

Unde ar trebui să semănați sămânța?

În primul rând, veți dori să semănați într-o lucrare pe care o desfășoară Dumnezeu pe pământ. Vă rog să observați că nu mă refer la generozitatea care face parte din modul vostru obișnuit de viață și care vă determină să dăruiți celor în nevoie.

Cine are milă de sărac împrumută pe Domnul și El îi va răsplăti binefacerea.

— Proverbe 19:17

Este adevărat că, atunci când sunteți generoși, Dumnezeu vă va răsplăti!

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

Nu uitați: oricine seamănă puțin, va secera puțin, iar oricine seamănă cu generozitate, va secera cu generozitate. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui, nu de silă sau din constrângere, căci Dumnezeu iubește dătătorul voios. Și El vă poate binecuvânta din belșug, pentru ca, în toate lucrurile și în orice vreme, să aveți toate cele trebuincioase, ca să prisosiți în orice faptă bună. După cum este scris: „Au împrăștiat fără plată daruri săracilor; neprihănirea lor rămâne în veci.” Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană va asigura și va spori sămânța voastră și va mări recolta neprihănirii voastre. Veți fi îmbogățiți în toate prvințele, ca să puteți fi generoși cu fiecare ocazie și, prin noi, generozitatea voastră va face să se aducă mulțumiri lui Dumnezeu.

Slujirea pe care o faceți voi nu acoperă doar nevoile copiilor Domnului, ci dă naștere multor expresii ale mulțumirii la adresa lui Dumnezeu. Dovada dată de slujirea voastră îi va face pe alții să Îl laude pe Dumnezeu pentru ascultarea care însoțește mărturisirea Evangheliei lui Dumnezeu și pentru generozitatea cu care împărțiți cu ei și cu toți ceilalți ce aveți. Și în rugăciunile lor pentru voi, vă poartă în inimă, datorită harului neasemuit pe care vi l-a dat Dumnezeu. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui de nedescris!

— 2 Corinteni 9:6-15, NIV

Evident, Dumnezeu îi răsplătește pe cei generoși. Însă dărnicia la care mă refer eu este **o dărnicie care are o țintă clară** și care urmărește **o recoltă anume**. Includ sămânța mea în tipul de dărnicie despre care vorbesc. A fi generos este un act de compasiune și, de obicei, eu nu numesc generozitatea dărnicie, ci revendic mai degrabă ceea ce am citit în 2 Corinteni 9, și anume faptul că Dumnezeu îmi va da sămânță ca să fiu generos și, pe măsură ce acționez cu generozitate, El îmi va spori avuția, pentru ca și dărnicia mea să sporească.

Dărnicia cu o țintă anume

Am menționat faptul că, atunci când semăn, sunt implicat în ceea ce eu numesc dărnicia cu țintă. Așa a procedat Isus în Matei 6. Avea în față o nevoie foarte specifică, pentru care era necesar un răspuns specific. Isus avea nevoie de mâncare cu care să hrănească douăzeci de mii de oameni, iar pentru aceasta era necesară o sămânță foarte specifică cu care să lucreze. În cazul Lui, El nu semăna sămânța, ci o primea. Nu era vorba despre niște daruri de bunăvoie, în care pune fiecare ce dorește. El trebuia să găsească pe cineva care să semene o sămânță specifică, pentru ca aceasta să se multiplice în mâinile lui Dumnezeu. De aceea Isus a spus: „Duceți-vă și vedeți câte pâini aveți.” În momentul acela, avea nevoie de pâine și de pește, nu de lemne de foc sau de o haină, ci exact de pâine și pește.

Asigurați-vă că, atunci când semănați, roștiți directiva pentru împlinirea nevoii specifice pe care o aveți. Când eu am nevoie de ceva specific, de obicei acționez dăruind în felul acesta în care spun clar care este nevoia mea și dând seminței numele lucrului necesar, atunci când o semăn. Când dăruiesc, de regulă printr-un cec sau online, scriu efectiv la secțiunea mențiuni pentru ce este suma aceea. Dacă dăruiesc prin intermediul internetului, notez undeva cât am dat, directiva rostită, data și ora la care am dăruit. Nu uitați, voi nu așteptați să primiți cândva, în viitor, lucrul pentru care v-ați rugat sau pe care l-ați declarat, ci îl primiți atunci când vă rugați!

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

— Marcu 11:24

Această dărnicie cu țintă este semănată într-o lucrare a Împărăției, în ceva ce Dumnezeu face pe pământ. De obicei, aleg o lucrare în care Dumnezeu a dat unui bărbat sau unei femei o însărcinare care are nevoie de susținere financiară. Subliniez din nou că nu este vorba despre ajutarea celor săraci sau nevoiași, care este la rândul ei voia lui

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

Dumnezeu și despre care El spune clar că este urmată de o răsplată. Noi vorbim acum despre dărnicia cu țintă. Desigur, puteți semăna acest tip de dărnicie în biserica voastră locală; de fapt, o mare parte a acestui fel de dărnicie ar trebui să fie direcționat spre biserica din care faceți parte.

Fiindcă am ajuns la subiectul bisericii locale, zeciuiala voastră ar trebui să se îndrepte spre aceasta. Mulți oameni care fac parte din biserica noastră online mă întrebă dacă pot da lucrării noastre zeciuiala lor. Eu le spun: „Binăușeles că da.” Însă îi încurajez, de asemenea, să găsească o biserică locală bună în zona unde locuiesc. Dar, dacă noi suntem biserica lor principală, da, își pot da zeciuiala la noi. Cu toate acestea, ca păstor, știu că oamenii vor crește mai repede și vor deveni mai puternici dacă fac parte dintr-o biserică locală bună. Pe de altă parte, dacă sunteți membrii unei biserici a cărei învățătură promovează îndoiala și necredința, aceasta nu este o biserică pe care să doriți să o sprijiniți și să o frecvențați. În ce privește semănatul în lucrarea unei organizații creștine, puteți alege o lucrare care înțelege credința și învoiala. Aveți grijă la cele care fac afirmații de felul: „Ne vom scufunda dacă nu ne susțineți.” O asemenea exprimare nu reflectă credința. Biblia ne arată foarte clar să nu semănăm pentru că suntem constrânși. Dacă un slujitor al lui Dumnezeu vă face să vă simțiți vinovați că nu semănați în lucrarea lui sau dacă vă presează să o faceți, ar fi de dorit să vă păstrați banii. Credința nu are nevoie de insistențe.

Dacă vreți să semănați, dar nu simțiți nicio călăuzire spre o destinație anume, direcționați banii spre o lucrare care considerați că a dovedit rezultate și care promovează credința în ceea ce spune Dumnezeu. Nu semănați niciodată într-o biserică a cărei învățătură afirmă că Dumnezeu omoară oamenii, că le dă cancer ca să îi învețe ceva sau alte bazaconii de felul acesta. Semănați într-o lucrare care proclamă Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu uitați să mărturisiți sau să roștiți care este scopul seminței semănate, atunci când dăruieți. Eu și Drenda am făcut lucrul acesta de când Domnul m-a învățat cum să prind căprioara în primul an. Desigur, am avut parte și de anul despre care v-am povestit în capitolul acesta, cel în care nu am rostit cu privire la sămânța mea

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

care era scopul ei, și ați aflat ce întorsătură au luat lucrurile. Ani de zile spuseseam ce obiectiv aveam când semănam sămânța, fără să ne gândim prea mult la elementul acesta și fără să știm că el era o parte vitală a semănatului. Am presupus că nu era nevoie de nimic altceva decât de simpla dăruire a banilor pentru ca sămânța mea să ajungă sub jurisdicția cerului, însă realitatea era alta. În lipsa unei directive clare, nu există focalizare, nici o recoltă concretă. Iar dacă nu știți care este recolta exactă, veți pierde anotimpul destinat culegerii ei.

Am învățat multe lecții prin intermediul vânătorii de căprioare, iar acum, când ne apropiem de finalul acestui capitol despre exercitarea credinței, vreau să adaug încă o întâmplare.

Trecuseră doar câțiva ani de când învățasem cum să vânez prin credință, când am hotărât la un moment dat să nu semăn sămânța într-un an. Nu i-am spus nimic Drendei despre lucrul acesta; pur și simplu, când s-a apropiat sezonul de vânătoare, nu am adus în discuție subiectul semănatului sau al rugăciunii pentru vânatul căprioarei. În anii anteriori avusesem parte de experiențe uimitoare când acționasem așa cum mă învățase Dumnezeu, dar cred că toate acestea erau o noutate pentru mine și mi-am zis că aveam credință pentru căprioara din anul acela, așa că nu mai trebuia să parcurg procesul manifestării credinței prin semănarea unei semințe. Cred că puteți ghici ce s-a întâmplat.

În dimineața din deschiderea sezonului, cred că am văzut un căprior alergând la vreo trei sute de pași de mine și aceasta a fost tot. Nici vânătoarea de seară nu a mers mai bine. Când m-am întors cu mâna goală acasă în prima zi a sezonului, Drenda era împreună cu o prietenă când i-am spus că lucrurile nu merseseră bine. I-am mărturisit că nu urmasem instrucțiunile pe care mi le dăduse Dumnezeu cu privire la vânătoarea de căprioare. Drenda mi-a zis: „Mă întrebam care e situația când ai plecat la vânat.” Ei bine, mi-am recunoscut greșeala și le-am cerut să se roage împreună cu mine. Am completat cecul care constituia sămânța pentru vânatul meu, fără să cer ca acesta să fie neapărat mascul sau femelă. Ne-am pus mâinile cu toții peste cec, ne-am rugat și am primit vânatul prin credință.

ÎMPUTERNICIREA PENTRU ASIGURAREA RESURSELOR VOASTRE

A doua zi, nu am putut merge în pădure de dimineață, așa că m-am dus seara. Pusesem ochii pe un arțar mare, aflat la marginea proprietății mele, care mi se părea potrivit pentru statul la pândă, și am pornit într-acolo. Era o după-masă foarte caldă pentru luna decembrie, cu aproape douăzeci de grade, și bătea vântul. După doar câteva minute de când m-am instalat la pândă, din pădure a ieșit o căprioară uriașă, care s-a îndreptat spre câmpul pe care îl mărginea arțarul. Căprioara s-a oprit cu partea laterală spre mine, în poziția perfectă pentru a o ținti. Mi-am dat seama că era la vreo șaptezeci și cinci de pași distanță și nu eram foarte sigur dacă bătaia armei pe care o aveam era suficient de lungă. Dar am țintit cu grijă și căprioara s-a prăbușit la pământ. Cât de entuziasmat am fost! Am ajuns acasă înainte de lăsarea întunericului, unde ne-am bucurat cu toții de legile Împărăției, în vreme ce eu mi-am învățat lecția.

În capitolul acesta, am recapitulat al doilea principiu pe baza căruia putem primi din partea Împărăției:

Pasul al doilea: semănarea seminței în Împărăția lui Dumnezeu.

Am învățat că, atunci când semănăm sămânța într-o lucrare a Împărăției, ea trece dintr-o împărăție în alta. Am recapitulat, de asemenea, modul în care semănăm sămânța: cu cuvinte și rostirea unei directive. Iată alte câteva puncte pe care e bine să le ținem minte în timp ce mergem mai departe:

1. Putem da un nume banilor.
2. Putem semăna pentru o nevoie specifică.
3. Nu putem semăna zeciuiala.
4. Dăruirea nu este o formulă; ea trebuie făcută prin credință.
5. Dăruirea specifică aduce o recoltă specifică.

Noi semănăm sămânța însoțind-o cu cuvinte.

CAPITOLUL 6

CREDINȚA ESTE CHEIA

La câțiva ani după ce am deschis biserica, mergeam cu mașina spre casă și aproape ajunseseam la intrarea care ducea spre căsuța cea veche de la fermă, când am văzut nu departe în fața mea girofarul mașinii de poliție. M-am gândit că echipajul oprise un șofer care depășise viteza. Am încetinit și am văzut, într-adevăr, o mașină care fusese oprită în fața celei de poliție pornind motorul și îndepărtându-se. Când am ajuns în dreptul mașinii de poliție și am încetinit, ceva mi-a atras atenția. Pe marginea drumului era întins un căprior frumos, cu opt ramificații pe coarne. Mi-am dat seama într-o clipă ce se întâmplase. Căpriorul fusese lovit de mașina pe care tocmai o văzusem plecând.

Am oprit îndată după ce am trecut de căprior, am mers până la mașina echipajului de poliție și l-am întrebat pe ofițer ce avea de gând să facă cu căpriorul. Fiindcă străduța care ducea spre casa mea era la doar câteva sute de metri distanță, iar eu aveam copii de hrănit, m-am gândit să întreb dacă puteam lua eu căpriorul. Polițistul a părut ușurat văzând că cineva voia animalul. Mi-a cerut numele, adresa și mi-a dat talon ca dovadă că avem dreptul să iau căpriorul.

Chiar înainte să ne despărțim, mi-a spus că sunt solicitați mereu pentru astfel de situații și că, dacă eram interesat, îmi putea trece numele pe o listă a celor care erau sunați când o căprioară era lovită pe șosea și nu o revendica nimeni. Mi s-a părut o idee grozavă. Era la începutul toamnei și încă nu mersesem la vânatoare. Pe atunci nu începusem să folosesc arbaleta, iar sezonul de vânatoare cu arme de foc nu începea decât în prima săptămână din decembrie, așa că mi-am

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

zis că era minunat să fac rost atunci de carne de vânat. Nu a trecut mult până când am primit un telefon de la poliție să merg după altă căprioară. Înainte să înceapă sezonul de vânătoare, tranșasem deja patru sau cinci exemplare. Nu mai țin minte numărul lor exact, dar știu că au fost cel puțin patru. Oricum, ideea e că aveam congelatoarele pline încă înainte de începutul sezonului de vânătoare.

În mod neobișnuit, Drenda urma să fie plecată din oraș pe tot parcursul săptămânii în care era deschis sezonul de vânătoare. Nu îmi amintesc de ce era plecată, dar știu că nu ni se întâmpla atunci prea des să fim departe unul de altul timp de o săptămână întreagă. Așa că nu m-am rugat împreună cu ea cu privire la vânătoarea de căprioare și nici măcar nu am semănat o sămânță pentru aceasta. Poate era din pricină că-mi ziceam în sinea mea că nu conta dacă prindeam sau nu ceva, fiindcă deja aveam congelatorul plin. Dar, de mers, am mers la vânătoare, bineînțeles. Pentru a scurta povestea, vă voi spune doar că m-am dus la vânat toată săptămâna și că n-am avut ocazia să țințesc nici măcar o dată. Când Drenda s-a întors acasă, mi-a amintit de ceea ce Dumnezeu mă învățase deja cu privire la semănatul seminței și la rugăciunea făcută împreună pentru a primi vânatul.

Timpul a trecut, iar anul următor eram hotărât să nu mai fac aceeași greșală. Deși departamentul de poliție ne-a sunat de vreo două ori cu privire la căprioarele lovite pe șosea, cred că am luat doar una dintre ele, fiindcă aveam de gând să obțin cea mai mare parte a cărnii mergând eu însumi la vânat. De data aceasta, eu și Drenda am semănat sămânța și ne-am rugat cu privire la ea, cerând un căprior. Nu am specificat mărimea lui, ci doar că voiam un căprior. Nu am reușit să merg la vânătoare în dimineața primei zile a sezonului, dar abia așteptam să mă duc spre seară. Din păcate, nici de data aceasta nu a apărut nicio căprioară. În timp ce mă îndreptam spre casă după ce-mi petrecusem seara la pândă, în pădure, mă luptam cu confuzia.

Când eram la masă, servind cina, a sunat dintr-o dată telefonul. Era departamentul de poliție, care mă informa că avea un căprior lovit pe șosea. Am întrebat unde se afla animalul și am primit adresa. Nu mi-a venit să-mi cred urechilor. „Puteți repeta adresa, vă rog?” am zis eu. Operatoarea a repetat adresa și mi-am dat seama că era chiar cea a

locuinței noastre! Am rămas șocat. M-am dus la fereastră și am văzut, într-adevăr, girofarurile mașinii de poliție la capătul aleii noastre. Am răspuns că voi sosi imediat. Casa noastră era la vreo trei sute de pași de șosea și țin minte că am străbătut distanța aceea cuprins de uluială. Când am ajuns în stradă, am dat peste un căprior mare, de un an, în stare perfectă. Am completat niște formulare, i-am mulțumit ofițerului, după care am dus căpriorul în hambar. Eram foarte confuz, dar apoi nu m-am mai gândit la vânatul de căprioare până prin lunile septembrie, octombrie ale anului următor.

Care este sursa voastră?

Nu îmi mai aduc aminte în ce luna era, dar am ieșit într-o zi să alerg în partea din spate a proprietății noastre, cum făceam din când în când, ca să mă mențin în formă. În timp ce alergam, am început să mă rog cu privire la ceea ce se întâmplase în ultimii doi ani. Pur și simplu nu înțelegem experiența avută. Dintr-o dată, în minte mi-au apărut foarte clar cuvintele „lista poliției”. Am stat și m-am gândit o vreme. Încerca Dumnezeu să-mi spună ceva? Atunci am înțeles. Mi-am dat seama că încrederea mea nu fusese în Cuvântul lui Dumnezeu sau în Împărăția Lui, ci în lista poliției! Știam că, dacă nu primeam căprioara când mergeam eu la vânat, lista aceea îmi va furniza una.

Am înțeles atunci și de ce, în anul precedent, primisem un căprior la capătul aleii noastre, nu unul doborât de arma mea. Credința mea era legată de lista aceea. Când eu și Drenda semănaserăm pentru căpriorul de anul acela, vânatul a apărut când am mers prima oară la vânătoare, dar în locul greșit. Sau să nu fi fost greșit oare? Am rămas uluit în timp ce Duhul Sfânt îmi arăta limpede cum stăteau lucrurile. Atunci am înțeles că acel căprior apăruse de acolo unde îmi era credința, adică de pe lista poliției. Odată ce mi-am dat seama de faptul acesta, m-am îndreptat în fugă spre casă și am sunat îndată la poliție, cerând să îmi fie scos numele de pe lista aceea. Am învățat că planul nostru de rezervă este, de fapt, adevăratul nostru plan! Din anul acela, nu mi s-a mai întâmplat niciodată să merg la vânătoare și căprioara sau căpriorul să nu apară.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Iată, dar, cât de amăgitoare sunt inimile noastre. Cu atâta ușurință ne îndreptăm încrederea spre lucrurile fizice. Trebuie să fim conștienți de faptul acesta și să veghem în privința lui. Credința nu are nevoie de un plan de rezervă. Sunt uimit și acum la gândul că, deși credința mea se baza pe lista poliției, căprioara aceea a apărut la capătul aleii mele, în prima zi a deschiderii sezonului de vânatoare. Experiența aceasta aduce în scenă cel de-al treilea principiu pe care mi l-a arătat Dumnezeu.

Pasul 3: Semănați sămânța când aveți credință!

Elementul acesta este unul important, după cum am văzut mai devreme, când ucenicii nu au putut scoate afară demonul din băiatul posedat. Isus le-a spus că lipsa lor de credință era explicația celor petrecute. Am arătat mai devreme ce este credința și cum o putem obține, însă este esențial să învățați să vă analizați singuri, să vedeți dacă aveți sau nu credință. Îngăduiți-mi să vă dau un test simplu, în urma căruia puteți vedea dacă aveți credință sau nu. Închideți ochii. Ce vedeți?

Credința este substanța lucrurilor sperate, dovada lucrurilor care nu se văd.

— Evrei 11:1, KJV

Credința este substanța lucrurilor sperate. Speranța este întotdeauna însoțită de o imagine. Dacă eu v-aș promite un cornet cu înghețată, în clipa următoare ați avea în minte imaginea unui asemenea cornet. Dacă ați crede că oferta mea este sinceră și că am mijloacele necesare pentru a plăti, v-ați vedea cu înghețata în mână și ați fi deja plini de entuziasm.

La fel stau lucrurile și în cazul Cuvântului lui Dumnezeu. Când credeți o promisiune a lui Dumnezeu și sunteți pe deplin convingeți că El are intenția și mijloacele să Se țină de promisiune, veți avea în fața ochilor o imagine a voastră și a promisiunii Lui împlinite. Deși s-ar putea să nu fiți în momentul acela în posesia lucrului promis, vă veți

purta ca și cum ați fi, căci, într-un fel, chiar sunteți. Promisiunea este valabilă, intenția la fel, așa că ea este a voastră. Așadar, credința, care presupune să fiți pe deplin încredințați de intenția și de puterea lui Dumnezeu este substanța promisiunii făcute vouă. Ea este, totodată, dovada lucrurilor care încă nu se văd.

Mai urmează încă să încasați cecul, ceea ce constituie procesul legal care se aplică în domeniul spiritual la fel ca în cel fizic. De aceea, când zic: „Închideți ochii. Ce vedeți?” vă spun de fapt următorul lucru: dacă nu puteți vedea lucrul dorit, nu îl veți avea. Dați-mi voie să condensez ideea într-o frază foarte simplă: dacă vă închideți ochii și nu vă vedeți având promisiunea, nu aveți credință. Dacă sunteți bolnavi și, când închideți ochii, vă vedeți vindecați, adică restaurați pe deplin și lipsiți de orice frică, având siguranța deplină că sunteți tămăduiți, aceasta este credința. Dar, dacă închideți ochii și vă vedeți pe voi înșivă bolnavi, așteptând să fiți vindecați, atunci nu aveți credință. Dacă aveți nevoie de bani și credeți o promisiune a lui Dumnezeu, atunci nu mai sunteți neliniștiți cu privire la bani, ci vă vedeți având resursele financiare necesare.

**CÂND CREDEȚI O
PROMISIUNE A LUI
DUMNEZEU ȘI SUNTEȚI PE
DEPLIN CONVINȘI CĂ EL ARE
INTENȚIA ȘI MIJLOACELE SĂ
SE ȚINĂ DE PROMISIUNE,
VEȚI AVEA ÎN FAȚA OCHILOR
IMAGINEA VOASTRĂ ȘI A
PROMISIUNII ÎMPLINITE.**

Frica este opusul credinței

Frica nu poate coexista cu acest fel de încredere. Dacă încă sunteți neliniștiți cu privire la rezultat, nu aveți credință. Când vine vorba despre credință, trebuie să știți cum să discerneți dacă o aveți sau nu. Nu veți dori să luați decizii majore fără credință, fiindcă atunci o veți face însoțită de teamă. Frica se mulțumește întotdeauna să rămână în perimetrul în care se simte în siguranță și ea dovedește necredință. De

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

aceea am spus să semănați întotdeauna sămânța voastră când aveți credință. Nu vreți să o semănați ca pe o formulă, parcurgând pur și simplu pașii dăruirii, fiindcă o asemenea acțiune nu va da niciun rod. Trebuie să fiți încredințați de ceea ce spune Dumnezeu, așa încât, atunci când închideți ochii, să nu vedeți altceva decât imaginea voastră și a promisiunii împlinite. Voi o aveți deja, sunteți în posesia ei, este a voastră, iar pacea a înlocuit orice îngrijorare pe care ați putea-o avea.

Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus.

— Filipeni 4:6-7

Când aveți credință, inima voastră este plină de o pace care nu se bazează pe circumstanțe, ci pe promisiunea lui Dumnezeu.

Apoi, o dovadă a credinței este abilitatea voastră de a vă apăra într-o curte spirituală de judecată. Întrucât credința se întemeiază pe Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să știți de ce credeți ceea ce credeți. Imaginați-vă că vă aflați într-o curte de judecată și că voi sunteți avocatul apărării. Acuzarea declară cu privire la clientul vostru că stă ilegal în casa clientului său și că această casă nu aparține clientului vostru, ci că este proprietatea clientului ei. Ce ați face? Ați spune că vă pare rău și că în cel mai scurt timp clientul vostru va elibera locuința? Dacă sunteți în posesia actului de proprietate, frica este înlocuită de încredere și veți spune judecătorului să îi dea afară din sala de judecată pe impostorii aceia. Așa acționează credința. Ea cunoaște adevărul, este încrezătoare și pare aproape arogantă. Puteți apăra, deci, poziția voastră?

Sarah a venit într-o zi la noi la biserică neștiind unde ajunsese, fiindcă era nou venită în oraș și se plimba cu mașina pe străzile lui. Ea și soțul ei fuseseră transferați în Columbus și se rugaseră să găsească o biserică. În timp ce mergea cu mașina prin oraș, au oprit în fața clădirii noastre și s-au gândit să facă o încercare și să vadă cum era. Nu au mai plecat niciodată. Sarah suferise toată viața de astm. În copilărie

fusese internată frecvent în spital, fiind prizoniera bolii. Învățase cum să se ferească de anumite medii care îi declanșau crizele de astm și purta la ea inhalatorul oriunde mergea.

La Biserica Faith Life, a învățat că vindecarea era dreptul ei legal și cum putea să se apere spiritual. La un serviciu, în timp ce îl asculta pe unul dintre membrii bisericii descriind felul în care fusese vindecat de o boală care îi puna viața în pericol, Sarah s-a hotărât. Știind că Dumnezeu nu face deosebire între oameni, și-a scos inhalatorul din geantă și l-a înlocuit cu carduri pe care erau scrise versete din Biblie despre dreptul ei legal de a fi vindecată. Le citea în fiecare zi. Ori de câte ori simțea că urma să se declanșeze o criză de astm, lua un astfel de card în locul inhalatorului și nu a mai avut niciodată crizele acelea!

Mătușa mea a venit la mine cu ocazia unei reuniuni de familie. M-a întrebat dacă voiam să mă rog pentru ea, fiindcă avea cancer pulmonar și urma să fie operată peste o săptămână și jumătate, pentru îndepărtarea unei tumori considerabile. Mi-a povestit că medicii monitorizau de un an și jumătate o tumoare de pe plămâni ei, care ajunsese de mărimea unui grepfrut. Aceasta începuse dintr-o dată să crească în ritm accelerat și doctorii îi spusese că trebuia îndepărtată. În timp ce stăteam și o ascultam, m-am gândit la viața ei. Mătușa mea fusese tot timpul o fumătoare înrăită și știam că nu mersese la biserică de mulți ani. I-am promis că ne vom ruga pentru ea, dar am simțit că nu era pregătită în momentul acela pentru rugăciune. Am întrebat-o dacă, înainte să mă rog, dorea să citească niște materiale despre vindecare pe care voiam să i le dau. A fost de acord.

Știam că ea Îi predase Domnului viața ei cu ani în urmă, dar că nu trăise pentru El. Speram că, dacă va petrece timp meditănd la promisiunile lui Dumnezeu legate de vindecare, credința ei va fi încurajată. Știam, de asemenea, că aveam șanse mult mai mari să vedem un rezultat pozitiv dacă ne puteam ruga în învoială cu ea și cu Cuvântul lui Dumnezeu, ca ancoră și speranță în care ne puneam încrederea.

Așa că duminica următoare, mătușa mea a venit la biserică, așa cum spusese că va face. După serviciul de închinare, am rugat-o să vină în față și am întrebat-o dacă citise materialul pe care i-l dădusem. Mi-a răspuns afirmativ, iar eu am întrebat-o: „De unde știi că vei fi

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

vindecată când îmi voi pune mâinile peste tine?” Ea a citat câteva versete din Scriptură și a afirmat că încrederea ei se baza pe Cuvântul lui Dumnezeu. Am știut atunci că era pregătită pentru rugăciune, mi-am pus mâinile peste ea, m-am rugat, iar ea s-a prăbușit la pământ sub puterea lui Dumnezeu. Când s-a ridicat, a exclamat tremurând: „Sunt vindecată!”

În marșea următoare a mers la spital pentru îndepărtarea tumorii, dar medicii nu au mai găsit nimic pe plămânul ei. Nu era nicio tumoră și nicio cicatrice sau un semn că existase acolo vreo excrescență.

Este ciudat să vedeți cum își trăiesc oamenii viața. După ce a fost vindecată, ne-am fi așteptat ca mătușa mea să Îi fie atât de recunoscătoare lui Dumnezeu încât să nu mai lipsească niciodată de la biserică tot restul zilelor ei.

Nu s-a întâmplat așa. Cred că am mai văzut-o o singură dată după duminica aceea. A murit șase sau șapte ani mai târziu, de altă formă de cancer. Însă, de data aceasta, nu mi-a mai cerut să mă rog pentru ea.

Țineți-vă strâns de momentul în care v-ați exercitat credința

Le amintesc întotdeauna oamenilor că există întotdeauna un interval de timp între momentul în care spun: „Amin” și cel în care rostesc: „Iată răspunsul!” Din cauza acestui fapt, este vital să vă țineți strâns de momentul în care v-ați exercitat credința. Vă sugerez să îl notați în jurnalul vostru sau în altă parte, ca să vă aducă aminte de pasul făcut. Am mai spus lucrul acesta, dar îl subliniez din nou, pentru că îl consider foarte important. Iată un exemplu de notițe pe care le-aș putea face: „În 12 noiembrie, la ora 1:30, cred că am primit (notați cererea voastră specifică), conform pasajului din Marcu 11:24, și cred că am primit când m-am rugat.” Puteți adăuga și alte mențiuni, precum numele persoanei cu care v-ați învoit să cereți, suma pe care ați semănat-o și spre ce lucrare a lui Dumnezeu ați direcționat-o.

Acesta este doar un exemplu, dar este important să notați lucrul acesta, fiindcă îl veți putea folosi mai apoi ca armă, pentru a lupta.

Când împrejurările vă ispitesc să dați înapoi, cuprinși de teamă, vă puteți aminti vouă înșivă data și ora la care ați primit răspunsul. Când frica încearcă să se ridice, eu iau hârtia pe care am scris și o citesc cu glas tare, ca pe o declarație. „Nu, Frică, tu ești o mincinoasă. Eu am primit deja în data și la ora aceasta, conform cu (roștiți pasajul din Scriptură pe care vă bazați).” Uneori, trebuie să citesc însemnarea aceea de mai multe ori, ca inima mea să se liniștească și să se umple de pace. Nu îngăduiți aparentelor eșecuri să vă momească să vă pierdeți credința. De fapt, principiul acesta a fost atât de puternic pentru noi în anii în care ne creșteam copiii, încât, la întâlnirea săptămânală de rugăciune a familiei noastre, țineam un jurnal în care notam pentru ce ne rugaserăm și ce crezuserăm că am primit. L-am numit „Jurnalul Iacov 4”. Organizația noastră are de vânzare astfel de jurnale, dacă doriți unul.

Uneori, la nivel spiritual au loc lucruri de care nu sunteți conștienți. Dumnezeu lucrează pentru a orchestra totul, dar s-ar putea să fie nevoie de timp și să existe multe piese de puzzle care trebuie să fie așezate la locul lor. De exemplu, pentru ca Dumnezeu să împlinească nevoia voastră financiară, s-ar putea să fie nevoie să vorbească unei persoane să se îngrijească de ea sau să vă scoată în cale o oportunitate de a câștiga banii necesari. Toate acestea presupun timp.

Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi, când ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerеști înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum! Dar căpetenia împărăției perșilor mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; însă iată că Mihail, una dintre căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în

**EXISTĂ ÎNTOTDEAUNA UN
INTERVAL DE TIMP ÎNTRE
MOMENTUL ÎN CARE SPUN:
„AMIN” ȘI CEL ÎN CARE
ROTESC: „IATĂ RĂSPUNSUL!”**

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

ajutor și am ieșit biruitor la împărăția Persiei. Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.

— Daniel 10:12-14

Haideți să revenim puțin la povestea cu campusul, pe care v-am spus-o ceva mai devreme. Merseserăm să vedem diferitele clădiri disponibile și ne-am gândit că am putea închiria spațiul din unele dintre ele, însă nu am simțit imboldul de a cumpăra vreo locație. Când am început demersul acesta al găsirii unui campus, am semănat o sămânță ca Dumnezeu să ne arate locul perfect. De fiecare dată când găseam o locație și o evaluam, simțeam o rețineră în duhul nostru, astfel că aproape am ajuns să ne descurajăm. Am mers să vedem fiecare clădire din zona în care doream să deschidem campusul, însă nu am găsit opțiuni disponibile de care să ne simțim atrași.

Una dintre valorile pe care biserica noastră pune mare accent este dorința de a-i educa pe copiii noștri și de a avea grijă de familii. Am vorbit de multe ori despre posibilitatea de a avea cândva o școală, un centru de zi, un program after school și multe altele pentru a sluji comunității noastre. Spațiul în care ne aflam era deja folosit la capacitatea maximă, fapt care ne împiedica să realizăm aceste proiecte.

Ați putea spune că, în situația aceea, Împărăția nu părea să ne ofere o soluție, dar trebuie să țineți minte că noi semănaserăm deja pentru campusul perfect. Realitatea era că Dumnezeu știa că școala pe care am cumpărat-o în final urma să fie scoasă la vânzare. El vedea imaginea de ansamblu. Proprietatea nu era încă disponibilă în momentul în care am început noi căutarea.

Dumnezeu nu știa doar că acea școală era campusul perfect pentru noi, ci și modul în care urma să achităm prețul ei. Programasem cel puțin de patru ori să ne întâlnim la cină cu familia care a plătit campusul pentru noi. Din pricina diferitelor împrejurări cu care ne-am confruntat și noi, și ei, am fost nevoiți să amânăm seara în care ne-am întâlnit. Noi merseserăm să vedem proprietatea chiar în dimineața zilei în care am servit cina cu ei.

Mai erau și alții care doreau să cumpere școala, dar noi am fost cei care au făcut prima ofertă. Totul s-a sincronizat perfect. Când am semănat cei o sută de mii de dolari, cu două zile înainte de cina aceea, în urma instrucțiunii primite din partea Duhului Sfânt, cred că cel rău urma să încerce să țină ascunsă de noi școala aceea sau să folosească altă tactică pentru a ne împiedica să intrăm în posesia campusului. Când Dumnezeu mi-a spus să semăn banii aceia și să îl mustru pe Satana care căuta să ne împiedice să găsim campusul, cred că a fost oprit planul pe care îl avea cel rău de a ne pune piedici în cale.

Cei doi soți care ne-au oferit banii pentru cumpărarea școlii erau într-o perioadă în care urmau să decidă dacă îl ajutau sau nu pe un prieten al lor să achiziționeze o proprietate; dacă ar fi hotărât să-l ajute, ar fi folosit banii cu care au finanțat tranzacția noastră. După ce au auzit în seara aceea povestea noastră, ne-au spus că înțelegeau de ce nu simțiseră pace cu privire la proiectul prietenului lor. Nu uitați: când vă rugați cu credință, știind că primiți în momentul în care faceți rugăciunea, tot există un interval de timp din clipa în care spuneți: „Amin” și până când roștiți: „Iată răspunsul.” Prin urmare, rămâneți tari și aveți răbdare.

Stați tari în credință

Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic.

— Iacov 1:4

De aceea sugerez oamenilor să își noteze data și ora la care își exercită credința, fiindcă va trebui să rămână fermi după aceea.

Când fiica mea avea o tumoare de șase kilograme în abdomen, a obosit să facă față problemelor de sănătate pe care i le provoca: infecții repetate ale rinichilor, dureri continue de spate și complicații digestive. A hotărât că era de ajuns prin câte trecuse și că își va pune deoparte treizeci de zile în care să mediteze la Cuvântul lui Dumnezeu

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

și la promisiunile Lui legate de vindecare. La finalul acelei perioade, ne-a cerut mie și mamei ei să ne punem mâinile peste ea și a crezut că a fost vindecată. Împreună cu prezbiterii bisericii și cu mama ei, ne-am pus mâinile peste ea și am crezut cu toții că a fost vindecată, potrivit pasajului din Iacov 5:14-16.

Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii Bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturișiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.

— Iacov 5:14-16

A mers acasă în seara aceea la fel cum venise; tumoarea era tot acolo. Dar, ea a zis: „Eu sunt vindecată.” S-a ținut de mărturisirea aceasta timp de două săptămâni, fără să observe vreo schimbare, cu toate că suferea dureri mai mari ca niciodată. Mi-a spus că, în acele două săptămâni în care lupta cu durerea, i-a zis Satanei: „Poți să mă încerci și să mă lovești, dar eu sunt vindecată.”

Două săptămâni mai târziu, s-a dus la culcare tot cu tumoarea în trup, dar când s-a trezit, era pe deplin vindecată. A pierdut șase kilograme și douăzeci și doi de centimetri în talie, în timpul somnului, iar spatele ei, care era deformat și răsucit, și-a revenit la normal, coloana vertebrală redevenind perfect sănătoasă.

Odată ce aveți încredere cu privire la promisiune, nu îl lăsați pe Satana să vă amăgească și să vă răpească vindecarea sau orice altă făgăduință pe care v-a făcut-o Dumnezeu.

Christine a venit în congregația noastră fără să fi avut înainte obiceiul de a merge la biserică. Totul era nou pentru ea. Christine purta de ani de zile două aparate auditive, răstimp în care își pierduse o mare parte a auzului. Mama ei avusese aceeași problemă și acum surzise aproape cu totul.

Când Christine a început să vină la noi la biserică, și-a predat inima Domnului, iar Dumnezeu a schimbat dramatic viața ei. Era plină de entuziasm și dorea să învețe cât mai mult cu putință despre Împărăția lui Dumnezeu. Noi avem un curs de orientare pentru noii veniți și Christine a fost dornică să participe. Cursul acoperă subiecte diferite, dar s-a nimerit că cel la care a mers ea era pe tema vindecării. La finalul sesiunii, liderii s-au oferit să se roage pentru cei care aveau nevoie de vindecare. Christine a mers încântată în față. În timp ce slujitorii se rugau pentru ea, urechile i-au pocnit și s-au deschis. Pentru prima oară, putea auzi perfect.

Când urma să plece spre casă, după încheierea serviciului din ziua aceea, am simțit îndemnul de a o avertiza cu privire la ceea ce eu numesc „contraatacul Satanei”. Așa cum am prevenit-o, a doua zi dimineața, a simțit un pocnet și urechile ei au încetat să audă, moment în care a fost ispitită să se lase cuprinsă de îngrijorare. Dar eu îi spuseseam că se va întâmpla așa și că ea trebuia atunci să declare că a fost vindecată și să îl mustre pe cel rău. Ei bine, a făcut întocmai cum am învățat-o. A început să Îl laude pe Dumnezeu și, în timp ce îl lega pe cel rău, să declare că ea a fost vindecată. În câteva minute, urechile i s-au deschis din nou și așa au rămas până acum, la patru ani după evenimentul acela.

Cheia libertății voastre este să rămâneți tari în Cuvântul lui Dumnezeu.

**CHEIA LIBERTĂȚII VOASTRE
ESTE SĂ RĂMÂNEȚI TARI ÎN
CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU.**

Subliniez din nou: fiți specifici

În ce privește manifestarea credinței voastre, vă aduc aminte încă o dată să fiți specifici! Povestea următoare e cea prin care Dumnezeu mi-a arătat cu adevărat importanța cuvintelor mele. Am relatat-o de multe ori, dar are același impact ca atunci când s-a întâmplat.

Era un sezon obișnuit de vânatoare de căprioare și de-abia așteptam să merg în pădure, la pândă, fiindcă fusesem foarte ocupat

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

în ultima vreme. În anul acela, semănasem pentru doi căpriori, unul cu cel puțin patru ramificații pe coarne și un căprior tânăr, de un an. Eu și Drenda ne-am învoit când am semănat sămânța și am făcut-o cu credință. Am mers în pădure în prima dimineață, când de-abia de iveau zorile. Când cerul a început să se coloreze în nuanțe de roz, apăruse deja căpriorul meu, unul cu patru ramificații pe coarne. Timpul total petrecut pe suportul fixat în copac a fost de cincisprezece minute! Când am mers din nou la vânătoare, două săptămâni mai târziu, ca să prind căpriorul de un an, eram foarte încrezător. Am pornit iarăși de dimineață și, după vreo douăzeci de minute, am zărit un căprior cu patru ramificații pe coarne, la vreo trei sute de pași distanță. Se îndrepta direct spre copacul în care stăteam la pândă.

În Ohio, nu e permisă decât vânarea unui mascul cu coarne pe sezon. Al doilea exemplar trebuie să fie ori o căprioară, ori un căprior tânăr, fără coarne. Căpriorii de un an sunt considerați căprioare, fiindcă au coarnele atât de mici încât nu pot fi văzute de la distanță. Când am văzut căpriorul cu coarne străbătând câmpul, mi-am zis că se va întoarce înainte să ajungă la copacul meu, dar nu a fost așa. A venit direct sub copac, s-a oprit acolo și a stat pe loc vreo douăzeci de secunde. Nu puteam decât să mă uit la el, fiindcă legea nu îmi permitea să îl vânez. După ce a stat sub copac, s-a întors și a plecat pe aceeași cărare pe care venise. În mod uimitor, a străbătut aceeași distanță de trei sute de pași, după care nu l-am mai văzut. Am rămas șocat și confuz.

Nu mi se mai întâmplase niciodată să vină sub copacul unde stăteam la pândă un exemplar care să nu fie chiar cel pentru care semănasem sămânța. Nedumerit, am început să mă rog în Duhul în timp ce mă întorceam spre casă. „Doamne, de ce a venit căpriorul acela?” Dintr-o dată, L-am auzit pe Duhul Sfânt spunându-mi: „Verifică-ți sămânța.” Să verific sămânța? Nu avea niciun rost; doar știam pentru ce semănasem. Împreună cu extrasul lunar de cont, banca mea trimite și copiile cecurilor anulate. Am luat extrasul și am găsit cecul meu. În partea de jos, scrisesem: doi căpriori cu cel puțin patru ramificații pe coarne și un căprior de un an. Câți erau deci în total? Ideea era că eu credeam că voi primi doi căpriori în

total, unul cu cel puțin patru ramificații și un căprior de un an. Însă, de scris, scrisesem altceva, și anume că semănam pentru doi căpriori cu cel puțin patru ramificații pe coarne și un căprior de un an. Am rămas uluit. Al doilea căprior venise pentru că eu semănasem sămânța pentru el. De aceea a traversat câmpul și s-a oprit sub copacul meu. Așa trebuia să facă.

Văzând ce se petrecuse, am început să strig și să alerg prin casă. Eram atât de entuziasmat, dar cele descoperite mă și speriau în același timp. De câte ori spusese lucruri pe care nu voiam de fapt să le văd împlinindu-se, dar pe care le pusesem în mișcare prin cuvintele mele? Pasajul din Iacov 3:3-4 prindea acum viață pentru mine.

Dacă punem cailor frâul în gură, ca să ne asculte, le cârmuim tot trupul. Iată, și corăbiile, cât de mari sunt și, măcar că sunt mânate de vânturi iuți, totuși, sunt cârmuite de o cârmă foarte mică, după gustul cârmaciului.

— Iacov 3:3-4

Iacov vorbește aici despre puterea cuvintelor noastre. Este limpede că, dacă vorbele noastre spun una, în timp ce noi vrem să vedem împlinându-se altceva, viața noastră va naufragia și nu vom ști cum s-a întâmplat una ca asta.

Prin urmare, nu uitați, Împărăția lui Dumnezeu este foarte specifică, iar cuvintele voastre definesc întocmai locul spre care vă îndreptați și felul în care ajungeți acolo!

Importanța acordului

Continuăm să vorbim despre semănarea seminței când aveți credință și iată un aspect pe care trebuie să îl țineți minte. Dacă sunteți căsătoriți, acționați în acord cu soțul sau soția. Voi vorbi îndată și despre situația celor necăsătoriți, dar să presupunem mai întâi că aveți un partener de viață. În cazul acesta, este important să acționați de comun acord.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

La începutul căsătoriei noastre, detestam ideea de a obține acordul Drendei cu privire la vânatoare. Motivul era acela că, atunci când eu aduceam vorba despre ea, știam că Drenda îmi va aduce aminte de gunoiul care trebuia dus, de becul care trebuia schimbat sau de o listă întregă de lucruri care trebuiau făcute. Aceasta se întâmpla atunci când eram foarte imatur și egoist. Drenda stătuse toată ziua cu copiii, iar în clipa în care eu ajungeam acasă, voiam deja să plec în pădure. Nu cred că Dumnezeu binecuvântează această atitudine. Da, eram egoist. Înainte să învăț cum să vânez prin credință, petreceam zile întregi la vânatoare fără niciun succes. Nu era de mirare că soția mea detesta sezonul de vânatoare.

Însă am învățat cu timpul să o pun pe soția mea pe primul loc. A trebuit să învăț că eram o echipă și că aveam nevoie unul de celălalt. Pe măsură ce am început să așez nevoile ei pe primul loc, Drenda

A FOST NEVOIE SĂ ÎNVĂȚ CĂ NOI, CA SOȚ ȘI SOȚIE, ERAM UNA DIN PUNCT DE VEDERE SPIRITUAL ȘI CĂ NU EXISTĂ NIMIC MAI PUTERNIC DECÂT EXERCITAREA ÎN ÎNVOIALĂ A CREDINȚEI NOASTRE.

a fost mai mult decât dispusă să își exercite credința în învoială cu mine pentru o căprioară. Dar era fericită mai cu seamă când a văzut că aveam succes la vânatoare. A fost nevoie să învăț că noi, ca soț și soție, eram una din punct de vedere spiritual și că nu există nimic mai puternic decât exercitarea în învoială a credinței noastre. Nu este vorba aici doar despre vânatoarea de

căprioare. Am descoperit că, dacă acționam împreună, în unitate, efectele se produceau în orice sferă a vieții.

Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.

— 1 Petru 3:7

Observați, bărbaților, că dacă nu sunteți respectuoși cu soțiile voastre, rugăciunile vă vor fi împiedicate! A fi respectuoși înseamnă a le privi ca pe egalele voastre, fiindcă sunteți una când vine vorba despre luarea deciziilor. Da, spiritual vorbind, bărbatul este capul căsniciei, dar nu ca un dictator, ci ca un slujitor, jertfindu-se pentru soția lui și onorând-o.

Dar dacă partenerul de viață nu este credincios?

Primesc emailuri de la oameni care mă întrebă ce ar trebui să facă dacă sunt căsătoriti cu o persoană care nu vrea să Îl slujească pe Domnul. Cum se pot învoi cei doi? Înțelegerea voastră privitoare la învoială este una defectuoasă. Să spunem că v-ați căsătorit cu un bărbat care nu Îl slujește pe Domnul. Cu toate acestea, amândoi sunteți de acord că aveți nevoie de o mașină nouă. Ia ghiciți ce s-a întâmplat! Între voi s-a realizat o învoială. Dacă amândoi sunteți de acord că aveți nevoie să cumpărați alimente, ați ajuns la o învoială. Biblia este foarte clară cu privire la următorul aspect: dacă doar unul dintre cei doi crede Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Împărăția are jurisdicția legală necesară pentru a acționa în familia voastră!

Căci bărbatul necredincios este sfințit prin nevasta credincioasă și nevasta necredincioasă este sfințită prin fratele; altminteri, copiii voștri ar fi necurați, pe când acum sunt sfinți.

— 1 Corinteni 7:14

Eu nu cred că aici este vorba despre faptul că soțul necredincios este mântuit prin credința celui credincios. Cred că fiecare persoană trebuie să cheme ea însăși Numele lui Isus. Cu toate acestea, consider că, dacă unul dintre cei doi soți crede Cuvântul lui Dumnezeu, credința lui sfințește sau aduce întreaga familie sub binecuvântarea Împărăției. Desigur, este mai bine dacă sunteți căsătoriti cu o persoană credincioasă. Iar Biblia este clară când îl încurajează pe soțul

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

credincios cu adevărul care spune că, prin credința lui, îl poate câștiga pe cel necredincios pentru Împărăție.

Dacă nu sunteți căsătoriți, nu aveți nevoie să găsiți o altă persoană cu care să fiți în învoială când vă rugați. Doar credeți Cuvântul pentru voi înșivă și priviți Împărăția operând!

Fiindcă vorbim despre subiectul credinței, aș vrea să aduc în discuție în capitolul următor una dintre întrebările care cred că mi se pun cel mai des cu privire la semănarea seminței și greșeala pe care o fac mulți oameni.

CAPITOLUL 7

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

„Voi prinde un marlin de patru sute de kilograme!” Cuvintele acestea au fost rostite de unul dintre asociații mei care mergea într-o excursie în Maui, Hawai, împreună cu alți angajați ai biroului meu. Era o excursie bonus, pe care o primiserăm de la unul dintre furnizori, în urma realizărilor noastre. Înainte să mergem în Hawai, trei dintre noi au hotărât că se vor duce să pescuiască marlini albaștri, fiindcă, după cum se știe, Maui este capitala mondială a pescuitului acestei specii. Vorbiserăm despre credință cu luni întregi înaintea acestui eveniment și îi învățasem pe băieți cum funcționa. Dan venise de curând la credință și țin minte că am considerat excursia aceea o oportunitate grozavă pentru ca el să pășească înainte și să vadă cu ochii lui cum opera Împărăția. Așa că i-am zis: „Hei, Dan, știai că e posibil să ai convingerea deplină că vei prinde un marlin albastru când mergem în Hawai?” Cuvintele mele i-au captat atenția și am petrecut multe ore discutând despre credință, înainte să plecăm în Maui. Dan a semănat sămânța lui, așa cum îl învățasem, și era foarte entuziasmat la gândul că urma să își împlinească visul, acela de a pescui marlini albaștri.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Celălalt asociat al meu era un membru al bisericii noastre care înțelegea deja foarte bine cum opera credința și care Îl văzuse pe Dumnezeu făcând lucruri uimitoare în viața lui. Și el semănase o sămânță pentru un marlin, dar nu pentru unul oarecare, ci pentru un exemplar de patru sute de kilograme. Țin minte că mi-am zis: „O, e chiar unul mare!” Am avut anumite rezerve când am auzit cât de mare era peștele pentru care semănase prietenul meu, dar nu i-am spus nimic.

Pe de altă parte, Dan nu a semănat pentru un exemplar de o mărime anume. Ca să nu lungesc povestea, Dan a prins un marlin albastru de șaptezeci și cinci de kilograme, dar celălalt asociat al meu nu a prins nimic. De ce Dan a prins peștele dorit, pe când celălalt prieten al meu nu? Este o întrebare bună, dar cei mai mulți creștini ar rămâne șocați la auzul ei. Ar începe să râdă și ar zice: „Când mergi la pescuit, întotdeauna se întâmplă ca uneori să prinzi pește, iar alteori nu.” Dar eu am învățat că Împărăția este foarte specifică și demnă de încredere.

Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejele. S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țărm. Apoi, a șezut jos și învăța pe noroade din corabie.

Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: „Depărteaz-o la adânc și aruncați-vă mrejele pentru pescuire.”

Drept răspuns, Simon I-a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic, dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!”

După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și I-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.” Fiindcă îl apucase spaima pe el și pe toți cei ce erau cu el din pricina pescuirii pe care o făcuseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarășii lui Simon.

—Luca 5:1-10

Petru a descoperit un mod nou de a pescui, așa cum eu am descoperit unul nou de a vâna căprioare. Încercase să pescuiască, dar nu a prins nimic până când Isus i-a spus unde pescuiască, și anume în apa mai adâncă. A prins atât de mulți pești acolo încât cele două corăbii au început să se afunde. Eu obișnuiesc să le spun oamenilor: „Oricine poate prinde pește dacă Isus îi spune unde și cum să o facă.”

În ce-l privește pe prietenul meu care nu a prins marlinul cel mare, da, este adevărat că toate lucrurile sunt posibile pentru noi, când e implicat Dumnezeu. Dar, dacă ați semănat o sămânță crezând că veți prinde un marlin albastru la voi în vană, știți că nu ar merge. Dacă ați dori să prindeți un marlin albastru, ați putea semăna sămânța, iar Duhul Sfânt să vă conducă spre locul unde puteți prinde unul, în ocean, desigur, dar unde anume în ocean?

Nu uitați: fiecare recoltă are locul și momentul ei unic în care trebuie culeasă! Dacă vreți să prindeți un marlin albastru de dimensiuni record, nu puteți spune pur și simplu: „Mă duc la ocean.” Ar trebui să mergeți într-o zonă anume a oceanului. De ce? Pentru că malinii albaștri migrează și urmează un anumit traseu în fiecare an. În plus, prinderea unui marlin de patru sute de kilograme este rară. De exemplu, concursul Emerald Coast Blue Marlin din Miramar, Florida, se desfășoară de șaptesprezece ani. Cel mai mare marlin prins vreodată în acest răstimp a fost de aproape patru sute de kilograme. Era posibil să pescuim un marlin albastru de patru sute de kilograme când am mers în acea excursie în Hawai? Poate că da, din moment ce exemplarul cel mai mare prins vreodată în Hawai a cântărit șase sute douăzeci și cinci de kilograme, dar notați următorul lucru: **cu cât este mai specific sau unic obiectul credinței voastre, cu atât este mai important să fiți atenți la locație, metodă și moment.**

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Căpitanul bărcii cu care am mers la pescuit în ziua aceea în Maui ne-a spus că marlinii albaștri nu apăruseră încă. Era proprietarul a două bărci care ieșiseră câte opt ore în larg zilnic în ultimele patru luni, dar nu prinseseră decât un marlin dungat. Cei albaștri aveau să apară ceva mai târziu în cursul acelei luni. Desigur, noi am prins primul marlin albastru al sezonului. Dar, când prietenul meu a semănat pentru un rezultat mai specific, și anume pentru un exemplar record de marlin, locația și momentul ales au devenit mult mai importante pentru recoltă. În ce mă privește, cred că, în perioada aceea, nu exista în zonă un marlin de dimensiuni record. E posibil, de asemenea, ca prietenul meu să nu fi semănat cu credință pentru peștele acela uriaș. Însă, dacă se așteaptă într-adevăr să pescuiască un marlin de patru sute de kilograme, atunci știu că, dacă seamănă sămânța și ascultă îndrumarea Duhului Sfânt privitoare la locație și la momentul oportun, va prinde marlinul acela.

Locația și momentul contează

La fel de importantă cum este sămânța specifică pe care o semănați este și să fiți specifici cu privire la locul și momentul recoltei. Ați văzut o ilustrație a acestui fapt în experimentul meu cu căpriorul care avea șapte ramificații pe coarne. A trebuit să aștept până când am simțit îmboldul de a merge la vânătoare. În cazul acela, am așteptat mai bine de o lună de la începutul sezonului. De ce? Probabil pentru că acel căprior cu șapte ramificații pe coarne nu se afla pe proprietatea mea sau poate că au existat până atunci alți factori care puteau constitui o piedică în calea succesului, precum starea vremii sau direcția vântului.

Duhul Sfânt cunoștea momentul potrivit pentru acea recoltă specifică și m-a dus la pândă în ziua și la ora potrivită, pentru a vâna exact căpriorul pentru care semănasem.

Aud și văd deseori această eroare. „Hei, Gary, dacă Împărăția aduce căprioarele la tine așa cum spui, de ce nu mergi la vânătoare și nu dobori cel mai mare căprior din câți au fost vânați vreodată?” Întrebarea este bună și trebuie să primească un răspuns. O cerință de felul acesta ar fi ca aceea despre care citesc în emailurile unor oameni

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

care vor să achite o ipotecă de cinci sute de mii de dolari și îmi spun că au semănat o sămânță în privința aceasta și că vor ca suma să fie plătită în șapte zile. Când banii nu apar în șapte zile, se descurajează și mă întrebă de ce nu i-au primit. Altă întrebare des întâlnită este următoarea: „De ce nu pot să semăn sămânța și să câștig pur și simplu la loterie?”

Haideți să vorbim mai întâi despre căpriorul cu coarne de dimensiuni record. Da, cred că aș putea doborî un asemenea exemplar dacă aceasta ar fi pasiunea mea, dar nu este. De obicei, eu vânez pentru carne și nu am motivația de a prinde un astfel de căprior. Unul dintre motivele pentru care nu am această motivație este cel pe care vi l-am explicat deja: nu puteți pescui o balenă într-o vană. Căpriorul cu cele mai mari coarne din lume nu se află pe proprietatea mea. Dacă mi-aș dori cu adevărat să prind acest căprior, atunci aș ști că ar trebui să merg altundeva la vânătoare. Poate ar trebui să învăț niște tactici noi, fiindcă aceste exemplare sunt de obicei nocturne și au propriile obiceiuri. Ar trebui să mă informez pe larg și să mă rog pentru localizarea zonei unde se găsește acest animal. Însă eu nu vreau să mă complic. Îmi place să vânez în propria pădure, să ies în curtea mea și să prind vânatul bucurându-mă de confortul proprietății mele. Dar, pentru a răspunde la întrebarea voastră, cred că un om își poate exercita credința pentru a prinde un asemenea căprior, ținând cont de mențiunile de mai sus. Cu cât este mai unică și mai specifică recolta, cu atât sunt mai importante locația, momentul și metoda.

De obicei, când primesc un email de la cineva care mă întrebă de ce nu a primit un milion de dolari în cinci zile, îmi dau seama că, probabil, stau de vorbă cu o persoană care nu cunoaște diferența dintre manifestarea credinței și cea a aroganței.

Situația seamănă cu cea descrisă într-un email pe care l-am primit într-o zi și care îmi spunea că o familie urma să semene o sămânță pentru zece milioane de dolari, sumă pe care așteptau să o primească în

**CRED CĂ AVEȚI NEVOIE SĂ
AUZIȚI DIN NOU CUVINTELE
ACESTEA, AȘA CĂ LE VOI
REPETA: DUMNEZEU ARE
PLANUL VOSTRU!**

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

treizeci de zile, când ei nu aveau nici bani de mâncare, erau restanți de trei luni la plata chiriei și nu aveau un loc de muncă. Oamenii aceștia trecuseră cu mult de limita până la care își dezvoltaseră credința.

Atunci, Gary, înseamnă că Dumnezeu nu ar putea da cuiva zece milioane de dolari? Bineînțeles că ar putea. Toate lucrurile sunt posibile la El. Întrebarea nu este: „El poate?” ci: „Chiar aveți credința pentru aceasta?” Dacă credința voastră nu poate aduce mâncarea de care aveți nevoie, mă îndoiesc că aveți credință pentru zece milioane de dolari în această etapă a vieții voastre. Însă puteți ajunge să aveți! Trebuie să începeți de unde sunteți și să învățați cum funcționează credința, iar apoi să extindeți capacitatea voastră, urcând cu o treaptă mai sus decât cea pe care vă aflați acum.

Puteți crede că veți câștiga la loterie?

Ce putem spune despre loterie?

Ei bine, haideți să lămurim întrebarea aceasta. Lozul cel mare la Loteria Powerball a ajuns la sume uriașe în ultimii ani. Țin minte că anul trecut s-a ridicat la aproape un miliard de dolari! Nu am cumpărat niciodată bilete la loterie în viața mea, dar de data aceasta, când suma a ajuns la un miliard, câțiva din echipa noastră au zis: „Haideți să cumpărăm măcar două-trei bilete.” Nu m-am gândit prea mult la subiect și mi-am zis că mă puteam lipsi de doi dolari. Știam care erau șansele de a câștiga și nu eram încrezător că voi câștiga, dar mi-am spus că puteam pune pur și simplu banii în joc. Vorba cuiva: „Cineva trebuie să câștige suma.” M-am gândit ca, atunci când cineva va câștiga miliardul de dolari, să nu îmi pară rău că nu am intrat și eu măcar cu un dolar în cursă. Ei bine, sunt stânjenit să recunosc, dar am căzut în capcană.

În noaptea aceea, Domnul mi-a vorbit într-un vis și mi-a spus: „Toate promisiunile Mele sunt ale tale!” „Da, Doamne, Te aud foarte bine, am răspuns eu. Înteleg.” Dumnezeu m-a corectat, dar m-a și încurajat. Mi-a arătat că nu aveam nevoie de loterie și că, dacă voi avea nevoie de un miliard de dolari, El mi-i va da la momentul potrivit.

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

Am peste șapte mii de promisiuni pe care le pot revendica legal, iar ele sunt mai mult decât suficiente!

Revenind la întrebarea despre semănatul pentru câștigarea loteriei sau a oricărui alt concurs, voi nu aveți jurisdicție asupra acestora. Eu pot semăna pentru o căprioară, fiindcă aceste animale sunt supuse oamenilor, astfel că am jurisdicție legală asupra lor. Însă nu am jurisdicție asupra loteriei, care este un joc de noroc.

Cum vă dați seama dacă nu aveți credință

Este important să învățați cum să vă dați seama dacă aveți sau nu credință, pentru că aceasta vă va ajuta când veți lua decizii și veți putea să vă feriți, astfel, de luarea unor hotărâri când sunteți cuprinși de teamă. Nu uitați, când aveți credință, sunteți încrezători, așteptați să se întâmple lucrul dorit și sunteți plini de pace. Vă puteți da seama când nu aveți credință? Sper că da.

După cum știți, eu și Drenda avem o proprietate frumoasă de șaizeci de acri de pădure, pajiște și stufăriș. Este locul perfect pentru vânătoarea de căprioare. De jur împrejurul proprietății noastre, terenul este cultivat, iar pădurea și stufărișul sunt ca un magnet pentru căprioare. Mi-am făcut biroul deasupra garajului, cu rafturi de lemn și un șemineu încastrat în perete. E un birou liniștit și tihnit, un cuib perfect pentru un bărbat, în care îmi place să lucrez. Singurul lucru care lipsea era un cap de căprior împăiat, pe peretele din spatele biroului. Sincer să fiu, nu am fost niciodată dornic să vânez căpriori de mari dimensiuni, fiindcă eram un vânător interesat mai degrabă de carne, așa că nu doborâsem niciodată un căprior suficient de mare ca să merite să-i împăiez capul. Dar, cu cât mă gândeam mai mult la ideea aceasta, am fost de acord cu Drenda, care insista să vânez un căprior mare pentru biroul meu.

Locuiam acolo de cinci ani când am purtat discuția aceasta, iar în acel răstimp nu văzusem niciodată în zonă un căprior de mari dimensiuni. Mersesem la vânătoare în fiecare sezon și doborâsem vreo doi căpriori frumoși, cu câte opt ramificații pe coarne, însă niciunul nu era un exemplar pe care să îl consider vrednic să fie împăiat. Însă

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

În anul acela, i-am spus Drendei că mă gândeam să semăn pentru un căprior potrivit pentru peretele din biroul meu. Repet: nu văzusem niciodată un căprior atât de mare în pădurea noastră. Fereastra bucătăriei noastre dă spre pădure și spre pajiște, însă nu zărisem niciodată un asemenea exemplar.

Dar eu și Drenda am semănat pentru căpriorul acela mare. Am scris pe cecul completat că semănam pentru un exemplar cu cel puțin zece ramificații pe coarne. Ne-am rugat cu privire la sămânța aceea și am lăsat cecul pe birou, urmând să îl trimit prin poștă. Plicul a rămas acolo trei zile; pur și simplu nu îl puteam expedia. Știam că nu aveam credință pentru acel exemplar cu coarne atât de mari. Aveam credință oricând pentru unul cu opt, cu șase sau cu patru ramificații pe coarne. Dar îmi era greu să văd acel căprior mare cu încrederea credinței care spune: „Știu că știu că voi doborî un căprior cu cel puțin

**PRIETENI, TOATĂ ÎMPĂRĂȚIA
ESTE DEJA A VOASTRĂ.
DUMNEZEU NU POATE
ADĂUGA NIMIC LA CE V-A
DAT DEJA. VOI AVEȚI TOTUL!**

zece ramificații pe coarne când merg la vânătoare.” Aveam destulă experiență în domeniul Împărăției cât să știu că nu aveam credință. Așa că am rupt cecul acela și l-am înlocuit cu altul pe care am scris mențiunea: „Pentru un căprior cu cel puțin patru ramificații pe coarne” și l-am trimis prin poștă.

În seara dinaintea primei zile de vânătoare, i-am spus Drendei ce făcusem. „Pur și simplu nu am credință pentru căpriorul acela mare”, i-am zis. Ea m-a privit și mi-a spus: „Tu ai credință pentru un căprior obișnuit, iar eu voi avea pentru căpriorul trofeu. Dumnezeu poate face nespus mai mult decât tot ce cerem sau gândim noi!”

Dimineața a început cu obișnuitul foșnet al verighetelor și păsărilor din pădure, în timp ce mirosul frunzelor de toamnă mi-a adus în minte multe alte partide de vânătoare. După doar vreo douăzeci de minute de așteptare, am auzit pașii unui căprior în pădure. Animalul se îndrepta direct spre copacul unde stăteam eu la pândă și m-am pregătit să țintesc. Ajungând mai aproape, am văzut că era un mascul cu patru ramificații pe coarne, adică exact mărimea pe care o aleg de

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

obicei, fiindcă exemplarele acestea au carnea foarte bună. Căpriorul s-a oprit într-un luminiș aflat la vreo douăzeci și cinci de pași distanță și am dat drumul săgeții. Am văzut cu supărare că am nimerit prea sus și în partea din spate; știam că va trebui acum să pornesc pe urmele căpriorului să îl caut. Căpriorul a luat-o la fugă prin pădure și apoi a sărit în lanul cu porumb aflat la marginea ei, după care nu l-am mai văzut. Încă îl auzeam fugind printre rândurile de porumb și, după zgomotul pe care îl făcea, mi-am dat seama că avea multă forță și că va trebui să îl caut mult și bine.

Am așteptat în copac încă vreo douăzeci de minute și apoi am hotărât să cobor și să cercetez săgeata. Era limpede că nimerisem căpriorul și am zărit pe pământ o dâră de sânge. M-am luat după ea și am prins curaj, văzând că era destul de groasă. Dar, după o sută de pași, dâra de sânge a dispărut. M-am uitat peste tot în jur, dar nu am mai văzut nicio picătură. După două ore de căutare, mi-am dat seama că pierdusem căpriorul. Am fost foarte dezamăgit. În primul rând, nu vreau niciodată să rănesc un animal și apoi să-l pierd; în al doilea rând, eram dezamăgit de lovitura mea.

M-am întors și am pornit înapoi spre casă, când mi-a trecut prin minte un gând. „Tot mai am o șansă. Poate că voi da peste un căprior în drum spre casă, în timp ce străbat lanul de porumb sau stufărișul.” Am încărcat arbaleta. În timp ce înaintam încet pe cărarea îngustă și plină de buruieni dintre rândurile de porumb, prin fața mea a țâșnit dintr-o dată o căprioară. Neștiind ce eram, s-a oprit o clipă și s-a uitat în urmă. Fiindcă purtam îmbrăcămintea de camuflaj, animalul, care acum vedeam că era un mascul, a ezitat, nereușind să mă vadă prea bine. Totul s-a întâmplat într-o fracțiune de secundă. I-am văzut coarnele, deși nu îmi puteam da seama câte ramificații erau pe ele. Știam că aveam la dispoziție doar o clipă să mă hotărâsc ce voi face. Se afla ceva mai departe de raza normală de acțiune a arbaletei mele, la vreo cincizeci și cinci de pași distanță și îl vedeam din lateral. Am întins rapid coarda, am țintit și am dat drumul săgeții. Căpriorul s-a prăbușit pe loc și a rămas întins la pământ. Nu îmi venea să cred. Chiar se întâmplase ceea ce vedeam?

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Când m-am îndreptat spre căprior, primul gând care mi-a trecut prin minte a fost: „Credința Drendei!” Căpriorul era uriaș! Avea în total nici mai mult, nici mai puțin de douăzeci și șase de ramificații. Nu mai văzusem niciodată un căprior atât de mare. E puțin spus că am fost extaziat. După cum puteți ghici, trofeul se află acum pe peretele biroului meu. Dar aș vrea să vorbim puțin despre căpriorul acesta. Cum sau de ce a apărut?

Cel cu patru ramificații a sosit chiar la timp, deși eu am ratat lovitura. Însă Drenda îmi spusese că ea își exercita credința pentru un căprior care merita să devină trofeul din biroul meu. Adevărul este că Drenda avea un avantaj față de mine. Ea nu vânează căprioare și nu avea în minte ideea că dorința ei era de domeniul imposibilului. Eu nu văzusem niciodată un căprior atât de mare pe proprietatea noastră, însă credința ei nu se baza pe ceea ce trăia sau nu pe proprietatea noastră. Drenda credea că Dumnezeu putea aduce căpriorul acolo.

Partida aceasta de vânatoare a avut loc în timpul perioadei de împerechere a căprioarelor, când masculii pot străbate kilometri întregi în căutarea femelelor. Prin urmare, sunt șanse destul de mari să apară masculii care în mod normal nu se află în zonă, așa cum s-a întâmplat în cazul nostru.

Parteneriatul și credința

Credința Drendei a adus acel căprior, deși eu nu aveam credință pentru un asemenea trofeu. Citiți încă o dată ce am scris înainte. Eu nu aveam credință pentru căpriorul trofeu! Știu că s-ar putea să ziceți: „Stai puțin, Gary. Nu înțeleg. Dacă nu ai avut credință pentru acel căprior, de ce a apărut?” Dați-mi voie să vă explic.

Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejele. S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țarm. Apoi, a șezut jos și învăța pe noroade din corabie.

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: „Depărteaz-o la adânc și aruncați-vă mrejele pentru pescuire.” Drept răspuns, Simon I-a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic, dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!”

După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.

— Luca 5:1-7

Știu că am privit deja la istorisirea aceasta, dar aș vrea să subliniez ceva ce va răspunde la întrebarea noastră.

După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.

Aș vrea să vă pun o întrebare. Câtă credință au avut Iacov și Ioan pentru a-și umple corabia cu pește? Răspunsul este că nu au avut deloc credință! Dacă vă aduceți aminte, barca lui Petru, ca și a celor doi frați, Iacov și Ioan, era pe țârm și pescarii își splau acolo mrejele când a trecut Isus pe lângă ei. Isus l-a întrebat

pe Petru dacă putea folosi barca lui ca să predice din ea, după care i-a spus să arunce mreaja în apa adâncă, să prindă pește. Ca urmare, Petru a prins atât de mulți pești încât mrejele au început să se rupă și barca să se afunde. Petru i-a chemat pe tovarășii lui aflați pe țârm să

**EU SPUN ÎNTOTDEAUNA CĂ
SECRETELE LUI DUMNEZEU
SUNT ASCUNSE PENTRU VOI,
NU DE VOI! SATAN LOCUIEȘTE
ÎN ÎNTUNERIC ȘI NU CUNOAȘTE
PLANURILE DOMNULUI.**

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

vină și să-l ajute să scoată peștii. Barca lor s-a umplut până la refuz, ca și a lui Petru. Întrebarea mea este următoarea: câtă credință au avut Iacov și Ioan pentru a-și umple corabia cu pește? Niciun strop. Atunci de ce corabia lor s-a umplut la fel ca a lui Petru? Găsim răspunsul la această întrebare în text: pentru că erau tovarăși, parteneri.

În Dicționarul Englez Collins, definiția partenerului este aceasta: „O persoană care împărtășește sau care este asociată cu alta într-o acțiune sau un demers, împărțind de obicei riscurile și profitul.”

Un parteneriat este o entitate legală care împarte riscurile, costurile și profitul afacerii. Prin urmare, când credința lui Petru L-a urmat pe Isus, el I-a împrumutat lui Cristos afacerea lui, în sens legal, nu doar barca. Tehnic vorbind, Iacov și Ioan dețineau și ei o parte a bărcii pe care Petru Îl lăsase pe Isus să o folosească și, datorită acestui fapt, ambele bărci s-au umplut în egală măsură. A cui credință a produs atunci această recoltă? În mod evident, credința lui Petru. El este cel care a spus: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic, dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!”

Astfel, Iacov și Ioan au cules aceeași recoltă ca și Petru, deși nu și-au exercitat credința în acea situație. La fel s-a întâmplat cu mine și cu Drenda. Noi suntem parteneri, suntem una. Credința ei, în sine, a adus căpriorul în ziua aceea. Puteți vedea că acest principiu al parteneriatului este un principiu spiritual plin de putere, după cum am văzut în istorisirea de mai sus. Pavel a vorbit despre el în cartea Filipeni.

Mulțumesc Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte pe care o păstrez despre voi. În toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toți, cu bucurie, pentru partea pe care o luați la Evanghelie din cea dintâi zi până acum. Sunt incredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Este drept să gândesc astfel despre voi toți, fiindcă vă port în inima mea, întrucât, atât în lanțurile mele, cât și în apărarea și întărirea Evangheliei, voi sunteți toți părtași aceluiași har.

— Filipeni 1:3-7

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

Pavel spune că își amintește cu bucurie de biserica din Filipi, datorită parteneriatului continuu dintre frații de acolo și lucrarea lui. Apostolul afirmă că, datorită acestui parteneriat, credincioșii filipeni erau acum părtași harului divin revărsat peste lucrarea sa. Biserica din Filipi lua parte la cheltuielile lucrării și, aidoma lui Iacov și Ioan, a devenit părtașă ungerii și harului de peste această lucrare. Să mergem acum la capitolul 4 și veți vedea rezultatul uimitor pe care îl produce acest parteneriat.

Dar bine ați făcut că ați luat parte la strâmtorarea mea. Știți voi înșivă, filipenilor, că, la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio Biserică n-a avut legătură cu mine în ceea ce privește „darea” și „primirea” afară de voi. Căci mi-ați trimis în Tesalonic, o dată și chiar de două ori, ceva pentru nevoile mele. Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă, umblu după câștigul care prisosește în folosul vostru. Am de toate și sunt în belșug. Sunt bogat de când am primit prin Epafrodit ce mi-ați trimis..., un miros de bună mireasmă, o jertfă bine primită și plăcută lui Dumnezeu. Și Dumnezeuul meu să îngrijească [Se va îngriji] de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Hristos.

— Filipeni 4:14-19

Fiți cu mare băgare de seamă la ceea ce spune Pavel bisericii din Filipi: „Dumnezeul meu va împlini toate nevoile voastre.” Observați că Pavel nu spune: „Dumnezeul vostru va împlini nevoile voastre pentru că voi ați fost generoși cu mine.” NU! Apostolul a zis: „Acum, Dumnezeuul meu va împlini nevoile voastre!” Vedeți voi, filipenii erau parteneri cu Pavel și, în calitate de parteneri, erau părtași harului revărsat peste lucrarea lui. După cum Iacov și Ioan au prins toți acei pești datorită credinței lui Petru, Pavel declară că nevoile credincioșilor filipeni vor fi împlinite datorită credinței lui! Sper că sesizați avantajul acestui principiu.

Să presupunem acum că aveți nevoie de o mașină și că sunteți partenerii noștri în lucrare. Să zicem că această mașină costă treizeci de mii de dolari. Când semănați la Garykeese.com, înțelegeți ce

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

înseamnă parteneriatul. Voi deveniți astfel părtași ungerii și harului care sunt peste lucrarea noastră. Ca lucrare, ne putem învoi împreună cu voi pentru cei treizeci de mii de dolari, fiindcă noi am trecut demult de perioada în care aveam nevoie de suma aceasta. Putem avea credință cu ușurință pentru treizeci de mii de dolari, ca unii care au ajuns să cheltuiască anual milioane de dolari. Dar îmi aduc aminte de vremea când trebuia să îmi exercit credința pentru treizeci de mii de dolari, sumă care mi se părea pe atunci un munte uriaș. Dacă m-ați întreba acum dacă am credință pentru treizeci de mii de dolari, răspunsul meu ar fi: „Bineînțeles.” Așadar, când suntem în învoială și în parteneriat, cum era Pavel cu filipenii, eu pot declara că nevoia voastră este împlinită, nu datorită credinței voastre, ci pe baza credinței mele.

Evident, trebuie să aveți și voi credință când semănați pentru cei treizeci de mii de dolari și trebuie să aveți încredere nu doar în Cuvântul lui Dumnezeu, ci și în mine. Ar trebui să aveți încredere în mine și să aveți convingerea că sunt uns și chemat de Dumnezeu, că acționez cu integritate și ar trebui să puteți vedea rezultatele dovedite de viața și de lucrarea mea. Dacă vă uitați la ceea ce facem și la traseul pe care l-am parcurs, știți că am credință pentru treizeci de mii de dolari! Poate că voi nu aveți credință pentru suma aceasta, dar putem lucra împreună, în parteneriat, astfel încât să vedem întâmplându-se lucruri uimitoare. La fel s-a întâmplat și în cazul căpriorului amintit. Drenda mi-a spus cu o seară înaintea să îl vânez: „Tu ai credință pentru un căprior obișnuit, iar eu voi avea pentru căpriorul trofeu.” Așa funcționează parteneriatul.

Alegerea unor parteneriate strategice

Dați-mi voie să prezint acum câteva reguli de bază, începând prin a vă adresa o întrebare. Dacă ar fi să înființați o firmă în domeniul computerelor, ați dori ca partenerul vostru să fie un tip aflat în primul semestru al unui curs de informatică și care nu are niciun ban sau un om care a dezvoltat o companie de multe milioane de dolari în domeniul acesta și care dispune de banii necesari pentru a vă ajuta să

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

lansați firma? Desigur, ipoteza presupune multiple variabile, însă eu o folosesc pe post de ilustrație. Dar cred că alegerea evidentă ar fi cea a unei persoane care are experiență, un palmares care o recomandă și care nu e fără un sfaț în buzunar!

La fel stau lucrurile și atunci când vreți să semănați într-un parteneriat cu o lucrare creștină. Vă rog să nu confundați ceea ce spun acum cu cazul călăuzirii directe a lui Dumnezeu de a intra în parteneriat cu cineva. Acest tip de călăuzire vine înaintea celei despre care urmează să vorbesc eu. De multe ori, Dumnezeu vă va conduce spre parteneriatul cu o anumită lucrare a Lui, însă uneori aveți ocazia de a o alege voi. Eu mă refer acum în mod specific la semănatul care este alegerea voastră și pe care îl faceți când vreți să treceți la nivelul următor. Eu semăn în lucrări în care cred, având ca scop specific grăbirea asigurării fondurilor necesare în propria-mi viață. O regulă de la care nu mă abat este aceea că semăn întotdeauna într-o lucrare care înțelege credința și lucrarea în învoire, cu excepția cazului în care semăn pentru a veni în ajutorul celor săraci sau nevoiași. Desigur, nu avem așteptarea ca oamenii aceștia să înțeleagă credința. Noi semănăm față de ei dragoste, iar Dumnezeu ne va răsplăti. Semănatul pentru cei săraci este un alt tip de semănat decât cel despre care am vorbit aici. Alt aspect la care mă uit când semăn este găsirea unei lucrări a lui Dumnezeu care are aceeași roadă ca cea pentru care îmi exercit eu credința.

De exemplu, compania mea deține două avioane. Înainte să cumpăr vreunul dintre ele, am semănat într-o lucrare a lui Dumnezeu care știam că achitase în trecut multe avioane al căror preț era de ordinul milioanei. Când spun multe, chiar este vorba despre multe, și toate au fost plătite cu bani gheață. Rezultatele acestei lucrări erau dovedite, când venea vorba despre avioane. Știam că oamenii care o coordonau se puteau învoi cu ușurință cu mine în privința unui avion și își puteau exercita credința pentru împlinirea dorinței mele. Nu aveam de gând să intru în parteneriat cu o lucrare care spunea că avioanele sunt prea scumpe și că nu merita să cumpere așa ceva. Cu o asemenea lucrare nu puteam ajunge la un acord. Eu doream să fiu în învoială cu o lucrare care înțelegea unde mă aflam, care se regăsea

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

în exercitarea credinței pentru obținerea unui avion și ale cărei roade dovedeau lucrul acesta.

Am obținut brevetul de zbor încă de când aveam nouăsprezece ani și am învățat să decolez și să aterizez pe o pistă de un kilometru, acoperită cu pietriș, aflată în câmp. Am închiriat toată viața avioane, până când mi-am zis într-o zi: „Știi ceva? Trebuie doar să semăn o sămânță și să cred că Dumnezeu îmi va da propriul avion.” Ei bine, așa am și făcut. Știam exact pentru ce fel de avion urma să semăn sămânța. Așa că am scris pe cecul meu modelul de avion dorit, după care m-am rugat pentru el în învoire cu Drenda. Apoi am trimis cecul lucrării despre care v-am vorbit.

A trecut de atunci în jur de o lună, când am mers la medic pentru un control de rutină. În timp ce stăteam de vorbă cu doctorul despre fel și fel de lucruri, el m-a întrebat într-o doară: „Nu știi pe cineva care ar vrea să cumpere un avion?” Am rămas puțin surprins de întrebarea lui, fiindcă era prima oară în viața mea când mă întreba cineva dacă doream să cumpăr un avion. L-am întrebat despre ce fel de model era vorba și am aflat că era chiar cel pentru care semănasem eu sămânța. Detaliul acesta mi-a atras atenția. Am mers să văd aeronava, am luat legătura cu proprietarul și acesta m-a dus să facem un tur cu ea. Avionul era perfect. Exista o singură problemă. La data aceea, nu aveam banii necesari pentru a-l cumpăra. Însă Dumnezeu avea un plan.

Era luna martie și, în toamna trecută, promisem de la tatăl meu o clădire pe care urma să o renovez odată cu venirea primăverii și să o transform în sediul firmei noastre. Ei bine, tata îmi spusese că oprise apa înainte de venirea iernii, așa că nu m-am mai dus să verific. La doar câteva zile după ce am mers să văd avionul, m-a sunat fratele meu să-mi spună că imobilul era avariat. A continuat adăugând că tot rigipsul din interior era distrus și că o mare parte a lui căzuse de pe pereți. Se părea că apa nu fusese oprită și că țevile înghețaseră în timpul iernii. Acum, în martie, când vremea se mai încălzise, apa a început să curgă în casă și nu se știa de cât timp băltise acolo, dar cu siguranță de câteva săptămâni.

AVERTISMENT: RĂMÂNEȚI ÎN CREDINȚA PE CARE AȚI DEZVOLTAT-O!

Însă fratele meu nu știa că eu semnasem deja un contract cu o firmă de construcții prin care aceasta urma să îndepărteze tot rigipsul din interior și tencuiala fațadei. Etapa aceasta făcea parte din procesul de renovare necesar pentru a transforma clădirea într-un sediu nou, potrivit pentru birourile noastre. În contextul acesta s-a întâmplat ceva remarcabil. Firma de asigurări a acoperit paguba produsă de inundație și, cu banii aceia, am plătit avionul. Am achitat contravaloarea lui cu bani gheață!

Nu uitați, așadar, că parteneriatul este un principiu spiritual plin de putere, de care e bine să fiți conștienți și pe care îl puteți folosi.

Am ajuns la finalul discuției noastre despre semănarea seminței când aveți credință. Acum, după ce ați făcut pasul acesta, ce urmează mai departe? Credeți-mă că cei mai mulți oameni nu știu, după cum dovedesc atâția creștini care seamănă, dar nu ajung să vadă niciun beneficiu sau efect al dărnicii lor. După ce ați semănat, a venit oare vremea să stați liniștiți, bând limonadă, până când vine recolta?

Nici vorbă! Vom vedea în capitolul următor ce ar trebui să faceți.

CAPITOLUL 8

AVEȚI NEVOIE DE UN PLAN

Când Brad și Charity au venit prima oară la noi la biserică, nu îi cunoșteam. Țin minte că i-am salutat și am schimbat din când în când câteva vorbe. Prima dată când mi-au atras atenția din punct de vedere spiritual a fost la conferința pentru femei organizată de Drenda. Conferința începea joi seara și se încheia sâmbătă după-masa. Multe dintre participante rămâneau și la serviciul de sâmbătă seara al bisericii noastre. După serviciul acela, Brad și Charity au venit să stea de vorbă cu mine. Doreau să înceapă o afacere și m-au întrebat dacă primeam sămânța pe care voiau să o semene în lucrarea noastră și dacă mă puteam ruga pentru ei cu privire la afacerea aceasta.

Am aflat mai târziu că Charity închiriasse un stand la conferința femeilor pentru a vinde produsele făcute de ea însăși pentru îngrijirea părului cărlionțat al afro-americanilor. Închiriasse standul pe durata conferinței cu o sută cincizeci de dolari și vânduse produse în valoare de trei sute cincizeci, așa că rămăsese cu un profit de două sute de dolari.

După serviciul de sâmbătă seara, au venit amândoi la mine cu cei două sute de dolari pe care doreau să îi semene în lucrarea noastră, ca sămânță pentru dezvoltarea afacerii lor. Le-am răspuns: „Bineînțeles” și ne-am rugat. Nu m-am mai gândit prea mult la ei după aceea, dar

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

am văzut pasiunea din ochii lor și mi-am dat seama că aveau credință când au semănat acea sămânță.

Vă voi spune câte ceva despre situația lor din vremea aceea. Brad lucra la o companie ca manager IT, iar Charity câștiga zece dolari pe oră pentru slujba cu jumătate de normă pe care o avea; erau, așadar, familia obișnuită, care trăia de la un salariu la altul. După conferință, cei doi au continuat să vândă produsele lor prietenilor și în mediul online, însă au recunoscut că afacerea nu înflorea. Dar Dumnezeu lucra în spatele cortinei, pregătind expansiunea viitoare.

Uleiul extras din grăsimea de struț era o componentă importantă a produselor lor, pe care o cumpărau de la o fermă de struți din California. Au aflat că proprietarul acesteia voia să vândă afacerea cu patruzeci de mii de dolari. Charity știa că aceasta era o oportunitate grozavă pentru viitoarea dezvoltare a afacerii lor, însă ea și Brad nu aveau suma aceasta și nici măcar o parte a ei. Le ajungeau banii doar cât să cumpere bilete de avion ca să meargă să vadă ferma din California și nimic mai mult. Brad mi-a povestit că, pe măsură ce se apropiau de California, devenea tot mai neliniștit. Ce îi puteau spune proprietarului fermei, din moment ce nu aveau bani și își promisese unuia altuia că nici nu vor lua vreo sumă cu împrumut pentru afacerea lor? Când au ajuns în California, fermierul le-a arătat toată proprietatea, dar le-a spus că deja găsisese un alt cumpărător pentru ea. Lucrurile nu păreau să meargă prea bine. Fermierul i-a cerut lui Brad să lucreze ceva pentru el în domeniul IT, iar Brad a acceptat.

În perioada aceea, Brad și Charity au dezvoltat o relație cu el și, într-o zi, omul le-a spus că se hotărâse să le vândă lor afacerea lui. În final, a primit să îi achite suma în rate, iar Brad și Charity au devenit proprietarii fermei de struți. Cei doi au auzit atunci despre proiectul de construcție pe care îl lansaserăm la Biserica Faith Life și au simțit un imbold interior puternic. Văzuseră că sămânța pe care o semănaseră prima dată le schimbaseră cu totul afacerea, iar acum au știut că era momentul să treacă la nivelul următor, semănând o sămânță mai consistentă. M-am întâlnit din nou cu Brad și Charity, iar cei doi au semănat stabilindu-și un obiectiv nou. De data aceasta nu semănau

pentru bani destinați propriilor nevoi, ci pentru o sumă de șase cifre pe care doreau să o direcționeze spre proiectul de construcție.

Ca să scurtez povestea, cei doi au făcut o schimbare majoră a conținutului produselor, iar Dumnezeu le-a pus la dispoziție un ingredient nou, care a făcut ca acestea să fie perfecte pentru părul creț al afro-americanilor. Produsele au ajuns la mare căutare. Într-un răstimp foarte scurt, au dăruit un cec de șase cifre pentru proiectul nostru de construcție. Acum, cei doi soți susțin proiecte pretutindeni în Africa, iar venitul lor a ajuns să depășească șapte cifre. Toate acestea s-au întâmplat într-un interval de trei ani. Ce poveste incredibilă: de la zece dolari pe oră, la milioane de dolari în doar trei ani! Oau!

Aceasta este o experiență grozavă și un exemplu care ilustrează perfect modul în care lucrează Dumnezeu cu voi pentru a vă oferi resursele necesare și a spori influența voastră. Primul lucru pe care l-am remarcat a fost inima lor pasionată de Împărăție și scopul afacerii lor, care era de a susține financiar Împărăția lui Dumnezeu. În al doilea rând, am observat felul în care au lucrat împreună cu Dumnezeu pentru a dezvolta o structură, un produs și un plan pentru firma lor, pornind de la zero. Exemplul lor ar putea inspira orice om care vrea să facă ceva semnificativ, ceva ce să nu depindă de câți bani are sau de ceea ce știe atunci când pornește la drum. Dumnezeu va lucra alături de voi pe tot parcursul procesului.

Ajungem acum la cel de-al patrulea principiu al Împărăției pe care mi l-a arătat Dumnezeu, și anume acela că, după ce semănați și vă exercitați credința, trebuie să ascultați ce vă spune El cu privire la planul de urmat.

Pasul 4: După ce semănați și vă exercitați credința, aveți nevoie de un plan.

„Dați-le voi să mănânce”, le-a răspuns Isus.

Dar ei I-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pâini de două sute de lei și să le dăm să mănânce?”

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Și El i-a întrebat: „Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți.”

S-au dus de au văzut câte pâini au și au răspuns: „Cinci și doi pești.”

Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde. Și au șezut jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci. El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer și a rostit binecuvântarea. Apoi a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești, i-a împărțit la toți. Au mâncat toți și s-au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu firimituri de pâine și cu ce mai rămăsese din pești. Cei ce mâncaseră pâinile erau cinci mii de bărbați.

— Marcu 6:37-44

Isus le-a dat ucenicilor un plan pe care să îl urmeze înainte să înmulțească peștii și pâinile. Asigurați-vă, deci, că înțelegeți lucrul acesta. Odată ce

ODATĂ CE SEMĂNAȚI CU CREDINȚĂ SĂMÂNȚA VOASTRĂ, AVEȚI NEVOIE SĂ PRIMIȚI PLANUL DIN PARTEA DUHULUI SFÂNT.

semănați cu credință sămânța voastră, aveți nevoie să primiți planul din partea Duhului Sfânt. Cel mai bun mod de a face lucrul acesta este de a petrece timp rugându-vă în Duhul. Nu este de dorit să luați nicio decizie sau să porniți la drum prin propriile puteri, înainte de a auzi glasul Domnului. Sunt mai multe motive pentru care e bine să nu o faceți. În

primul rând, fără îndrumarea lui Dumnezeu, veți încerca să lucrați prin forțele voastre și veți gândi la scară mult prea mică. În al doilea rând, probabil veți încerca să faceți un plan bazându-vă pe ceea ce știți deja, când s-ar putea ca Dumnezeu să vrea să vă îndrume într-o direcție nouă. Ați încercat deja ce știți și aveți nevoie de o idee proaspătă și de un plan nou pentru a schimba recolta. Prin urmare, așteptați ca Domnul să vă dea ideile Lui proaspete și planul Său. S-ar putea ca acesta să vină din

senin. Poate veți vedea o reclamă, veți întâlni o persoană sau pur și simplu veți avea un vis, cum a fost cazul meu. Dumnezeu vă va atrage cumva atenția și vă va ajuta să concepeți un plan nou. Îngăduiți-mi să vă dau un exemplu care vă va arăta de ce este atât de important lucrul acesta.

Puterea unui plan

Probabil că am dat exemplul acesta în fiecare dintre cărțile din seria „Revoluția ta financiară”, dar merită repetat încă o dată. Dacă v-aș spune că eu pot să rezolv toate problemele voastre financiare cu ajutorul următoarelor cuvinte, sunt sigur că ați sta ochi și urechi, cu pixul în mână. Ei bine, pregătiți-vă, fiindcă urmează să primiți răspunsul dorit: câștigați zece milioane de dolari anul acesta. Da, am spus să câștigați un venit net de zece milioane de dolari până la finalul anului. Pe cei mai mulți oameni, suma aceasta i-ar ajuta să-și achite toate ratele și să scape de griji.

Poftim? Mi se pare mie sau ați pufnit în râs? Când le spun oamenilor în fața cărora vorbesc să câștige zece milioane de dolari, aud chicoteli în toată sala. Apoi îi întreb de ce râd. Răspunsul este că ceea ce le-am cerut li se pare o glumă și că un asemenea obiectiv este imposibil de atins. Apoi le spun că, la un moment dat, pe măsură ce scad suma aceea, vor înceta să râdă și vor zice: „O, atât pot câștiga.”

Care este pragul la care vă opriți din râs? La șase sute de mii de dolari pe an? Unde vă vedeți pe voi înșivă? La două sau la o sută de mii de dolari pe an? Poate că suma la care ajungeți voi este mult mai mică, de doar patruzeci și cinci de mii de dolari pe an. Undeva, între zece milioane și zero, veți găsi suma exactă în dreptul căreia veți zice: „Cred că pot câștiga atât.” Aceasta este problema: veți rămâne exact la pragul respectiv. Înțelegeți lucrul acesta: nimeni nu încearcă nimic din ceea ce crede că este imposibil pentru el. În aceasta constă problema; sunteți legați și limitați de propriile voastre gânduri.

Dați-mi voie să vă arăt acum puterea pe care o are un plan. Să revenim la afirmația de mai sus, și anume că toate problemele voastre financiare s-ar rezolva dacă ați câștiga zece milioane de dolari

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

anul acesta. Voi continua exercițiul, spunându-vă că vă voi oferi un contract pe baza căruia să puteți câștiga niște bani. Vă voi plăti cu cinci sute de dolari pentru fiecare cutie în care puneți o minge, pentru ca apoi să sigilați cutia, să treceți pe ea o adresă, ca să poată fi apoi expediată prin poștă, și să o puneți deoparte. Să presupunem că puteți pregăti o sută de asemenea cutii pe oră, ceea ce ar însemna un venit de cincizeci de mii de dolari. Să zicem că ați lucra zece ore pe zi și că ați însuma astfel cinci sute de mii de dolari la finalul unei zile de muncă. Acum, dacă v-aș spune din nou să câștigați zece milioane de dolari până la finalul anului, ce mi-ați răspunde? „E ușor! Ar fi nevoie doar de douăzeci de zile de muncă.” Dați-mi voie să vă întreb ce s-a schimbat. Nimic în afară de faptul că acum aveți un plan care, dacă este urmat, vă garantează că veți atinge obiectivul venitului de zece milioane de dolari într-un an.

Ați înțeles? Dacă v-ați fi limitat la imaginația voastră, probabil că nu v-ați fi gândit niciodată că atingerea acestei ținte este posibilă și v-ați fi mulțumit cu orice prag pe care VOI îl credeți posibil. Însă nu aveți nevoie de opinia voastră; ați trăit deja în perimetrul acesta limitat mult prea multă vreme. Nu, ci voi aveți nevoie ca Duhul Sfânt să vă ajute să visați.

Dumnezeu are un plan pentru voi

V-am povestit mai devreme în carte despre situația financiară groznică prin care am trecut și despre atacurile de panică și depresia de care am suferit din pricina lipsei banilor. Când am început să învăț despre modul de viață pe care îl presupunea Împărăția, nu am avut spre cine să mă îndrept în afară de Dumnezeu. El mi-a vorbit și mi-a dat planul de a începe Forward Financial Group și de a arăta oamenilor cum să iasă din datorii. Planul acesta părea nebunesc. Țin minte că stăteam în casa în care locuiam atunci, gândindu-mă la ceea ce îmi spunea Dumnezeu să fac, și îmi ziceam: „O, mi-aș dori să-mi spui mai întâi mie cum să procedez.” Însă El mi-a răspuns că voi scăpa și eu de datorii în timp ce duceam la îndeplinire planul.

Când eu și Drenda am început să lucrăm la aplicarea acestui plan pe care ni-l dăduse Dumnezeu, nu aveam niciun fel de mijloace tehnice, nici computer, nici alte instrumente. Dar, când am văzut planul, am știut că el va funcționa și că era posibil. Când vorbesc despre plan, mă refer la strategia și la detaliile pe care El ni le-a arătat cu privire la lansarea planului. Erau lucruri pe care le puteam face, ba mai mult, lucruri de care îmi făcea plăcere să mă ocup.

La fel ca în situația lui Brad și a lui Charity, Dumnezeu ne-a pus la dispoziție toată dotarea de care aveam nevoie la început. În mod ciudat, într-o zi, tatăl meu, care avea o pizzerie și nu avea nevoie de computer, mi-a spus că voia să cumpere unul și m-a invitat să îl însoțesc. Am mers și am cumpărat un computer pentru el, precum și un program de procesare a cuvintelor, despre care spunea că îi era de folos. Vă rog să înțelegeți faptul că eu nu știam nimic legat de computere. Tatăl meu locuia la un kilometru și jumătate distanță de noi și am început să mă joc cu computerul lui și cu programul cumpărat, până când am reușit să scriu o prezentare grozavă pentru clienți, prin care le arătam cum puteau să scape de datorii. Dumnezeu a pregătit o cale și atunci când nu aveam niciun ban.

Firma s-a extins și am început să angajez agenți de vânzări. În vremea aceea, foloseam un calculator de birou pentru a face toate socotelile necesare planului fiecărei familii. Apoi introduceam datele în computer, într-un șablon pe care îl creasem cu softul meu de procesare, pe care îl tipăream apoi pentru ca agenții noștri să îl ducă înapoi la clienți acasă. Imprimanta primitivă din vremea aceea zumzăia toată ziua (vă mai aduceți aminte modelele acelea, nu-i așa)? Curând, secretara mea a ajuns să nu mai poată ține pasul cu volumul de muncă și a trebuit să angajez încă o persoană care să o ajute să dactilografieze și să tipărească aceste rapoarte pentru clienți.

Mi-am dat seama că aveam nevoie de un mod mai bun de a ne desfășura activitatea. Aveam nevoie de un program computerizat care să poată face socoteala tuturor ecuațiilor financiare necesare pentru dosarul fiecărui client și care apoi să le tipărească. Eu și Drenda am cerut ajutor Domnului, rugându-L să ne scoată în cale un programator ale cărui servicii să ni le putem permite și care să realizeze întregul program pentru firma noastră.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

După două luni de la rugăciunea aceasta, făceam o vizită de rutină unui client, când acesta m-a întrebat, după ce a văzut paginile tipărite pe care le pregătisem pentru el: „Le faci manual?” I-am răspuns: „Da, dar ne dorim să trecem la un program computerizat, care să facă munca în locul nostru.” Clientul mi-a spus că el lucra în domeniul acesta și că i-ar fi plăcut să ne ajute, concepând un astfel de program pentru noi în timpul lui liber. Mi-a spus cât ne costa și a fost de acord să îl plătim când puteam, în cursul anului următor.

Programul acesta a schimbat totul și mi-a permis să angajez mai mulți oameni. Am ajuns curând să avem trei sute de agenți în mai toate statele de pe coasta de est, pas în urma căruia biroul nostru a urcat pe primul loc dintre cele cinci mii de birouri ale unuia dintre furnizorii noștri.

Prin faptul că am lansat propria firmă și am urmat îndrumarea Duhului Sfânt, am scăpat de toate datoriile, iar restul e de domeniul trecutului, cum se spune. Ceea ce afirm este că Dumnezeu vă va da un plan dacă Îl rugați și dacă Îl lăsați să o facă. El vă va duce în locuri pe care nu le-ați crezut niciodată posibile.

Dați-mi voie să subliniez faptul că aveți nevoie de un plan. Dumnezeu are un plan pentru succesul vostru. De fapt, El are multe planuri pentru succesul vostru. Ideile și înțelepciunea Lui sunt nesfârșite.

Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.

— Ieremia 29:11

Cum auziți planul lui Dumnezeu?

Atunci cum auziți planul acesta? După cum spuneam, rugăciunea în Duhul este modul cel mai bun de a-l auzi. Nu voi acoperi pe larg subiectul acesta aici, pentru că am vorbit în detaliu despre modul în

care putem auzi glasul Duhului Sfânt în cartea *Revoluția ta financiară. Puterea strategiei*. Cu toate acestea, merită să fac o scurtă mențiune.

Totuși, ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți este o înțelepciune, dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciviți. Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiuse Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci, și pe care n-a cunoscut-o niciunul din frunțașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.

Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său.

Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu. Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.

— 1 Corinteni 2:6-12

Lucrurile pe care noi nu le-am auzit, nu le-am văzut sau la care nu ne-am gândit, după cum spune pasajul acesta, sunt cele care ne sunt revelate prin Duhul Sfânt. Cuvintele acestea par a vorbi despre un mare beneficiu, unul care mie mi-ar fi de folos. Când ați devenit creștini, Duhul Sfânt a venit să locuiască în voi și El a început să vă conducă viața.

Dar există încă o dimensiune a Duhului Sfânt pe care Isus a dat-o Bisericii, și anume botezul în Duhul Sfânt. Fenomenul acesta a avut

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

loc în ziua Cincizecimii, când Duhul Sfânt S-a coborât peste ucenici în camera de sus, la fel cum a coborât peste Isus la Iordan. Acela a fost momentul care a marcat începutul lucrării lui Isus: cel în care puterea lui Dumnezeu a venit peste El, ca să fie un martor al Împărăției. Isus nu a făcut minuni când era copil. Nu a înmulțit mâncarea familiei și nici nu a pășit pe ape. Ca să înțelegeți botezul Duhului Sfânt, este important să sesizați faptul că există o diferență între nașterea din nou (când Duhul lui Dumnezeu vine în voi) și botezul Duhului Sfânt (când Duhul Domnului vine peste voi).

În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat când au văzut pe Domnul.

Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!”

— Ioan 20:19-22

Ucenicii au fost născuți din nou chiar aici, în Ioan 20; cu toate acestea, Isus le-a spus să aștepte botezul Duhului Sfânt, care urma să le dea puterea de a fi martori ai Împărăției lui Dumnezeu.

După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu. Pe când Se afla cu ei, le-a porunci să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo fâgăduința Tatălui, „pe care, le-a zis El, ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”

— Fapte 1:3-5

Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.

— Fapte 1:8

Această ungere din partea lui Dumnezeu aduce puterea Lui și ne face capabili să înfăptuim lucrările Sale. Observați, vă rog, că ea vine peste voi, nu în voi. Poate vă amintiți, de asemenea, că în ziua Cincizecimii toți ucenicii care așteptau la Ierusalim, în odaia de sus, au fost botezați cu Duhul Sfânt. Care a fost una dintre dovezile acestui fapt? Toți au început să vorbească în alte limbi. Vorbirea în limbi este inclusă în lista din 1 Corinteni 12, fiind unul dintre cele nouă daruri spirituale care au fost date Bisericii. Poate veți spune că aceste daruri au încetat, însă eu contrazic cu tărie ideea aceasta. Botezul Duhului Sfânt aduce cu sine toate cele nouă daruri spirituale, dar eu aș vrea să mă concentrez doar asupra acestui dar al vorbirii în alte limbi.

La început, s-ar putea să vi se pară inutilă vorbirea în limbi, gândindu-vă că ați avea nevoie de ea doar dacă v-ați adresa unor oameni care vorbesc altă limbă decât voi, cărora ați încerca să le predicați Evanghelia. Însă darul vorbirii în limbi nu a avut niciodată menirea de a fi folosit pentru a sta de vorbă cu alți oameni într-o limbă pe care voi nu o cunoașteți. Dați-mi voie să vă arăt de ce darul acesta este unul neprețuit și de ce este el important pentru propășirea voastră.

În adevăr, cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine. Cine proroceste, dimpotrivă, vorbește oamenilor spre zidire, sfătuire și mângâiere. Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși, dar cine proroceste zidește sufletește

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Biserica. Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi, dar mai ales să prorociți. Cine proroceste este mai mare decât cine vorbește în alte limbi, afară numai dacă tâlmăcește aceste limbi, pentru ca să capete Biserica zidire sufletească.

— 1 Corinteni 14:2-5

Noi avem nevoie să înțelegem contextul din acest pasaj al epistolei lui Pavel. Apostolul vorbește despre modul în care ar trebui să se desfășoare o întâlnire a bisericii. El spune, în esență, că vorbirea în limbi nu folosește la nimic celor care o aud în cadrul serviciului bisericii, fiindcă nu înțeleg ce spune persoana care vorbește. Pavel afirmă că, în contextul bisericii, este mai utilă profeția, căci aceasta este rostită în limba înțeleasă de toți, fiind astfel mai eficientă.

Dar, când vine vorba despre un ins care se roagă singur în alte limbi, este cu totul altceva. Vorbirea în limbi e de mare folos celui care o întrebuințează. Biblia spune că omul respectiv, cu duhul, spune taine. Aceste taine sunt lucruri pe care nu le cunoașteți, dar pe care aveți nevoie să le știți. În al doilea rând, Pavel spune că omul care vorbește în limbi se zidește pe sine însuși. Cuvântul „zidește” înseamnă a aduce îndrumare. Evident, dacă aveți nevoie să știți ceva, înseamnă că acel lucru constituie în momentul respectiv o taină pentru voi. Dar vorbirea în limbi aduce îndrumare celui care vorbește. Eu și voi avem nevoie de o asemenea îndrumare, cu siguranță, dacă vrem să dezvoltăm planuri care trec dincolo de ceea ce știm deja. După cum spune pasajul din 1 Corinteni 2:9-10:

Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său.

Eu am nevoie de ajutorul acesta, după cum aveți și voi. Următoarea întrebare pe care mi-o veți pune va fi aceasta: „Dacă vorbești în limbi și nu înțelegi nimic din ce spui, atunci cum ai ceva de câștigat de pe urma

unei asemenea rugăciuni?” Ei bine, în aceasta stă taina. În timp ce Duhul Sfânt vorbește prin duhul vostru uman, mintea începe să recepteze unele dintre gândurile care curg prin voi. Astfel, prin rugăciunea în Duhul, cum numește Biblia rugăciunea în alte limbi, voi aveți abilitatea de a recepta idei și gânduri care nu vă aparțin.

Știu că, probabil, aveți o mulțime de întrebări pe tema aceasta, așa că vă îndemn să luați cartea mea, *Revoluția ta financiară. Puterea strategiei*, în care veți găsi toate răspunsurile de care aveți nevoie.

Opriti-vă și rugați-vă pentru strategie

Deocamdată, este important să înțelegeți că, odată ce ați semănat sămânța cu credință, următorul pas este să vă opriți și să vă rugați în Duhul Sfânt o vreme, fiindcă aveți nevoie de un plan. Așa a făcut Karla.

Karla și Todd duceau viața americanului obișnuit, trăind de la un salariu la altul și afundându-se tot mai mult în datorii. Într-o zi, Karla a dat peste emisiunea noastră televizată intitulată *Rezolvă problema banilor* și a știut că trebuia să-și facă ordine în viața financiară. Îmi aduc aminte și acum emailul pe care l-am primit de la ea. Mi-a spus că, la data respectivă, nu aveau niciun plan financiar. Nu reușeau să privească în viitor nici măcar la următoarele două luni, într-atât de strâmtorați erau. Orice minus din bugetul lor era acoperit cu carduri de credit.

Știa că trebuia să iasă din datorii, dar cum? După ce au citit cartea mea, ea și soțul ei au semănat o sămânță pentru o idee de afacere, cu cerința explicită să fie una de care Karla se putea ocupa de acasă. Todd era deja ocupat cu serviciul lui de profesor la o școală din zonă, iar Karla se întreba ce ar fi putut face ea pentru a ajuta bugetul familiei. După ce au semănat sămânța, Karla a început să petreacă în fiecare dimineață un timp în liniște cu Domnul, așteptând să audă îndrumarea Duhului Sfânt.

Într-o dimineață, a auzit din duhul ei cuvântul cățeluși. La început, a rămas puțin nedumerită. Cățeluși? Să crească oare cățeluși? Avuseseră cândva un câine, dar nu se gândise niciodată că ar putea

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

crește cățeluși. Când Tod a venit acasă în după-masa aceea, Karla a vrut să-i spună ce auzise din partea Domnului. După cum era de așteptat, Todd a avut anumite rezerve cu privire la planul acesta, dar a încurajat-o pe Karla să exploreze posibilitățile. Curând, cei doi au cumpărat două cățelușe Goldendoodle și au început mica lor afacere cu cățeluși. Desigur, mai întâi a trebuit să îi crească pe primii doi și apoi au început procesul de înmulțire.

Au întâmpinat și obstacole pe parcurs, dar în primul an în care femelele au făcut pui, numărul acestora a fost de treisprezece. I-au vândut pe fiecare cu aproximativ o mie cinci sute de dolari și Karla mi-a spus că i-au dat lacrimile când și-a dat seama că auzise bine glasul Duhului Sfânt atunci când percepuse cuvântul „cățeluși”. În același an, Todd a fost promovată și a devenit director al școlii.

Afacerea cu cățeluși a continuat să crească; până în momentul de față, au avut peste trei sute de căței și prețul lor a crescut până la aproximativ două mii cinci sute de dolari bucata. Viața lor financiară s-a schimbat cu o sută optzeci de grade! Au achitat integral casa anul trecut și acum nu mai au nicio datorie. Au călătorit în afara țării, în excursii uimitoare, și L-au văzut pe Dumnezeu făcând atât de multe lucruri în familia lor încât Karla nu poate să nu spună oamenilor despre Împărăția Lui. Tocmai a lansat prima ei carte pe tema aceasta, intitulată *Plans to Prosper: How God Gave Us Financial Freedom Through Puppies*.

Todd și Karla trăiesc modul de viață specific Împărăției, unul care atrage atenția oamenilor și care îi face să se oprească și să se gândească la Dumnezeu. Profetul Isaia vorbea despre epoca Bisericii în Isaia 61, când a spus ce vrea Domnul să facă cu viața noastră cât suntem pe pământ.

*Vor fi numiți stejari ai neprihănirii, un răsad al Domnului,
care să arate splendoarea Lui.*

— Isaia 61:3, NIV

Un stejar este un copac foarte robust și de mari dimensiuni, de obicei. Biblia spune că viața noastră va fi ca un stejar, ancorată puternic,

statornică și de nezdruncinat. Rodul acestui copac va fi neprihănirea, ceea ce înseamnă pur și simplu că oamenii vor vedea cum ar trebui să arate viața și ceea ce Dumnezeu consideră că este bine. Noi suntem răsaduri ale Domnului, adică Dumnezeu ne va așeza acolo unde știe El că este locul potrivit, pe fiecare în altă parte, cu ocupația și cultura proprie, pentru a arăta splendoarea Lui. Dumnezeu vrea să capteze atenția oamenilor prin voi! El dorește ca oamenii să vadă roada bună pe care o au căile Lui în viața voastră. După cum un pom roditor vă atrage spre el cu fructele lui încântătoare, Dumnezeu vrea ca viața voastră să arate ca cerul pe pământ.

Cum au reușit, deci, Todd și Karla să își rezolve problema? Desigur, a fost nevoie de multă muncă pentru a crește acei cățeluși, dar libertatea obținută în schimb a meritat tot efortul. Această libertate a început odată cu auzirea planului, a cuvântului din partea lui Dumnezeu. Karla a auzit un singur cuvânt: „Cățeluși”! Dar nu a avut nevoie de mai mult. Dumnezeu vă va vorbi și vouă. El vă va conduce spre acele pășuni verzi și ape de odihnă despre care vorbește Psalmul 23.

Însă, după cum vă puteți închipui, nu e de ajuns să auziți care este planul. Vom vorbi despre pasul 5 în capitolul următor, care s-ar prea putea să fie cel mai important dintre toate, fiindcă pasul 5 este cel la care dau greș cei mai mulți. Dar nu și voi; voi veți pași în bunătatea lui Dumnezeu, la fel ca oamenii ale căror experiențe le-ați citit în cartea aceasta! Sunteți gata? Să trecem la pasul numărul 5.

CAPITOLUL 9

E TIMPUL SĂ MERGEȚI!

Orice fermier știe că fiecare recoltă trebuie strânsă într-un moment anume. Cunoașterea perioadei potrivite pentru recoltare la fiecare cultură poate constitui deosebirea dintre succes și eșec. Haideti să spunem lucrurilor pe nume: există și posibilitatea de a pierde recolta. De aceea, subiectul acesta este unul deosebit de important. Vi s-a întâmplat să mergeți vreodată la aprozar, să vedeți un măr roșu nemaipomenit de frumos și să ziceți: „Mărul acesta arată grozav”, dar când ați ajuns acasă și ați mușcat din el să exclamați: „Nu are niciun gust!”? Ei bine, motivul pentru care fructul nu are gust ține de momentul în care a fost cules.

Nu vă pot spune de câte dezastre financiare am auzit și cu câte am avut de-a face atunci când oamenii s-au grăbit să aplice o idee și nu au ținut cont de momentul potrivit. Pasajul meu preferat din Scriptură despre momentul potrivit este cel din Matei 13:44.

Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește o ascunde și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

În povestea aceasta, omul a fost îndeajuns de înțelept încât să știe că, în momentul acela, nu putea intra în posesia comorii. A trebuit să meargă să se pregătească pentru cumpărarea ei.

De exemplu, când Karla a auzit cuvântul *cățeluși*, aceasta nu însemna că trebuia să înceapă deja să facă reclamă afacerii ei de vânzare a cățelilor. Ea nu avea încă niciun cățeluș. Mai întâi, avea multe pregătiri de făcut. Trebuia să cumpere două femele, să construiască locul unde urma să stea acestea și să facă planuri legate de cățelușii care aveau să se nască. În același timp, trebuia să învețe care erau reglementările în vigoare legate de vânzarea cățelilor, adică de vaccinurile care trebuiau făcute.

În plus, Karla a trebuit să se ocupe de toate lucrurile care țineau de obținerea unei autorizații, de marketing și de impozite, ca să menționez doar câteva dintre ele. Toate aceste aspecte trebuie analizate înainte de a ajunge la etapa efectivă a culesului în ideea voastră de afaceri.

Presupunând că ați făcut deja ceea ce ținea de voi, pregătindu-vă mai întâi, tot vă stă înaintea partea cea mai grea. Trebuie să pășiți spre viziunea pe care v-a arătat-o Dumnezeu. Da, ideea va fi mai mare decât abilitățile voastre și s-ar putea să vă fie teamă la gândul de a păși afară din barcă. Dar frica însoțea vechiul vostru eu. Nu uitați, acum vorbim despre omul cel nou.

Când Dumnezeu mi-a vorbit cu privire la lansarea propriei afaceri, am avut mari emoții. Începeam totul de la zero. Deși Domnul îmi vorbise într-un vis spunându-mi să merg înainte și cu toate că mă pregătisem pentru aceasta, tot eram neliniștit. Ați avut vreodată un prieten sau un cunoscut care vorbea întotdeauna despre ceea ce urma să facă, dar fără a trece niciodată la fapte? Eu am cunoscut o mulțime de asemenea oameni! Nu uitați, am pregătit agenți de vânzări mai bine de treizeci de ani.

Când am început afacerea, nu a avut cine să mă îndrume. Trăiam exclusiv din comisioanele încasate și lucram singur. Însă nu îmi lipsea pasiunea. Când Dumnezeu m-a îndrumat spre începerea unei firme care să ajute oamenii să scape de datorii, m-am implicat în proiectul acesta cu tot ce eram. Fusesem chinuit de probleme financiare aproape

toată viața; acum, când găsisem răspunsul, care consta în Împărăția lui Dumnezeu, doream să spun tuturor despre el. În al doilea rând, după ce Dumnezeu m-a ajutat să concep planul cu ajutorul căruia arătam familiilor cum puteau scăpa într-un interval de cinci-șapte ani de datorii, inclusiv de cea a creditului pentru casă, fără a-și schimba bugetul, am devenit mai mult decât pasionat. Știam că găsisem o nișă pe piața financiară și că aveam o poveste de spus. Dar mai subliniez o dată: a trebuit să am mai întâi prototipul bine pus la punct înainte de a apăsa pe întrerupător.

Desigur, există întotdeauna lucruri pe care le învățați pe parcurs, dar atunci când faceți primul salt, ar trebui să aveți deja dezvoltată structura de bază. Dar oricât de mare ar fi oportunitatea, produsul sau potențialul profit, trebuie să puneți întotdeauna preț pe ziua de astăzi și să decideți că aceasta va fi ziua în care faceți primul pas spre realizarea planului. Ajungem astfel la adevărata problemă, la ceea ce eu cred că este principalul motiv pentru care atât de mulți oameni nu își ating scopurile nici după ce au auzit glasul lui Dumnezeu cu privire la direcția și răspunsul la problemele lor financiare.

Amânarea!

Amânarea poate avea în spate nesiguranța, teama sau pur și simplu lenea. Dar un lucru rămâne cert: e ușor de căzut în capcana ei! Am citit următorul studiu cu privire la obiceiurile studenților cu privire la amânare.

Jenny își face curățenie în apartament. Cathy face puzzle-uri matematice. Matt verifică rezultatele meciurilor, iar Carmen își actualizează pagina de Facebook. Toți sunt studenți la psihologie care amână să își ducă la îndeplinire alte sarcini de care ar trebui să se ocupe. Iată niște cazuri clasice de amânare în acțiune.

Obiceiul acesta este greu de învins, mai ales în zilele acestea, când internetul permite studenților să evite cu un simplu click

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

momentele destinate studierii disciplinate. Un studiu realizat în 2007 la Universitatea Calgary de doctorul în psihologie Piers Steel arată că între optzeci și nouăzeci și cinci la sută dintre studenți obișnuiesc să amâne, mai ales când este vorba despre pregătirea pentru cursuri.⁶

Din punctul meu de vedere, aceasta nu este doar situația studenților. Distragerile sunt intense. Când iau telefonul în mână sau când deschid emailul, este clar că aceasta îmi va consuma timpul. Însă amânarea are o latură mai subtilă, demonică de care trebuie să fim conștienți. Pentru a o ilustra și a aduce lumină asupra acestui subiect periculos (da, am spus *periculos*), vreau să citim pasajul din 1 Corinteni 2:6-8.

*Totuși, ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți este o înțelepciune, dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți. Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci, și pe care **n-a cunoscut-o niciunul din frunțașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.***

— 1 Corinteni 2:6-8

Ar fi bine să notați undeva ceea ce voi spune. Satan își va schimba tacticile dacă își dă seama ce urmează să faceți! De aceea Dumnezeu vorbește în pilde, iar uneori așteaptă până în ultima clipă înainte să vă reveleze răspunsul. Voi trebuie să știți și să vă aduceți aminte că avem un dușman. El nu este un personaj din basme, cu furcă și haine roșii. Biblia spune lămurit:

Fiiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, Diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.

— 1 Petru 5:8

6 <https://www.apa.org/gradpsych/2010/01/procrastination>

Bineînțeles că el nu poate devora pur și simplu pe oricine, dar vrea să vă scoată de sub jurisdicția cerului și să vă aducă în sfera lui, unde are dreptul legal de a ucide, a fura și a nimici. Biblia îl numește „potrivnicul vostru”. Una dintre tacticile Satanei este de a vă ademini să cădeți în capcana automulțumirii, a amânării. Aceasta îi va da lui timp să descifreze ce aveți de gând să faceți voi și Dumnezeu.

Îmi aduc aminte un vis pe care l-am avut într-o noapte. În imaginea pe care am văzut-o, becurile din dormitorul meu străluceau în întunericul nopții și luminau peluza.

Acolo unde lumina se estompa, în umbre, am văzut doi demoni care stăteau cu fața spre fereastra mea, ținând în mâini niște caiete de luat notițe. Știam că fuseseră trimiși să

găsească o porțiță legală de a intra în casa mea. Cei doi luau notițe, căutând o slăbiciune pe care să o exploateze ca să poată opri lucrarea lui Dumnezeu.

Amânarea poate fi fatală! Cuvintele acestea sună foarte apăsător, nu-i așa? Sună exact invers decât cele pe care vi le spune ispita amânării. Glasul ei este subtil și convingător. „Nu va conta dacă faci lucrul acesta mai târziu.” Îl poți face întotdeauna și mai târziu. Oare așa să fie? Dați-mi voie să vă împărtășesc o poveste care vă va arăta cât de periculoasă poate fi amânarea.

Filisteanul s-a apropiat puțin câte puțin de David și omul care-i ducea scutul mergea înaintea lui. Filisteanul s-a uitat și, când a zărit pe David, a râs de el, căci nu vedea în el decât un copil cu păr bălai și cu fața frumoasă. Filisteanul a zis lui David: „Ce, sunt câine, de vii la mine cu toiege [cu bețe]?” Și, după ce l-a blestemat pe dumnezeii lui, a adăugat: „Vino la mine și voi da cartea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului.”

—1 Samuel 17:41-44

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Îndată ce filisteanul a pornit să meargă înaintea lui David, David a alergat pe câmpul de bătaie înaintea filisteanului. Și-a vârât mâna în traistă, a luat o piatră și a aruncat-o cu praștia; a lovit pe filistean în frunte și piatra a intrat în fruntea filisteanului, care a căzut cu fața la pământ.

— 1 Samuel 17:48-49

Povestea lui David și a lui Goliat este una nemaipomenită. Tot poporul Israel era cuprins de frică, în timp ce asculta cuvintele rostite cu emfază de Goliat. Dar David a spus că va lupta cu uriașul, cu condiția să își aleagă singur arma: o praștie pe care o folosisese de ani de zile în timp ce păzea oile. Când David s-a apropiat de Goliat, uriașul a rămas nedumerit și a strigat: „Ce, sunt câine, de vii la mine cu bețe?” Ceea ce Goliat credea că era un băț era de fapt toiagul lui David. Uriașul nu a văzut praștia prinsă la cingătoarea tânărului. David a folosit toiagul ca pe o țință falsă, atrăgând atenția uriașului spre toiag, nu spre praștie. Când Goliat a înaintat spre David, tânărul a început să fugă spre el. Aceasta a fost o altă tactică folosită de David. Știa că inamicului îi va fi mult mai greu să vadă praștia dacă pornea brusc spre el.

Dar ce s-ar fi întâmplat dacă David ar fi acționat cum fac cei

AȘA VREA SĂ ACȚIONEZE SATANA; EL VREA SĂ VĂ ROBEASCĂ PLANURILE.

mai mulți oameni? De teama conflictului, ei aleg pur și simplu amânarea. Cum ar fi fost dacă David s-ar fi rotit în jurul uriașului până când se simțea pregătit să acționeze?

Eu cred că Goliat ar fi văzut praștia, ar fi recunoscut strategia lui David și ar fi acționat în consecință. Bătălia ar fi fost pierdută și tot poporul Israel ar fi devenit rob.

Exact așa vrea să acționeze Satana în raport cu voi. El vrea să vă robească planurile. Dacă vă poate face să stați pe loc, să așteptați până când vă simțiți pregătiți, va avea timp să schimbe tactica pentru a contracara planul lui Dumnezeu pentru viața voastră. Este, deci, amânarea periculoasă? Cu siguranță! Sunt convins că v-a costat deja mii de dolari în viață. În cazul lui David, amânarea ar fi putut costa mii de vieți.

Iată de ce atunci când știți care este momentul potrivit și când aveți planul, trebuie să pășiți înainte cu încredere. Am convingerea că veți simți un imbold din partea Duhului Sfânt, care vă va face să recunoașteți momentul potrivit pentru a acționa. Dar, din pricina învățaturii greșite, mulți credincioși ezită sau pășesc înainte, dar, când se confruntă cu un conflict, dau înapoi, temându-se că nu au perceput bine îndrumarea lui Dumnezeu.

Nu vă temeți de conflict

Oamenii mi-au spus deseori că, atunci când au pășit înainte, tot iadul s-a dezlănțuit împotriva lor. Ei bine, voi sunteți înzestrați cu tot ce aveți nevoie pentru a înfrunta iadul fără să vă temeți. Vrajmașul a fost lovit de planul vostru inspirat de Duhul Sfânt și reacționează pentru a-l bloca. Dar el nu îl mai poate opri acum. E prea târziu. Însă, dacă reușește să vă facă să vă îndoiți de cuvântul Domnului care v-a condus spre pasul acesta, atunci frica vă va face să dați înapoi. El vrea să stârnească o asemenea zarvă încât să vă descurajeze. Însă voi trebuie să rămâneți mai tari ca niciodată și să folosiți autoritatea pe care o aveți pentru a-l ține la respect. Nu vă fie teamă să spuneți: „Nu, nu vei face așa ceva” sau „Leg acest spirit de confuzie care încearcă să mă chinuie. Știi ce mi-a spus Domnul să fac și fac lucrul acesta în Numele lui Isus. Înapoia mea, Satano!”

Din păcate, marea majoritate a creștinilor nepregătiți din ziua de astăzi sunt surprinși de contraatacul Satanei. Ei cred că, din moment ce Dumnezeu le-a vorbit și le-a dat planul Lui, nu vor întâmpina niciun fel de dificultăți și totul va merge ca pe roate.

Vă rog să nu înțelegeți greșit ce vă spun. Noi avem autoritate deplină asupra duhurilor rele, dar nu avem autoritate deplină asupra oamenilor. Trebuie să țin cont de faptul că, deși eu sunt sub jurisdicția lui Dumnezeu, mulți oameni din jurul meu nu sunt și vor cădea pradă zvonurilor și confuziei. S-ar putea ca ei să judece greșit motivațiile mele sau să mă prigonească.

Însă ei nu pot opri planul vostru care a fost inspirat de Duhul Sfânt! Dușmanul va continua să intervină cu o zi prea târziu și să iasă

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

în pagubă. Dumnezeu este întotdeauna cu mult înaintea lui și vă va conduce spre victoria voastră, dacă rămâneți tari în credință și refuzați să faceți compromisuri.

Etapa pasului înainte este cea în care veți avea nevoie de mai mult curaj decât de credință. Credința v-a adus până în punctul acesta, dar acum este nevoie de curaj pentru a face un pas înainte. Din punctul meu de vedere, problema este că oamenii încurcă trecerea Mării Roșii cu cea a Iordanului.

În povestea traversării Mării Roșii, israeliții au fost izbăviți din Egipt și au călătorit până pe țărmul mării, unde s-au trezit înconjurați dintr-o parte de mare și munți, iar în cealaltă de oștile faraonului care se răzgândise între timp și venea să îi prindă. Se părea că nu exista nicio cale de scăpare. Dar Moise și-a ridicat toiagul, care era simbolul autorității, iar Marea Roșie s-a despărțit în două înaintea lor. Evreii au trecut pe uscat prin mijlocul mării, iar oștenii faraonului au încercat să îi urmărească, doar pentru a se trezi acoperiți de apele care i-au înecat pe toți. Poporul Israel scăpase acum din Egipt și din sclavie. A avut parte de o izbăvire măreață și tuturor ne place să cântăm despre izbăvirea de care ne-a făcut parte Dumnezeu.

În fața poporului Israel stătea acum promisiunea primită, țara Canaanului. Acesta era pământul strămoșilor lor, cel care fusese făgăduit seminței lui Avraam. În timp ce călătoreau prin pustie, israeliților le răsunau în minte cuvintele pe care li le spusese Moise, și anume că se îndreptau spre o țară unde curgea lapte și miere. Locul acela părea prea frumos să fie adevărat, pentru niște oameni care nu cunoscuseră decât sclavia toată viața lor. Însă pe israeliți îi aștepta o problemă. Țara era deja ocupată de alte popoare. Când s-au apropiat de râul Iordan, Moise a hotărât să trimită niște iscoade care să găsească cel mai bun drum de urmat odată ce treceau pe celălalt țărm, în noua lor patrie, și să aducă niște roade din locurile cercetate, pentru a dovedi poporului că pământul era într-adevăr bun și plin de potențial.

Dar iscoadele s-au întors cu vești care au făcut poporul Israel să-și dorească să se întoarcă înapoi în Egipt. Țara era plină de cetăți întărite, iar locuitorii ei erau oameni de statură mult mai mare decât israeliții.

Evreii au început să plângă, descurajați, și s-au întors împotriva lui Dumnezeu și a lui Moise, având impresia că au fost mințiți. Din pricina necredinței lor, Dumnezeu nu i-a condus spre promisiunea pe care le-o făcuse, știind că, fără credință, copiii lui Israel aveau să fie distruși. Generația aceea a trăit și a murit în pustie, până când nu a mai rămas niciunul care să facă parte din ea.

După aceea, Iosua a primit din partea Domnului porunca să îi conducă pe israeliți dincolo de Iordan. Însă, de îndată ce au ajuns pe malul râului, au întâmpinat o problemă. În acea perioadă a anului, apele erau ieșite din matcă și curgeau cu viteză, astfel că oamenii nu puteau trece prin ele. Însă Dumnezeu a despărțit din nou apele, iar israeliții au putut trece pe uscat până pe celălalt țărm. De data aceasta, nu fugeau de conflict, ca atunci când ieșiseră din Egipt, ci se îndreptau spre conflict, fiindcă se pregăteau să ia în stăpânire promisiunea.

Iată ce trebuie să știți: s-ar putea să apară anumite dificultăți sau probleme de rezolvat atunci când pașiți înainte, însă nu vă temeți. Dumnezeu vă va ajuta și vă va proteja când decideți să faceți pasul. Nu uitați niciodată că, dincolo de problema întâmpinată, se află promisiunea. Nu uitați niciodată adevărul acesta.

Urmează să spun ceva ce s-ar putea să vă surprindă. Fiți conștienți de existența problemelor. Nu, nu vă îndemn să meditați la problemele voastre personale cuprinși de frică, ci să priviți la ele căutând o oportunitate. Vedeți voi, oamenii plătesc mulți bani pentru a-și ameliora sau rezolva problemele. O afacere este de fapt un răspuns la problema cuiva. De exemplu, oamenii au o problemă cum este foamea și cineva deschide un fastfood Subway. Sunt sigur că v-ați făcut și voi sendvișuri de felul celor vândute aici, dar nu v-ați gândit să le transpuneți într-un concept de afacere. Însă astăzi, Subway are zeci de mii de restaurante deschise pe toată planeta, fiindcă rezolvă problema cuiva prin serviciile pe care le oferă. Dacă veți zice: „Și eu aș fi putut face așa ceva”, într-adevăr, aveți dreptate. Dar mai întâi trebuie să vă schimbați modul de gândire.

Eu și Drenda suntem astăzi milionari nu pentru că suntem deștepți sau arătoși. Noi am învățat pur și simplu cum operează Împărăția lui

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Dumnezeu, iar El ne-a arătat cum să rezolvăm o problemă pe care o aveam. Apoi ne-a arătat cum să ajutăm și alți oameni să rezolve aceeași problemă. Nu este chiar atât de dificil!

Locul pregătirii

Așadar, după ce semănați cu credință și după ce aveți planul, nu săriți să acționați fără să vă gândiți. Nu uitați pasajul nostru din Matei 13.

Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește o ascunde și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea.

— Matei 13:44

Dumnezeu vă cheamă întotdeauna mai întâi într-un loc al pregătirii. De aceea, chiar dacă ați auzit glasul Domnului și El v-a dat o idee pe baza căreia veți pune pe picioare o afacere nouă nemaipomenită, asigurați-vă că acționați la momentul potrivit. Dumnezeu vă arată întotdeauna comoara ca să vă motiveze să vă pregătiți mai întâi. Observați că nu am spus că Dumnezeu vă dă comoara. Am afirmat că El vă arată care este comoara, răspunsul. Mulți oameni au înțeles greșit că momentul revelării comorii este cel în care trebuie să intre deja în posesia ei, iar rezultatele au fost dezastruoase. Dumnezeu vă va conduce întotdeauna spre locul antrenării și al pregătirii, înainte să vă trimită să luați în stăpânire comoara.

În cazul meu, când eram tânăr, Dumnezeu mi-a dat o viziune în care m-am văzut stând în picioare și ținând în mână o Biblie. În timp ce stăteam acolo, nu m-am văzut doar predicând din Scriptură, ci am avut în fața ochilor și imaginea încăperii unde eram și oamenii cărora le vorbeam. Când am avut vedenia aceea, un glas mi-a spus următoarele: „Te chem să predici Cuvântul Meu.” Cuvintele s-au repetat de trei ori, după care vedenia a încetat. Aveam pe atunci nouăsprezece ani. În vremea aceea, administram pizzeria tatălui meu și nu înțelegeam prea bine viziunea în întregime. Știam că Dumnezeu

mă chema să predic Cuvântul Lui, dar nu aveam idee încă în ce mod sau unde se va împlini vedenia pe care o avusesem.

De fapt, viziunea aceea a fost o chemare la pregătire. Nu la mult timp după ce Dumnezeu mi-a dat acea revelație, El mi-a spus să merg la școala biblică, iar apoi la Oral Roberts University. Acolo am întâlnit-o pe Drenda, iubirea vieții mele. După universitate, pasul următor a fost cel al începerii unei afaceri în domeniul financiar, plan pe care nu l-am înțeles la momentul respectiv. Ce se întâmplase cu chemarea pe care mi-o făcuse Dumnezeu? Însă El avea un plan. Dumnezeu a folosit perioada aceea pentru a mă pregăti în sfera financiară, pentru a-mi arăta legile și principiile Împărăției Lui, elemente care au devenit apoi temelia lucrării mele. De asemenea, El a folosit intervalul respectiv pentru a mă ajuta să-mi consolidez încrederea în mine, fiindcă îmi era foarte teamă să vorbesc cu oamenii când eram mai tânăr.

Doar în 1 septembrie 1995 Dumnezeu ne-a îndrumat să deschidem biserica în demisolul unui post de radio creștin. Primul nostru serviciu a avut loc seara și, când stăteam în picioare în fața oamenilor, am văzut exact aceeași imagine din viziunea pe care Dumnezeu mi-o dăduse cu douăzeci și unu de ani mai devreme.

Înțelegeți, deci, că atunci când primiți viziunea, când vă e revelată direcția sau când primiți ideea, de obicei aceasta nu înseamnă că trebuie să treceți la acțiune în aceeași clipă. Dumnezeu vă va spune când să pășiți înainte, la fel cum v-a vorbit când v-a arătat planul de urmat. El vă va vorbi, iar voi veți ști că de la El vine imboldul.

În cazul meu, în anul 1995 frecventam o biserică mică, aflată aproape de casa noastră, iar în timpul unui serviciu de duminică după-masa, Dumnezeu a început să îmi vorbească. Nici măcar nu puteam auzi ce spunea păstorul, fiindcă Duhul Domnului coborâse cu atâta putere asupra mea. Știam că venise momentul să pășesc înainte! La fel va fi și în cazul vostru.

Eu și Drenda ne-am bucurat mult de tot ce a făcut Dumnezeu, însă pasiunea noastră este tot ceea ce continuă să facă El! Noi ne-am consacrat viața predicării și învățării despre acest mesaj al Împărăției și vrem să facem lucrul acesta tot restul zilelor noastre. Nimic nu ne încântă mai tare decât să vedem cum chipurile oamenilor se luminează

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

în urma revelației pe care o primesc prin învățătura noastră. Știm ce înseamnă lucrul acesta; ei primesc răspunsurile de care aveau nevoie.

Știm că Împărăția este și răspunsul vostru! Care este al cincilea principiu pe care mi l-a arătat Dumnezeu?

Pasul 5: Când știți care este momentul potrivit, metoda și locul pentru a acționa, nu mai amânați!

Voi și Dumnezeu puteți duce treaba la bun sfârșit, nu încape nicio îndoială în privința aceasta! Doar aduceți-vă aminte că este voia lui Dumnezeu să propășiți.

Preaiubitule, mă rog să prosperi în toate privințele și să te bucuri de o sănătate bună, așa cum prosperă și sufletul tău.

— 3 Ioan 2, NASB

Nu lăsați pe nimeni să vă spună că aceasta nu este voia lui Dumnezeu și că El nu dorește să fiți sănătoși și să propășiți în viață! Acestea sunt lucrurile pe care Satana le-a furat de pe pământ și pe care Dumnezeu vi le-a înapoiat prin Isus Cristos. Religia le-a spus oamenilor astfel de minciuni despre Dumnezeu. Uneori, oamenii trebuie să se debaraseze de închipuiri înainte să își poată însuși adevărul. Cu câteva zile în urmă, am primit următorul email care ilustrează nevoia de a vă înnoi gândirea potrivit cu ceea ce spune Dumnezeu.

Dragă Gary,

Numele meu este Annette. Am crescut în familia unui păstor baptist, am fost mântuită când eram doar un copil și L-am iubit enorm pe Dumnezeu. În tinerețe, am fost botezată cu Duhul Sfânt și am început să înțeleg adevărata închinare, vindecare, eliberare, darurile spirituale și alte adevăruri despre Împărăția lui Dumnezeu. Am învățat principiile de bază ale semănatului

și seceratului, în urma mesajelor diferiților învățători din trupul lui Dumnezeu. Însă doar atunci când soțul meu, John, a dat peste învățăturile voastre am început să-mi dau seama că aveam o adevărată problemă când venea vorba să cred că cei credincioși (și în special păstorii sau cei implicați în slujire) ar trebui să caute să prospere dincolo de împlinirea nevoilor lor de bază. Am descoperit că niciunul dintre noi nu înțelegea cu adevărat cum funcționează Împărăția lui Dumnezeu.

Eram implicați în slujire și dădeam zeciuială cu credincioșie. De asemenea, practicam cu generozitate dărnicia și chiar îi învățam pe alții despre principiul semănatului și al seceratului. Dar simțeam că trăiam o viață relativ confortabilă și că nu ar trebui să ne așteptăm la nimic mai mult. Așa au stat lucrurile până în toamna anului 2003, când am avut parte de un incendiu de proporții la sediul afacerii și al lucrării noastre. Apoi au urmat alte câteva evenimente care au schimbat totul. John a început să aibă probleme cu inima, iar starea lui s-a agravat într-atât încât a fost necesară o intervenție chirurgicală pe cord deschis. În vremea aceea nu aveam asigurare de sănătate și am început să primim facturi uriașe de la spital. Faptul că el nu mai putea munci a complicat și mai mult situația. Apoi, niște decizii financiare greșite luate de noi au dus la dificultăți financiare și mai mari. Până în anul 2015, modul nostru obișnuit de viață s-a schimbat de la unul destul de bun la unul împovărat cu datorii mari, inclusiv de o serie de taxe restante.

Am fost întotdeauna generoși, fiindcă ne place să dăruim și credem în principiul semănatului și al seceratului. L-am căutat pe Dumnezeu cu disperare, mai mult decât o făcuserăm vreodată, în căutarea de răspunsuri. Atunci John a dat peste învățătura voastră la televizor. La început, a zis: „Nu Îl poți cumpăra pe Dumnezeu în felul ăsta” și a închis televizorul. Dar, peste câteva zile, a dat din nou peste programul vostru și de data aceasta nu s-a mai putut opri din ascultat. A

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

sfârșit prin a comanda toate materialele pe care le aveai disponibile pe atunci! Ne-am hrănit cu ele doi ani, până când ne-am putut amândoi desprinde de convingerea eronată că e greșit să vrei să te bucuri de belșug și să ai mai mult decât minimul necesar.

Într-o zi, urmăream a zecea oară, probabil, un DVD în care dădeai învățătura din Matei 17, capitol în care Isus i-a spus lui Petru să prindă peștele și să folosească moneda găsită în gura lui pentru plata taxelor; a urmat ilustrația din 1 Împărați 4, despre femeia care a folosit ce avea în casă.

Mi-am amintit dintr-o dată că niște prieteni ne dăduseră cu câțiva ani în urmă o monedă de aur în schimbul muncii pe care o făcuserăm pentru ei. Nu era de ajuns pentru a ne achita datoriile, dar era „ceva” ce aveam în casă, ceva ce noi puteam semăna! Am semănat moneda aceea în lucrarea voastră, am devenit Parteneri din Cercul Restrâns și am urmărit să vedem ce avea să facă Dumnezeu după aceea.

În următoarele două luni, am continuat să ne hrănim cu învățăturile voastre și ne-am chinuit să rămânem pe linia de plutire în timp ce achitam o parte a datoriilor. Apoi, într-o seară, am avut un vis în care Dumnezeu îmi arăta că o sumă mare de bani venea spre noi. În săptămânile care au urmat, am văzut mici binecuvântări financiare picurând în viața noastră. Am continuat să ne rugăm și să dăruim mai mult, după cum ne îndruma Dumnezeu, am declarat adevărurile Lui și stăteam cu urechea ciulită, să ne asigurăm că ascultam tot ce credeam că ne spunea El să facem.

Apoi situația s-a schimbat într-un mod care părea aproape imposibil. Am văzut împlinirea visului într-o perioadă scurtă. Suma de bani pe care am primit-o a întrecut-o cu mult pe cea de care aveam nevoie pentru a achita datoriile pe care le

aveam. Acum nu mai avem nicio datorie. În prezent, căutăm strategii pe baza cărora să investim cu înțelepciune și să trăim o viață care se bucură de o porție dublă de binecuvântare, ca să putem dărui cu generozitate întotdeauna și cu fiecare ocazie.

— John și Annette

Primim emailuri de felul acesta tot timpul de la oameni care descoperă adevărul despre Dumnezeu și despre Împărăția Lui, înțelegând că au fost mințiți până atunci de ceea ce le-a spus religia.

În ce mă privește, am descoperit că, odată ce gândirea mea a fost înnoită, înțelegând bunătatea lui Dumnezeu și Cuvântul Lui, am putut crește în domeniul revelației de care aveam nevoie pentru a fi liber. Nu uitați: nu vă îndoiiți niciodată de Dumnezeu. Dacă în viața voastră există o situație care pare a fi un eșec al Împărăției lui Dumnezeu, faceți la fel ca ucenicii. Ei nu L-au întrebat pe Isus: „Doamne, de ce nu ai scos demonul afară din copil?” Nu, ci au zis: „Noi de ce nu am putut scoate afară demonul?” Ucenicii au știut că scurtcircuitul trebuia să fie legat de ei, așa că L-au rugat pe Isus să-i ajute să înțeleagă despre ce era vorba. Dacă nu vedeți întâmplându-se în viața voastră ceea ce spune Scriptura, rugați-L pe Dumnezeu să vă arate de ce! El vă va vorbi și vă va ajuta să înțelegeți cum operează Împărăția Lui uimitoare.

Nu mai departe de ieri, un om de afaceri din biserica mea a aflat că banca a respins cererea lui de a-i acorda un grant federal.

El se bazase pe suma aceea și făcuse deja planuri cu privire la folosirea ei. Fără acest ajutor, era nevoit să își concedieze angajații. Când a întrebat reprezentanții băncii de ce îi fusese respinsă cererea, aceștia nu i-au putut da un răspuns. Omul acesta crezuse că urma să îi intre în cont o sumă considerabilă de bani, așa că investise deja rezervele pe care le avea, cumpărând materialele necesare. Însă acum,

**EL VĂ VA VORBI ȘI VĂ VA
AJUTA SĂ ÎNȚELEGEȚI CUM
OPEREAZĂ ÎMPĂRĂȚIA LUI
UIMITOARE.**

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

când a aflat că nu mai primea banii respectivi, s-a trezit fără niciun fel de lichidități și nu știa ce să facă. Singurul lucru care îi mai rămăsese era un card cadou primit de la cineva, pe care îl avea în portmoneu. A venit imediat până la biserică, fiindcă știa să semene ceea ce avea și să creadă că Dumnezeu îl va ajuta în această perioadă dificilă. În câteva ore după ce a lăsat la biserică acel card, ca sămânță, a fost sunat de la bancă, i s-au prezentat scuze și i s-a transmis că avusese loc o greșeală. Banca i-a acordat suma respectivă.

Voi aveți un rol de jucat

Acum, când mă apropii de încheiere, dați-mi voie să vă prezint ultimele mele sfaturi legate de obținerea banilor de care aveți nevoie. Am observat că mulți dintre copiii lui Dumnezeu au o inimă darnică, o inimă care bate pentru nevoile altora, însă nu au bani. Eu cred că motivul principal pentru care oamenii nu ajung să primească nimic în schimb după ce au dăruit este cel al percepției greșite pe care o au cu privire la ceea ce ar trebui să se întâmple după ce au dat. Mulți creștini cred, în mod greșit, că Dumnezeu va aduce pur și simplu la ei banii pentru care și-au manifestat credința. Însă lucrul acesta nu este posibil, pentru că Dumnezeu nu are bani. Toți banii se află în lumea fizică și ei sunt produsul comerțului (ai vânzării și cumpărării de bunuri și servicii).

De aceea, dacă înțelegem acest aspect al procesului, odată ce dăruim, trebuie să ascultăm glasul Duhului Sfânt, ca să primim din partea Lui un plan, o îndrumare sau o idee cu privire la modul în care putem fie să generăm, fie să captăm banii de pe piață. Aceasta nu înseamnă că este neapărat să aveți o afacere în sine, ci că Duhul Sfânt vă va direcționa spre un anumit sector al pieței unde să vă aruncați mreaja. O mreajă este ceva ce are abilitatea de a capta sau de a genera bani în contextul pieței. Dumnezeu vă va îndruma pașii și vă va arăta planul pe care trebuie să îl urmați. În cazul majorității oamenilor, eu cred că mreaja cea mai bună, mai rapidă și mai probabilă este o afacere. Când spun afacere, nu exclud posibilitatea de a lucra într-o firmă sau în colaborare cu una, însă mreaja trebuie să fie îndeajuns de

mare pentru a prinde peștii de care aveți nevoie. Ar putea fi afacerea voastră sau a altcuiva.

Dar, când vine vorba despre mreje, potrivit experienței mele, cei mai mulți oameni încearcă să pescuiască balene într-o vană. Dați-mi voie să explic la ce mă refer. Să zicem că un om este angajat la supermarketul din zonă și că venitul lui este de zece dolari pe oră. Însă acum, el vrea să achite creditul luat pentru casă, în valoare de o sută cincizeci de mii de dolari, folosind pentru aceasta legea Împărăției. Până acum, totul este în regulă.

Aude despre principiul semănatului și al seceratului, care este o lege a Împărăției, seamănă și crede că va plăti integral casa. Până aici, totul e din nou în regulă. Însă, nu se știe din ce pricini, omul crede că banii vor apărea pur și simplu. Știe că locul lui de muncă nu are capacitatea de a prinde suficienți pești pentru achitarea creditului, așa că își leagă speranța de Dumnezeu (ceea ce este foarte bine). Dar, când spun: „Puneți-vă nădejdea în Domnul”, trebuie să înțelegeți că sensul cuvintelor mele este următorul: „Puneți-vă speranța în Domnul, crezând că El vă va da înțelepciunea și îndrumarea de care aveți nevoie pentru a obține banii.” Iar aceasta ar putea presupune o serie de schimbări majore.

Vedeți voi, oamenii nu înțeleg că s-ar putea să fie nevoie ca Dumnezeu să îi îndrume spre un lac nou în care să prindă balena, nu spre vana cu care sunt obișnuiți și în care nu există balene! Ar fi greu de plătit integral împrumutul de o sută cincizeci de mii de dolari pentru casă, în răstimp de doi ani, dintr-un salariu de zece dolari pe oră. Însă Dumnezeu știe unde se află peștii și vă poate îndruma exact spre locul potrivit, arătându-vă și metoda prin care să prindeți peștii necesari pentru atingerea obiectivului vostru. Vă aduceți aminte povestea lui Petru și a capturii uriașe de pești? Ucenicul acesta fusese la pescuit toată noaptea și nu prinsese nimic. Însă Isus i-a spus unde să arunce mreaja și, după aceea, barca lui Petru s-a dovedit neîncăpătoare pentru mulțimea peștilor prinși. În ce a constat diferența? În cuvintele care l-au îndrumat: „Aruncă mrejele în apa adâncă.” Vedeți voi, Petru pescuise în locul greșit, însă Isus i-a spus ce să facă și, astfel, a avut parte de succes.

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

Când eu și Drenda ne-am confruntat cu datorii serioase, a trebuit să învățăm cum să auzim glasul lui Dumnezeu și să Îl urmăm spre lacuri tot mai mari, ca să prindem peștii de care aveam nevoie. Călăuzirea lui Dumnezeu ne-a dus spre ape tot mai adânci. Sincer să fiu, Dumnezeu ne-a dus atât de departe încât nu mai puteam vedea țărmul, iar locul acesta este unul înfricoșător, mai ales dacă nu ați mai fost până atunci acolo și mai cu seamă atunci când se stârnesc furtuni.

Fiindcă cei mai mulți oameni așteaptă ca Dumnezeu să facă banii să apară, nu le trece niciodată prin minte să asculte glasul Lui, care îi poate chema spre un tărâm necunoscut, îndrumându-i spre locuri noi și înfricoșătoare, unde nu au mai pășit niciodată. Majoritatea oamenilor privesc doar spre locurile care le sunt familiare, spre cele pe care le cunosc deja. Dar balenele nu se găsesc în vana voastră. Va trebui să vă îndreptați spre locurile cu ape adânci.

Nu uitați, deci, că noi nu suntem chemați să stăm cu brațele încrucișate după ce semănăm. Atunci când semănăm, ne putem ține strâns de Cuvântul lui Dumnezeu, știind că Domnul ne va conduce spre recoltă. Însă trebuie să ascultăm glasul Lui, care ne va îndruma, să Îl urmăm și să avem pregătite mrejele cu care să prindem balena, când ajungem în locul potrivit.

Mulți oameni fac pașii necesari pentru a schimba un lac mic cu unul mai mare, dar nu reușesc să schimbe metodele pe care le folosesc pentru a culege recolta. Un cârlig pentru pești mici nu va fi destul de rezistent pentru a prinde o balenă. (Apropo, nu mă refer aici efectiv la pescuitul balenelor, ci doar le folosesc drept exemplu, datorită mărimii lor.)

Odată ce vă aflați în locul potrivit, metodele voastre trebuie să fie capabile să facă față greutății și presiunii mai mari pe care le presupune prinderea unei balene. Toate acestea necesită timp pentru a putea fi puse în practică. De multe ori, Dumnezeu știe că noi nu suntem capabili să facem față balenei, odată ce o avem înaintea ochilor noștri. Însă Dumnezeu ne va pregăti și putem fi siguri că vom reuși să scoatem la țărm prada cea mare dacă nu ne pierdem cu firea.

Recapitulând pe scurt cele de până acum, trebuie să încetăm să mai gândim în termenii banilor care apar în mod miraculos sau a ceea ce eu numesc „mentalitatea cutiei poștale” (deși Dumnezeu a făcut și asemenea lucruri uimitoare). Noi trebuie mai degrabă să lucrăm împreună cu Dumnezeu, să ne pregătim pentru recoltă și să ne facem partea pentru a folosi fiecare oportunitate pe care El ne-o scoate în cale.

Puterea asigurării resurselor a fost pusă în mâinile noastre. Nu, nu mă refer la titlul acestei cărți, ci la Duhul Sfânt și la Împărăția pe care Dumnezeu le-a pus în voi. De aceea, mergeți înainte și câștigați mulți oameni pentru Cristos, prin succesul vostru și prin exemplul pe care îl dați altora pe parcurs.

Tocmai am citit acest email pe care l-am primit și m-am gândit că acum, în încheiere, e foarte potrivit să ne amintească esența celor învățate.

**NOI TREBUIE SĂ LUCRĂM
CU DUMNEZEU, SĂ NE
PREGĂTIM PENTRU RECOLTĂ
ȘI SĂ NE FACEM PARTEA
PENTRU A FOLOSI FIECARE
OPORTUNITATE PE CARE EL
NE-O SCOATE ÎN CALE.**

În contextul în care economia globală se prăbușește, aveam o datorie de patru mii de dolari și una de opt mii de dolari; amândouă au fost acoperite! Însă aceasta nu e tot! Privind la situația financiară a afacerii noastre, ne-am dat seama că profitul ei net înregistrat până acum în 2020 îl întrece cu mult pe cel de pe tot anul 2019! Prosperăm cu mult peste nivelul pe care l-am fi putut cere sau la care ne-am gândit noi (Efeseni 3:20), în timp ce economia sistemului lumii supus blestemului e la pământ! Suntem atât de entuziasmați de ceea ce face Dumnezeu. El este ATÂT de credincios Cuvântului Său!

Mulțumim, mulțumim, mulțumim, Gary și Drenda,

Revoluția ta financiară: Puterea asigurării resurselor

familiei și echipei voastre, precum și partenerilor voștri care au adus Cuvântul lui Dumnezeu în viața noastră! Am trăit timp de șaptesprezece ani în sărăcie și nevoi, așa cum au făcut Gary și Drenda vreme de nouă ani, până când păstorii noștri ne-au arătat emisiunea voastră, „Rezolvă problema banilor”, în serile de miercuri de la biserică. Aceasta a fost acum cinci ani și jumătate, iar de atunci lucrurile nu au mai fost la fel. Vă mulțumim încă o dată. Fiți binecuvântați!

Ajutați-mă să spun povestea voastră pe site-ul GaryKeese.com. Și alții au nevoie să audă cât de minunat lucrează Împărăția în viața voastră.

Intră pe **FLNFree.com**
pentru a descărca materiale
gratuite în limba ta.

Vrei mai multe resurse gratuite în limba ta?
Intră pe **FLNFree.com**

REVOLUȚIA TA FINANCIARĂ

Puterea asigurării resurselor

Vă luptați să supraviețuiți...
sau puteți visa visuri mari?

Sunteți robii datoriilor...
sau urmăriți împlinirea scopului pentru care v-a creat Dumnezeu?

Care dintre aceste descrieri vi se potrivesc mai bine?

Ce anume ar schimba lucrurile în VIAȚA VOASTRĂ?

Asigurarea resurselor.

Suntem cu toții de acord, probabil, că asigurarea resurselor necesare vieții este esențială.

Dar înțelegeți voi cu adevărat PUTEREA asigurării lor?

Gary Keesee vrea să o explice cât mai simplu.

În cea de-a patra carte din seria „Revoluția ta financiară”, Gary ne dezvăluie una dintre componentele cele mai importante ale succesului său și al altora, care este totodată alt secret ESENȚIAL al Împărăției lui Dumnezeu: puterea asigurării resurselor!

Învățați:

- CEI PATRU PAȘI FUNDAMENTALI pe care îi puteți face pentru a primi resursele de care aveți nevoie.
- Importanța credinței și cum vă puteți da seama dacă acționați sau nu cu credință.
- Cum se poate dovedi fatală amânarea.
- Dacă vă puteți exercita credința pentru a câștiga la loterie (da, subiectul acesta este inclus în carte).
- Și multe altele!

Alăturați-vă lui Gary în această călătorie menită să vă deschidă ochii și descoperiți cum să implementați puterea asigurării resurselor în viața voastră!

Gary Keesee este un autor, vorbitor, antreprenor, expert financiar și pastor cu o pasiune pentru a ajuta oamenii să reușească în viață, în special în domeniile credinței, familiei și finanțelor. Gary și soția sa, Drenda, au dezvoltat mai multe afaceri de succes și sunt fondatorii organizației *Faith Life Now*, care produce două emisiuni de televiziune (*Fixing the Money Problem* și *Drenda*), conferințe de talie mondială și resurse practice. Gary Keesee este pastorul bisericii Faith Life, din apropiere de Columbus, Ohio.

